

Dòng Đời Thay Đổi Được Con Người

Contents

Dòng Đời Thay Đổi Được Con Người	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	8
8. Chương 8	10
9. Chương 9	11
10. Chương 10	13
11. Chương 11	14
12. Chương 12	15
13. Chương 13	16
14. Chương 14	18
15. Chương 15	19
16. Chương 16	20
17. Chương 17	22
18. Chương 18	23
19. Chương 19	24
20. Chương 20	26
21. Chương 21	28
22. Chương 22	29
23. Chương 23	30
24. Chương 24	31
25. Chương 25	32
26. Chương 26	34
27. Chương 27	35
28. Chương 28	36
29. Chương 29	37
30. Chương 30	38
31. Chương 31	39
32. Chương 32	40
33. Chương 33	41
34. Chương 34	43
35. Chương 35	44
36. Chương 36	45
37. Chương 37	46
38. Chương 38	47
39. Chương 39	48
40. Chương 40	49
41. Chương 41	50

42. Chương 42	52
43. Chương 43	53
44. Chương 44	54
45. Chương 45	55
46. Chương 46	57

Dòng Đời Thay Đổi Được Con Người

Giới thiệu

Từ một người vui vẻ, hoà đồng ai cũng mến bây giờ đã trở thành một cô gái lạnh lùng, nói những lời

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dong-doi-thay-doi-duoc-con-nguoi>

1. Chương 1

3 năm trước, mẹ nó mất mà không một ai đến thăm mộ mẹ nó cả, chỉ một mình nó đợi trời mưa, mặc bộ đen đứng trước mộ mẹ

-Họ ác quá đùng k mẹ, con chỉ có thể xin ẹ một ngôi nhà nhỏ như z (ý cái mộ), con sẽ phục thù họ rồi sau đó sẽ lật đổ họ. Mẹ hãy tin ở con!_nó nói rồi đặt bó hoa lên mộ, ngẫm một hồi nó mới đi về

Lết tẩm thân ướt đầm vào nhà, nó chào ba nó rồi lên thay đồ. Mẹ nó bị ông bố lừa dối rồi đuổi ra khỏi nhà. Cả nhà cứ nghĩ là do lỗi mẹ nó, vì vậy mà không có ai đến thăm mộ cả. Còn nó thì được giữ lại để tiếp quản cty cho ba, nên nó lợi dụng điều này trả nợ thay mẹ. Nó thay đổi hoàn toàn bản thân mình. Nó luôn lạnh lùng khiến không một ai nói chuyện được với nó ngoài Linh cả. Để sau này lật đổ cty nên nó đã cố gắng học tập rất nhiều và kết quả luôn như mong đợi, Buổi tối nó luôn nhốt mình trong phòng suy nghĩ. Năm nó lên cấp III, nó đậu trường Lion King, từ lúc ấy nó bắt đầu lập bang trong thế giới đêm nhưng không ai biết được mặt nó.

Tối ngày nó đi nhận lớp, đa số là học sinh trường cũ nên đứa nào cũng biết đến nó, đang đợi đám đông giải tán để nó xem danh sách thì con Linh ở đâu chạy tới vỗ vai nó:

-Ủa, mày học trường này à?

-Không!_nó khó chịu trả lời một cách lạnh lùng rồi đi chỗ khác

-Ê này, tao nói giỡn thuj mà!!!_con Linh dí theo nó xin lỗi

Chỉ có mỗi con Linh biết nó là trùm bang trong thế giới đêm vì nó mời Linh vào mà

-Tao xin lỗi rồi mà sao mày không đợi tao gì hết z!_Linh dốc hết hơi nói với nó, nó quay lại nhìn ra cửa cổng_Mày nhìn j z?

Ngoài cổng, 2 hotgirl ở trường cũ của nó đến bây giờ vẫn còn giữ danh hiệu, nghênh mặt bước vào trường, tụi con gái đều né đường cho hai bọn chúng, Chúng xem xong rồi nhìn nó như đang muốn ăn tươi nuốt sống, sau đó hất mặt, điệu đà lên lớp

-Chắc mày chung lớp với nó._Linh nói nhỏ

-Mày lại xem thì biết!_Linh chạy lại xem rồi quay lại nó gật gật đầu. Sắc mặt của nó không thay đổi_Lên lớp

Linh chạy theo nó như một đứa con nít. Bước tới cửa, đập vào mặt nó là hai con hotgirl đứng chờ sẵn ở đó.

2. Chương 2

Đập vào mắt nó là 2 con hotgirl đang đứng ở cửa chờ nó, nó nhìn rồi bước vào lớp nhưng con Trân đã đẩy nó ra ngoài:

-Né ra!_sắc mặt nó không thay đổi, vẫn lạnh lùng và không thể hiện việc cảm xúc đang gặp khó khăn

-Hừ! Mày nghĩ mày là ai?_Vân nghênh mặt hỏi nó

-Học sinh_trả lời tỉnh bơ

Đúng lúc có một giọng khác nói với vẻ khó chịu

-Mới sáng sớm đã om sòm rồi!

Bọn con gái thì đỏ rầm rầm, có đứa xiu khi nghe giọng nói, còn Trân, Vân thì đổi giọng né đường cho tên đó, nhân cơ hội nó vào lớp luôn. Tụi con gái thì nhìn hắn không chớp mắt, còn nó...thứ máu lạnh như nó thì không thèm để ý rồi, nó lấy cuốn sách ra ngồi đọc. Tên đó bước lại chỗ nó:

-Chỗ này là chỗ của tôi!_hắn nói rồi đập bàn nhưng nó không giạt mình

-Điều j khiến anh khẳng định điều đó?_nó nhìn hắn một cách lạnh lùng, không có sự thèm khát như mấy đứa con gái kia

-....._hắn ko biết phải trả lời như thế nào

Nó khẽ nhếch môi cười rồi tiếp tục đọc, hắn thì bỏ đi nhưng lại ngồi kế bên nó, nhưng nó vẫn chăm chú cuốn sách.

-“Cô được lắm, để xem cô còn như z dc bao lâu”_hắn nghĩ rồi cười gian xảo

-“RENG....RENG”-tới giờ ra chơi

Nó xuống căn tin mua chút đồ, đói quá bây giờ nó chỉ muốn ăn. Đang trên đường hành quân lên lớp, nó tông phải hắn, một ít đồ ăn vấy vào áo nhưng không nhiều lắm

-Cho tôi xin lỗi!_nó vội lấy khăn trong túi ra lau cho hắn. Bất giác hắn nắm lấy tay nó:

-Không cần lau, chỉ cần cô liếm sạch nó mà không để lại bất cứ mùi hay vết bẩn nào!

-Cho đáng đời tội không nhìn đường_Nữ 1

-Hồi sáng còn dám ngồi chỗ của người ta nữa_Nữ 2

“...xôn xao...xôn xao” cả trường bắt đầu bàn tán

-Tôi đã xin lỗi và lau vết bẩn cho anh, anh không nhận...được thụ...vì vậy tôi cũng sẽ không làm điều anh yêu cầu!

-Cô dám..._hắn nói rồi đẩy cô vào tường, bao ánh mắt hơi ghen tỵ một chút

-Tất nhiên, anh nên né ra trước khi tôi không làm j a!_nó lạnh lùng cảnh cáo

-Cô làm j dc tôi?

Nó không cần đợi, giắt mạnh tay ra, nắm lấy tay hắn rồi vật một cái, hắn đau đớn nằm đó còn nó lên lớp. Học sinh nữ chạy lại lau mặt rồi đỡ hắn dậy, phủi bụi...nói chung làm mọi thứ trên đời., trong đó có Vân và Trần

-Nó ngon lắm, HỪ!_Vân

-Để chờ nó tí đi rồi mik ra tay ckua muộn.

Hắn bước lên lớp rồi lườm nó

-Chưa kết thúc đâu, tôi vẫn còn muốn chơi với cô!

-Đó là chuyện của a, tôi khuyên a đừng gây sự vs tôi.

-Cô dc lắm!

3. Chương 3

Cả lớp đang bị đông băng do 2 tảng băng chình ình ngồi kế nhau thì Tùng ở đâu xuất hiện làm tăng nhiệt độ 1 chút

-Yo, sao m ko wa thăm t?

-t ko thk, m wa đây làm j?

-Thì wa chơi vs m, m ko wa nên t đành lết xác wa đây nek!_Tùng than vãn

Linh cũng chạy wa lớp nó, nhiệt độ trong lớp bây giờ khá là mát mẻ

-M lại ôm cuốn sách đó nữa rồi. Thật là...vì cuốn sách đó mak m bỏ t!_Linh cũng than vãn ko kém j Tùng

Mấy tụi nữ cũng như nam, cảm động cảm ơn hai đứa đã cứu lớp khỏi chết rét

-Cái j z trời?!_Tùng, Linh (Trời: tại mấy con cứu tụi nó đấy!)

Giờ ra chơi kết thúc, bây giờ đường ai nấy về, nhiệt độ giảm nhanh chóng, cả lớp bắt hai con người kia ở lại, giáo viên cũng bó tay nên đành đồng ý

-Hai e ko thể hoà đồng dc với nhau à?

-Không có lí do!_nó và hắn đồng thanh khiến giáo viên mém té ngửa

Giờ ra về, chuông điện thoại của nó reo lên

-“Chủ tịch, chúng ta đã quảng cáo xong bộ trang phục vừa rồi nên Chủ tịch nên hoàn thành bảng thiết kế mới!”

-Tôi biết rồi!

-có chuyện j z m?

-Tối nay t sẽ đưa bảng thiết kế, m hoàn thành cho t!

-OK!

(Quên nói, nó đã thành lập một cty riêng ình và đang cố gắng phát triển tăng sức cạnh tranh với cty ba nó)

Về đến nhà, việc nó ghét nhất là gặp mặt ba nó

-Ta cấm con đi thăm mộ bà ta!_ba nó nói với giọng nghiêm nghị

-....nó im lặng bước lên phòng quăng hết đồ đạc xuống tạo thành tiếng động. Bình thủy tinh bị nứt, tay nó chảy máu nhưng nó không còn cảm giác j cả. Phục vụ nhanh chân lên băng vết thương lại cho nó. Nó không bao giờ ăn cơm cùng ba nó sau khi mẹ mất, cơm luôn dc đem lên phòng. Nó không còn buồn ăn nữa, nó mở máy tính gửi bảng thiết kế cho Linh rồi ngủ luôn, nó không thk làmj cả trong căn nhà này. Không biết tại sao hôm nay nó không ngủ, nó nhắc điện thoại kên gọi cho Linh

-“Alo?”

-..._nó không ns j

-“Rồi t hủ rùi, ra bar chơi đi t ko thk cafe nữa đâu” (thật sự thì chỉ có Linh mới hiểu dc nó.

Nó thay đồ, nó ko thk mặc nó hỏ bất cứ thứ j nên...trang phục của nó là một chiếc áo có cổ tay dài cùng với cái quần ôm sát vào chân nó, nó chọn đôi giày màu đen bởi vì nó thk màu đó.

-Con đi đâu thế?

-Bar_nó lạnh lùng trả lời, ba nó cũng ko buồn hỏi thêm hay trách j nó cả

Thường thì Linh sẽ chở nó đi vì z nó chỉ việc ra và vào trong xe thuj, nó vào bar của nó. Bước vào theo tới quen nó không thích mở cửa, nó đập thật mạnh, bọn vệ sĩ chạy ra tính đánh nó thì con Linh đã bay tới làm chúng nằm lê lết trên đất, còn một tên thì chạy vào nói với chủ quán. Nó nhìn hành động của tên đó

-Tên nào gan z?_quản lí quát lên, hấn nhìn kĩ người đó thì mới hết hồn

-Đại tỷ, Nhị tỷ!?

-Đàn e của cưng hay lắm Shin!_Linh mắng nó

-Dạ e xin lỗi, chúng nó là lính ms.

-Bỏ qua lần này thuj đấy!_nó lạnh lùng tha tội

-Mấy tỷ uống j?

-Bất cứ thứ j e muốn đái_nó

Shin chạy nhanh vào lấy nước cho đàn chị, còn tụi nó vào trong phòng Víp xin nhấ trong quán

4. Chương 4

-M tính khoảng mấy năm nữa thì cty sẽ đủ khả năng cạnh tranh với ông ta?_Linh bỗng nhiên hỏi

-Chỉ trong vòng một ngày mẫu của ta đã được nhiều người ưa chuộng...t nghĩ chỉ còn 2 năm để ông ta vuj đùa vs đồng tài sản ấy_nó ngả lưng xuống ghế rồi nhếch môi cười

-Rượu của 2 tỷ đây, loại ngon nhất đấy!-Shin chạy vào cười đưa rượu

-Có tin j ms ko?_Linh

-Ừmm...à dạ có...Hắc Vũ hình như đang có động tĩnh muốn khiêu chiến!

-Cử người vào trong đó điều tra tên trùm rồi cả kế hoạch của chúng nữa_nó dặn dò

-Vâng, Đại tỷ, e lui ra đây, mấy tỷ uống vui vẻ_nó lấy tay ra hiệu Shin ra ngoài

Shin luôn trung thành và hiểu ý của Linh và nó nên không bao giờ hai đứa nó thất vọng cả. Ngồi uống rượu bỗng những hành động mà ba nó đối xử vs mẹ nó, những lời cay độc của ông ta và cả chuyện ông ta cấm nó thăm mẹ bỗng xuất hiện ồ ạt. Bất giác nó đập mạnh bàn làm bàn tí nữa gãy (Bàn: tuj có tội tình j đâu chứ! Hu...Hu...), còn Linh thì giật mình rớt ly nước

-M làm j z, t giật mình hà!

-Ko cho ông ta thời gian, làm hết tốc lực, t mún ổng bị sụp đổ trong thời gian ngắn nhất!_nó quát lên, đôi mắt nó tỏ vẻ giận dữ

-Ý...ý m là sao? M mún lm như thế nào?_Linh sợ toát mồ hôi

-M ns vs cty kí hợp đồng vs lại các cty lớn, từ bây h t và m sẽ thiết kế và gửi ngày trong ngày!

-V-vâng!_Linh chỉ còn cách chấp nhận

Uống say xỉn, nó lết tằm thân toàn mùi rượu về nhà, nó ko thèm nhìn mặt ba nó rồi bước lên phòng

-Con như z thì sau này làm sao điều hành dc Cty!

-..._nó im lặng quay lại nhìn ba nó vs ánh mắt thù hận rồi đi

-“Dạ có j dặn dò thưa Chủ tịch?”

-Ông cố gắng tìm hiểu các cổ đông giúp cho công ty ba của tuj, NHANH!!!_nó quát lên nhưng không ai nghe dc vì nhà nó cách âm

-“V-vâng thưa C-Chủ tịch...”

Nó nói rồi ngủ luôn tới sáng dậy đi học, như thường lệ nó không ăn sáng ở nhà mà lên trường luôn. Lần này bọn hotgirl đã chờ nó ngay trước cổng vs một số bọn con gái khác

-M liệu hồn mà đừng động vào anh Bảo!_Trần

-Tôi ko làm j hấn ta cả, chỉ là hấn ta đã gây sự vs tôi. Bây giờ thì tránh ra!

-M hay lắm, hum nay xem như t sẽ tha nhưng vào một ngày nào đó m sẽ biết tay bọn t_Vân

Nói xong bọn chúng né đường, thực chất né đường là bởi vì từ xa con Vân đã thấy xe của hấn nên nó mới lên lớp dc.

5. Chương 5

Nó ngồi trong lớp nhìn chăm chú vào cuốn sách, hấn bước vào tính hỏi tại sao nó lại chăm chú thế thì con Linh bay tới:

-Ê m, kế hoạch của m dc thông wa rồi đó!_Linh vỗ vào vai nó

-Tốt!_nhìn cuốn sách (Cuốn sách: tuj ko ngờ tuj đẹp đến mức đó;TG: Vàng!)

-Này, m ko ns chuyện vs t à?

-M ko thấy t dg làm j hay sao!

-Mắc cái giống khi ho cò gáy j mak m chăm chú cuốn sách hơn t z?_Linh thở dài

-Hoàn cảnh trong truyện giống t.

Vừa nghe đến câu đó hấn liền nhìn tên truyện để về đọc xem sao.

-Z m cứ đọc đi t về_giả bộ giận dỗi

-OK

Còn Tùng cũng ko khá hơn Linh, hấn cứ chăm chú suy nghĩ và lén nhìn nó, cả hai chán nản vs 2 cn người này nên cả hai cùng bước ra ngoài nhưng...trùng hợp thay cả hai đề tính ra nhưng cửa ko đủ chiều rộng

-Bạn ra trước đi!

-Cảm ơn bạn nhé!-Linh cười một cái làm Tùng cảm nắng, nó và hấn nhận dc điều đó liền ngược lên nhìn lên cười. Cả hai chạy nhanh ra ngoài, không phải ngại mà là...ra chỗ ít người làm quen (cái đó ko gọi là ngại ms lạ), rồi nó và hấn tí tục công việc của mik.

Giờ ra về, nó không thk xe chở về nên đi bộ, dù j nhà cg gần, bỗng có một chiếc xe hơi đến, người lái xe ko ai khác chính là hấn

-Cô lên xe đi!

-Không!_hấn liền mở cửa đẩy nó vào trong xe và vụt. Trần và VẤN thì ghen tỵ

-Lần này nó sẽ biết tay!_Trần

Trong xe nó và hấn im lặng như bị câm (AI CÂM EM?;TG: dạ...em), không cần máy lạnh trong xe cũng mát rượi bởi hai tầng băng từ Châu Á đã có đầy đủ. Hấn dừng xe trc nhà nó và nhớ địa chỉ, bước xuống

nó ko quên “cảm ơn” lạnh lùng. May là ba nó chưa về nếu ko ông ta thấy sẽ hỏi đủ thứ rất mệt mỏi. Hắn trc khi về ghé vào nhà sách mua cuốn truyện mà nó hay đọc. Vừa bước vào, mấy bạn con gái trong đó liền đổ rầm rầm trc về đẹp tuyệt mỹ và sự lạnh lùng của hắn. Nhân viên đưa cuốn truyện cho hắn mà tay run, mặt thì đỏ chét, khi hắn hỏi giá, cô ta ngất ngay tại chỗ, nhân viên khác phải vào thay. Buổi tối hắn dành hết thời gian đọc quyển đó:

-Cha...lừa dối...mẹ...chết...con trả nợ...giúp mẹ..._hắn đọc ngắt quãng, thực ra là mấy ý chính_Cuộc đời cô ta cũng giống z sao?

Trong một buổi tối hắn đã đọc hết, thực ra chỉ đọc sơ để biết thông tin về nó thuy, còn nó thì đọc kĩ để biết chiến lược của con nhỏ viết truyện này. Tại nhà nó.

-Cô chủ, ông chủ dặn cô rằng ông ấy sẽ đi công tác một tuần.

-Tôi biết rồi.

Ngày thứ 3 đến trường vẫn chậm mắt Trân và Vân đầu tiên (chak hai con này nhớ nó nên đợi sớm)

-Ra chơi, m xuống sau trường gặp bọn t!_Trân

-Để làm j?

-M mún biết thì cứ xuống đi rồi bọn t sẽ kể nghe...

-..._nó không ns j nữa rồi lên lớp như thường này, hắn rình ở đó và nghe dc nên định sẽ theo dõi

6. Chương 6

“RENG...RENG...!!!”_tiếng chuông ra chơi đã bắt đầu, đó là khoảng khắc Trân và Vân mong đợi nhất, còn nó thì bình thản. Sắp chuẩn bị xuống sau trường thì hắn nắm tay lại:

-Cô đi đâu?

-Tôi đi đâu không liên quan đến a_nó giựt tay rồi xuống, nó biết hắn đang đi theo nó nhưng nó ko ns j

2 hotgirl đã đợi nó từ bao h, nhưng nó thì bình thản mặc dù nhìn thấy đám lính của con Trân và Vân, đứa nào cũng cầm gậy trên tay với vẻ mặt hung tợn

-t cứ nghĩ rằng m ko dám xuống đây hay là méc anh Bảo chứ!_Vân chế nhạo nhưng nó thì vẫn im lặng nhìn với đôi mắt lạnh lùng vốn có

-Hai người muốn j? Với lại tụi dặn trước rằng đừng có động vào tôi.

-m tính dọa t à. ĐÁNH NÓ CHO CHI!!!_Vân

Ngay lập tức bọn đàn e xông lên tới tập, hắn tính chạy ra cứu nó nhưng chưa j hắn đã thấy nó chống lại bọn chúng dễ dàng. Bây giờ nhìn nó như đang múa hay giỡn, đại khái là z chứ ko đánh thật. Đối với nó bọn này còn yếu hơn những người đã từng thi đấu vs nó. Chưa đầy 15', bọn chúng đã nằm gọn dưới chân nó. Nhanh chóng Trân chộp dc 1 cây gậy, lấy hết sức đập vào ngang hông nó, nó khụy xuống ôm hông. Hắn bất giác chạy lại

-Minh!!!_nghe giọng hắn, Trân và Vân liền chạy nhưng hắn đã nhớ dc mặt hai kẻ đó

-Minh, cô có sao ko?_nhưng nó ngắt tự bao giờ. Hắn ẵm nó lên và đưa vào y tế

-Sao anh ta lại ở đây?_Trân

-Làm sao t biết dc, chak anh ấy theo sau nó!_Vân

Nó dần dần mở đôi mắt ra, đập vào mắt nó là nguyên bản mặt của hắn, nó liền đẩy ra

-A-Anh đang làm j z?_bây h ko còn là giọng lạnh lùng nữa mà là một chất giọng ngượng ngùng

-“Nhìn cô ta ngượng ngùng cũng dễ thương ấy chứ!”_rồi hắn cười ỉn ý

-anh cười cái j?! Ai da, đau quá!

-Vết thương chưa lành đâu, cô nên về nhà nghỉ ngơi

“Haizz...may là ông ta ko về nếu ko thì ko biết phải ns j” tuj vẫn đi học dc!

-Sao cô cứng đầu thế!_hắn liền bế nó lên

-anh bỏ tui xuống!

-Cô lên lớp học mak, tuj thấy cô bị thương nên giúp thuj._nói giọng tốt bụng

_BỎ TUJ XUỐNG!_nó la làm hắn phải bỏ lìn, rồi nó ôm hông lên lớp.

Từ khi mẹ mất tới bây giờ, đây là lần đầu nó ngại ngừng trở lại. Lúc về hắn típ tục “bắt cóc” nó bỏ vào xe, bọn con gái trong trường đứa nào cũng ganh tỵ, còn Vân và Trân thì tức sôi máu (máu (nước) sôi đây tránh đường!)

-Anh lần sau đừng chở tuj về nữa, ba tuj thấy sẽ phiền lắm đấy!

-Chừng ngày mai cô sẽ hết, z ngày mai cô gủi ngơi đi, ngày mốt đi chơi vs tôi, tôi sẽ ko chở cô về nữa!

-Thuj dc! Haizz....

Về đến nhà, chuông điện thoại nó reo, đập vào mắt nó là tên: Bảo đẹp trai!, nó nhần chưa kịp hỏi là ai thì hắn đã nói một lèo rồi tắt máy lun. Chuông lại reo típ, nhưng lần này ko phải là hắn và là Linh:

-MÀY CÓ SAO KO, CÓ NẶNG LẮM KO???_linh quát khiến nó phải để điện thoại 1mét

-M làm j mak la kinh thế, t ko sao.

-M bị thương như z mà ở nhà 1 mik, hay t wa vs m nha?

-Ừ_Linh vui quá chạy tức tốc đến nhà nó, và chưa đầy 20' linh đã tới

-Z ngày mốt m đi chơi vs hắn à? Ưm...t ủng hộ hắn!

-M là pn t hay pn hắn?

-Pn m nên t ms làm z!_hắn điện nói

-M vs Tùng sao rùi?

-À...ờ...thì...ngày mốt t cũng đi chơi vs Tùng_Linh đỏ hết cả mặt

-hai đứa bây ghê thật!

Cả hai đứa ns chuyện suốt cả đêm, tới 5h sáng ms chịu đi ngủ.

7. Chương 7

8h sáng, hai đứa nó vẫn còn ngái ngủ thì chuông điện thoại nó lại reo, vì buồn ngủ nên cũng ko xem tên, tuy z nó vẫn phòng hờ và cố gắng che giấu điệu bộ của kẻ buồn ngủ;

-Alo?

-“Ta gặp trục trặc một tí nên khoảng tháng sau ta ms về”

-..._nó im lặng khi mà biết là ba nó. Rồi ba nó cúp máy, cuộc gọi đó đã làm nó tỉnh ngủ. Nó nhắc điện thoại gọi cho nhân viên bên công ty nó

-“Thưa Chủ tịch có j dặn dò ạ?”

-Đã kiểm dc thông tin j rồi?.

-“Dạ đã biết dc một số cty lớn kí hợp đồng rồi ạ, tỉ lệ là 40/50, mình cũng đã kí hợp đồng khá nhiều và đang đà phát triển, khoảng 6 tháng nữa chúng ta sẽ nằm trong top nếu ko có trục trặc. Tỉ lệ người dùng tăng 80%.”

-Nhiều đó là đủ rồi, cho người rút khỏi cty ba tôi ngay nếu ko sẽ bị lộ.

-“Vâng thưa Chủ tịch”_nói rồi nó thở dài, mọi thứ cũng như nó mong muốn.

Nó bước xuống và nhận dc dòng tin nhắn: “Giữ gìn sức khỏe cho kĩ vào, ngày mai phải đi vs tụi đó!”

-“Cái tên này!”

Nó bước xuống ăn sáng và đó là lần đầu tiên. Nó cũng khá mệt mỗi khi mà giấc ngủ quá ít. Nó lên phòng rồi lay Linh dậy

-Ba tôi sắp biết dc kế hoạch của mk rồi.

-HẢ??! M ns cái j?

-Nhưng t đã giải quyết xog, mọi thứ dg dần theo thứ tự.

-M đừng lm t yếu tim mak chết. À hum nay đi bar ko m?

-Thuj t nhức đầu lắm, ko đi đâu.

Vừa dứt điện thoại nó lại reo:

-Có chuyện j z Shin?

-“Em có dc thông tin rồi đây!”

-15’_nó lạnh lùng đáp

Nó kéo Linh vào thay đồ rồi lấy xe phóng vs tốc độ ánh sáng. Tới nơi nó lại đập cửa cái “RẦM!”, đơn giản là mua cái cửa ms thuj chứ sao h, nó ko thk mở cửa trừ nhà nó. Shin ns hết thông tin cho nó nghe về tên trùm bang. Động tĩnh khiêu chiến của chúng càng lúc càng mạnh

-Sao bọn chúng lại muốn khiêu chiến vs bên t?_Linh

-Bọn chúng khinh các bang lớn, dù j trùm của chúng cũng giàu có mak_Shin, nó thì cười gian làm Shin nuốt nước bọt.

-Về_vẫn lạnh lùng

Về đến nhà nó tót lên giường nghỉ ngơi còn Linh thì về nhà. Nó nằm riết rồi ngủ lúc nào ko hay. Chuông keo 6:30, đủ 30’ cho nó chuẩn bị. Nó không thk sánh điệu hay sơ sài, nó thk sự giản dị, bộ đồ nó mặc luôn có màu sắc u buồn giống nó. Nhưng hum nay vì đi chơi vs hần nên nó thay đổi một chút, nó mặc chiếc áo lịch vai màu trắng in hình đầu lâu cùng vs bộ váy ngắn tới đầu gối màu xanh quý phái khiến nó trông rất dễ thương mà còn tôn lên vẻ lạnh lùng của nó. Nó bước ra cửa, hần nhìn nó chăm chăm, tim hần bỗng lạc nhịp một cách lạ thường.

-Đi thuj, a nhìn jz?

-Ồ...thì lên xe đi...

Đi vs hần nhưng nó vẫn giữ khuôn mặt lạnh lùng, hần chở nó đến Trung tâm thương mại để ăn một ít. Vừa bước vào cửa bao ánh mắt nhìn hai đứa nó:

-Trời ơi sao đẹp trai quá z!_Nữ 1

-Nhưng sao anh ta lại đi vs một con nhỏ xấu xí thế kia!_Nữ 2

-Nhìn e nek a!_Nữ 3

-“Phiền phức thật, toàn bọn hám trai” nghĩ tới đó nó liền tránh xa hần ra

-Này cô làm j z, sao lại giữ khoảng cách?

-Anh mún tôi chết vs mấy người kia hả!_ngày hum nay đi vs hấn nó đẹp đi sự lạnh lùng, chỉ một số trường hợp nó vs “trở lại nguyên hình”. Hấn lại gần nắm chặt tay nó. Bao ánh mắt ghen tỵ dồn hết vào nó

-Anh dg làm mọi chuyện rồi lên đây!

-Tôi thk thế. Hum nay cô nhìn đi nếu ko tuj sẽ chở cô suốt ấy!

-Thật là...ngày mai a đừng mơ có lần thứ 2

-Biết rồi, biết rồi!

Ăn xong, hấn chở nó vào khu trò chơi. Hấn cố ý chọn mấy trò cảm giác mạnh nhưng nó thành máu lạnh từ lâu nên nó cảm thấy rất bình thường. Rồi con đi xem phim kinh dị. Ngồi vào chỗ, hấn nhìn quanh rồi nói:

-Ôm tuj đi!

-Nà ní?!

-Ai xem cũng ôm hết kia, ôm tuj đi!

-Anh phiền phức thật, tuj ko làm đâu!

-Được thuj_hấn cầm chặt lấy tay nó, nó lờm một cái nhưng hấn lại giả ngây.

Cuối cùng ngày đi chơi cũng khép lại. Hấn có chụp lén nó đấy mấy pn!

8. Chương 8

Nó bỗng hum nay dậy trễ, nhưng nó vẫn ung dung đi mặc dù biết đã vào giờ học từ lâu, còn hấn nghĩ: “Không lẽ cô ta sướng quá nên mộng mơ dịp tiếp theo!”. Cô đang giảng dậy thì nó đá cửa bước vào.

-Em làm j thế hả, đã đi học trễ mà còn đá cửa nữa hả?!!

-Thích!

-Em...em...thuj tôi tha lần này thuj đây!_Bà cô bắt lực nhìn nó

Giờ ra chơi, Vân cầm ly cà phê rồi cố y sắp ngã để ly nước đổ vào người nó nhưng tiếc thay nó kịp đứng dậy và đổng cà phê vào hết trong chiếc áo trắng tinh của hấn.

-Cô làm j thế hả???_hấn quát lên

-E...em xin lỗi e bị vấp ngã mà..._Vân tỏ vẻ thương hại, nó quay lại cười đểu khiến nhỏ tức nhưng nhỏ ko làm dc j

-Cô liếm hết cho tuj!

-N-Nhưng..._nó liền xuất hiện cản hấn rồi nói nhỏ với hấn. Hấn bước lại 1 bàn học sinh và lấy ly cà phê còn nóng hổi đưa cho nó

-Tôi chỉ làm giúp anh ta thuj, dù j cô cũng nhắm vào tuj mà_nói rồi nó đổ hết ly cà phê vào người Vân

-N-Nóng quá!!!_nhỏ la lên còn nó và hấn lên lớp

-Không phải ngày hum wa cô ns là hum nay xem như ko wen biết hả?

-Anh tự xem xét lại lời tuj ns hồi nãy đi_nó lạnh lùng đáp, nó ko thk ns nhieu mak

Bỗng điện thoại nó reo:

-Vâng thưa ba?_như thường ngày, đối vs ba nó thì sẽ lạnh lùng hơn

-“Hum nay con chuẩn bị đi, ta về sẽ dẫn con đi xem mắt chồng mk”_nó hiểu lí do tại sao ông ta về sớm như z mà, nhưng “J chứ xem mắt chồng sao?”, mặt nó tối sầm lại, âm khí lan tỏa khắp trước, nhiệt độ bây giờ là -10000000

-Có chuyện j z m?

-..._nó không ns nhưng quay lại vs vẻ mặt kinh khủng khiến Linh chạy về lớp luôn

Lúc về nó vác cái thể xác một cách nặng nề. Ba nó chỉ cho nó 45' chuẩn bị tất cả, nhưng đối vs nó 10', nó đã diện một chiếc váy màu kem dẫu với đôi giày màu tím như quả nho. Còn về phần trang điểm nó chỉ đánh phấn một tí rồi son ôi đỏ là xong, nó ko thk make up tí nào bởi vì nó tự tin về đẹp khuôn mặt của mình. Còn 17' nữa, nó lên xuống tính lấy miếng bánh kem còn ăn dở thì:

-Con xong rồi sao, z thì ta đi lun cho sớm.

-..._nó trở lại về mặt lạnh lùng rồi theo sau ba nó vào trong xe

-Con nên biết cách ứng xử nhé, ta nghĩ con sẽ rất ngạc nhiên lắm đấy, kẻ thù nào ngờ lại thành xui gia_nó bắt đầu nghi ngờ người ck tương lai của nó.

Tới nơi, nó bước xuống, mọi người tham gia buổi tiệc nhìn nó với ánh mắt ghen tỵ (con gái), trái tim ('con trai). Nó bắt gặp nhỏ Vân cũng tham gia

-T ko ngờ m cũng có mặt ở đây đấy, chuyện hồi sáng t ckua xử m đâu

-Đây là nơi đông người mong cô đừng khiến mk tự nhục__rồi nó đi trong khi Vân nhìn nó tức giận

-Minh à, lại đây!_ba nó

Khi gặp người ck tương lai “iu dẫu” và người vk tương lai “xinh đẹp” của mk, “ck” nó rút li nước

-C-Cô?

-Tôi cũng khá ngạc nhiên khi a là người ck “iu dẫu” của tôi_nó lạnh lùng lườm hần

-Hai đứa quen nhau à?_ba mẹ nó và hần

-Vâng, chúng con cùng lớp.__hần trả lời ko hà

-Z hai con ns chuyện đi, bọn ta lại kia tiếp khách__ba nó

-Tôi sẽ ko cưới a đâu.

-Cô nghĩ tôi sẽ đồng ý sao!

Con Vân thấy nó đang ns chuyện vs hần liền cầm li nước hất vào đồ nó, lần này thì thành công. Mấy nhỏ con gái chú ý hần nhìn hết vào nó và Vân rồi cười khúc khích. Vân tự mãn cười nó nhưng gương mặt của nó ko thay đổi. Nó ko hất lại nhưng lại cởi đôi giày rồi đưa hần cầm.

-Sao, tháo dép để chạy cho nhanh à?_Vân còn tự mãn

Nó im lặng ko đáp lại và “AAAAAAAAAAAA!!!”_tiếng la thất thanh của con Vân. Nó đã đá thẳng vào mặt nhỏ một cái rất đau, rồi nó giựt lại đôi giày, con hần thì đơ như pho tượng.

9. Chương 9

Lúc về, ba nó nhìn bộ váy rồi hỏi:

-Tại sao chiếc váy lạ dơ thế, do con làm hay người khác?_ba nó nghiêm nghị hỏi

-2_nó trả lời ngắn gọn một cách lạnh hơn băng

-Z người lm là cô gái con đã đánh trong bữa tiệc?

-...._nó im lặng

-Lí do j khiến cô ta làm z?

-Hỏi tên Bảo._ba nó cũng đành và ko hỏi nữa.

Đến phòng nó thay đồ rồi quẳng bộ váy vào sọt rác không nương tay. Tót lên giường chưa đầy 5' nó đã chìm vào giấc ngủ như chết . (Chị chết là e cũng z đó!; TG: e xin ghi nhớ). Đồng hồ réo lên inh ỏi, nó bực mình

đập cái đồng hồ vào tường rồi làm VSCN. Hoàn thành nó chạy lên trường luôn, đang đi thì gặp hấn, chưa kịp nói j hấn xô nó vào trong xe rồi phóng

-Tại sao a lại chở tôi?_nó lạnh lùng như bao ngày

-Cô là vk tôi nên đó là trách nhiệm. Dù j ba cô cũng biết tui rồi nên tôi sẽ luôn chở cô

-Đúng là oan gia_nó nói rồi khẽ cười làm ai kia bị lạc nhịp tim.

Đến trường bao ánh mắt đều dồn vào nó, nó cảm thấy rất khó chịu. Bỗng hấn đứng giữa trường tuyên bố

-TÔI VÀ MINH HÔM NAY CHÍNH THỨC HẸN HÒ!_cả trường bắt đầu náo loạn, bọn con khác thất vọng tràn trề con Vân, Trân vô cùng tức. Tùng và Linh đang ăn cái bánh mì thì rớt ra khỏi mâm luôn, ngạc nhiên quá mà. 2 đứa nó chạy lại

-Chuyện này là s, m giải thk cho t đi_Linh, Tùng

-Anh ns đi.

-Bla...Bla..._hấn thuật lại tất cả rồi thì

-HẢ??? Thật sao???_tùng, linh

-Nói xạo làm j ệt_nó và hấn. Điện thoại lại reo lên, dạo này có nhiều người gọi cho nó lắm

-“Đại tỷ, Hắc Vũ chính thức khiêu chiến”

-OK, e chuẩn bị cẩn thận vào rồi tối bọn chị sẽ đến

-Có chuyện j z m?

-Hắc Vũ khiêu chiến_nó nói nhỏ vào tai Linh (chắc m.n pn ko pít trùm bang Hắc Vũ là ai đúng ko? Vân, Trân đấy ạ)

-Có j giấu tui z?_hấn

-..._nó ko nói j rồi lườm hấn một cái khiến hấn đóng băng tại chỗ luôn

Nó, hấn, Tùng, Linh cúp học ngày hum đó luôn. Cả bốn chui vào một cánh đồng cỏ ngòai nghỉ mát, thư giãn. Nơi đó nhìn bao la là toàn là một màu xanh mát rượi, gió cứ thổi nhẹ nhẹ làm lay động nhưng cây cỏ tạo thành những đợt gợn sóng nhẹ nhàng. Đứa nào cũng tha hồn vào trong đó. Nó và hấn lại chỗ tán cây lớn nằm, còn Linh và Tùng thì lại con suối gần đó độc nước chơi.

-Tại sao cô lại lạnh lùng như z?_hấn bắt giác hỏi

-Chẳng lẽ a đọc cuốn truyện đó mà ko nhận ra điều j sao?

-Sao cô biết tôi đọc nó?

-Tôi thấy a nhìn tên cuốn truyện nên tôi biết.

-Cô muốn lật đổ ba cô à?

-..._nó im lặng

-Trong ấy cô gái đó trùm một bang lớn...ko lẽ

-Dark._nó ko cần hấn hỏi thì trả lời luôn tên bang cho hấn nghe. Hấn im lặng k hỏi nữa, còn nó thì đi chỗ khác. Thừa lúc đó, hấn điện thoại cho 1 người:

-Tìm hiểu về bang Dark trong ngày hum nay đưa thông tin cho tôi.

-“Vâng, thưa đại ca”

10. Chương 10

Chơi chán rồi, nó và hấn kéo nhau về bỏ lại hai tên kia đang tình tứ.

-Cô lên xe mau lên!

-Tuj ko thk, tuj mún đi bộ. A về đi, thật khó chịu!_nó nói rồi lạnh lùng bước đi để hấn đứng đơ đó nhìn nó.

-cho người đến lái xe tuj về, hum nay tuj mún đi bộ.

-“Vâng thưa cậu chủ”

Hấn cúp máy rồi đi theo nó, hấn chụp lấy tay nó rồi kéo lại, mắt dè cả hai té xuống, nó mém mất nụ hôn đầu đời

-A...Anh làm cái j thế hả?!_Mặt nó đỏ bừng lên

-“Dễ thương thế!”_hấn đang nghĩ về nó thì thấy nó đi mất nên chạy theo

Đến nhà nó ko thèm chào hấn một tiếng rồi vào luôn. Bước vào nó thấy mặt ba nó khó chịu

-Haizz...lại thêm một cty cạnh tranh nữa. Tránh võ đũa thì gặp võ dũa, đúng là đời!_ba nó chán nản nói

-Tên?_lần đầu nó hỏi ba nó nhưng vẫn ko hết lạnh lùng

-JH. Con hỏi chi z?

-Tiêu diệt tận gốc_nó khẽ cười gian rồi bước lên phòng, ba nó thì tự hào vì có đứa con gai đầy bản lĩnh như z trong khi ông ta không biết đó là cty của nó. Nó lên phòng thay chiếc áo dành riêng cho Dark, vẫn là chiếc áo có cổ thôi. Bây giờ toàn thân nó dc bao phủ một màu đen huyền bí. Vừa ra cửa, nó đã thấy xe Linh đợi ở đó. Trong xe, nó cứ cười hoài làm Linh lo (tại nó có bao giờ như z đâu)

-M làm j mà cười hoài z?

-JH đang cạnh tranh vs ông ta

-Woa, z phải làm cật lực hơn rồi. Điều m mún đã có rồi đấy!_Linh chúc mừng

-Ông ta sẽ hối hận sớm thôi. Kế hoạch hoàn thành hơn cả mong đợi.

Cứ tới nơi là nó đập cửa nhưng đâu ai dám nói j.

-Shin, e chuẩn bị hết ckua?

-Vâng Đại tỷ, thanh kiếm của chị đây!

-Tốt, mài kĩ chưa đó?_nó nhìn thanh kiếm chăm chú

-Vâng!

Nó thk dùng kiếm hơn là súng mặc dù tay nghề dùng súng cũng ko tệ, còn Linh chọn 1 cây súng. Cả bọn lên xe đến điểm hẹn, đúng lúc có một người điện thoại cho hấn:

-“Dark hiện rất nổi tiếng, trùm bang thì ko ai biết mặt, cả phó bang cũng vậy. Nhưng chúng tôi đã biết dc Dark hiện dc chuẩn bị đấu vs Hắc Vũ”

-Ở đâu?

-Hẻm ở đường XYZ

-Tốt_nói xong hấn chạy đến đó

Tại hẻm đường XYZ

Hai bang đã tập trung đông đủ.

-T cứ nghĩ m sẽ ko đến chứ!_Vân khinh bỉ

-Thật sự là t cũng ko muốn đến nhưng vì t thấy tội nên ms phải bỏ thời gian quý báu bên Tùng để đến đây nek!_Linh trả lời thay nó nhưng nhỏ thay chữ Bảo thành Tùng làm con Trân như muốn lộn ngược hết nội tạng

-Hứ! Chính bọn ta ms là người phải ns câu đó! XÔNG LÊN!!!_Vân lùi xuống cho bọn đàn e lên đánh, còn nó ra hiệu cho bọn chúng lên và nó, Linh cũng lùi lại. Hắn đã có mặt ở đó nhưng núp vào một khoảng tường, nó đã nhận ra điều đó. Nói j chứ giác quan của nó tốt lắm.

30' sau, cả chỗ đó đã thành một bãi chiến trường đầm máu. Dưới chân nó và Linh là một vũng máu. Bên nó thì còn 20 thằng vạm vỡ còn bên Vân thì chết sạch.

-"Shin, chuẩn bị chiêu mộ thêm thành viên đi!"_nó nhắc máy gọi rồi nhếch môi cười khiến Trân, Vân bắt đầu lo nhưng 2 đứa nó vẫn ko bỏ cuộc.

-Chúng bây về hết đi để ở đây tội chị lo_Linh bây giờ ko còn là một cô bé hồn nhiên nữa, vẻ mặt Linh bây giờ cũng rất đáng sợ nhưng ko = nó.

-Bây giờ trận chiến ms bắt đầu._nó lạnh lùng tuyên bố

Vân và Trân trên tay đều cầm hai khẩu súng Tiểu Liên Uzi, còn Linh cầm khẩu súng trường tấn công Kalashnikov AK-47.

11. Chương 11

Thanh kiếm trên tay nó láng bóng, nó thik nhất là lúc thanh kiếm này nhuộm máu.

-T ra trc đây!

-Tuỳ_nó cười đều

-Nếu m ra t cũng ko ngồi yên đâu!_Trân bước ra hù dọa Linh

-Z con Minh sẽ do t xử lí!_thêm con cười đều, Vân nghĩ nó có súng trong tay ấy mà

Trân chưa j lao vào Linh như điên, nó bắn lia lịa mà ko nghĩ j còn Linh thì né một cách dễ dàng (bắn như nhỏ chừng nào ms dính). Nhỏ bắt đầu mệt mỏi, tay vẫn còn cầm súng chĩa thẳng vào mặt Linh. Linh bây h ms động tay động chân, nhỏ bắn một phát ngay, 1 cây súng rớt xuống, còn tay kia vừa cầm súng vừa ôm cánh tay bị bắn

-Đó ms gọi là bắn hiệu ckua!

Hắn đứng nhìn mà còn hết hồn nữa là...còn nó nhìn thanh kiếm của mk một cách chăm chú, Vân thấy nó bình thần mà thấy bực. Tiếp theo, Linh bắn vào chân khiến nhỏ khụy xuống, Nhỏ ko đợi j bắn một phát bất ngờ ngay ngược....nhưng viên đạn bị văng ra bởi thanh kiếm của nó

-M phải cẩn thận chứ.

-Cái j z, ckua tới lượt m mà, sao m lại xía vào. Chắc t cũng phải vào thuj_Vân tự đắc

-"Dùng kiếm mà có thể..."_suy nghĩ của Trân, Vân và...hắn

-T xl do tay chân t tự cử động ấy mà_nó giả vờ vô tội

-Z m phải trả lại số lần đó_Vân bắn vào nó, do giác quan tốt nên nó cũng khiến viên đạn văng ra

Nó ko ns j mà về chỗ cũ, hai con người kia thì nhìn nhau chằm chằm. Về chăm cho thanh kiếm ,nó cứ vút ve thanh kiếm rồi nhìn lên cười đều vs Vân một cái làm nhỏ sôi máu.

Cuộc chiến bắt đầu đến khi có tiếng súng của Linh, Linh đã bắn vào bàn tay còn lại làm nhỏ rớt cây súng cuối. Linh móc ra trong túi mik một con dao nhỏ đứng trước trân, nhỏ nhìn sơ rung mik. Linh nâng cái khuôn mặt đầy nước mắt lên

-Khuôn mặt trắng thật nên t sẽ cho thêm màu sắc nữa, đảm bảo m sẽ thành hotgirl ngay thuj

-Làm ơn đừng! _nhỏ van xin, nhưng Linh ko thèm để ý đến những lời đó. Linh kẻ con dao ngay cái má dc đánh phần dày cộp của nhỏ, rồi từng giọt máu càng lúc càng nhiều hơn, Linh tiếp tục lấy 1 lọ sơn móng màu vàng tô thêm vẻ đẹp trên mái tóc đỏ chót của nhỏ. Nước mắt của nhỏ làm ướt hết tay Linh, miệng thì cứ la nhưng âm thanh chói tai làm Linh bực mình làm nhỏ ngậm miệng lại. Vân thấy vừa sợ vừa tức muốn lên giúp nhỏ nhưng nó đã cản lại. Linh buông tay đã một cú vào bụng, nhỏ té nằm ôm bụng, Linh bước tới giẫm lên bàn tay đầm máu của Trân, rồi chĩa súng vào đầu nhỏ tính bắn thì...

-Khoan, m cứ giữ nó đi có j xử cùng lượt sẽ vuj hơn!_nó lên tiếng

-M tưởng ngon lắm chắc!_Vân vừa ns vừa run, đổ mồ hôi ướt đầm (con nào tưởng biết liền!)

Nó đứng lại đi về phía Vân và Vân cũng thế. Hắn đứng mỗi chân quá nên lấy cục gạch gần đó lót ngồi, ban đầu cứ tưởng phải lót dép, nhưng khi thấy nó lên thì hắn đứng phắt dậy theo dõi liền. Vân thì ko bắn liên tục như Trân nhưng nhỏ bây giờ như muốn rút súng vì sợ. Nhỏ cứ suy nghĩ, nó khó chịu một phát ngang qua hai cánh tay, máu văng vào mặt nó, một ít, nhỏ rút cây súng nhưng vẫn kịp cảm một tay, máu trên mặt nó chảy xuống ngay miệng

-Máu m thật bẩn thỉu!_nó nói rồi lấy khăn tay lau vết máu, nhỏ cắn răng chịu đau

-M còn ko làm j thì t kết liễu m lun đây!_nó nói rồi đá nhỏ một cái, nhỏ văng xa rồi va vào bức tường, học máu

-Đánh vs m chán quá!_nó bước lại chỗ nh, nắm tóc rồi lôi nhỏ lại gần chỗ Linh

-AAAAA!!! Bỏ ra!!!_nhỏ lồm lổm bàn tay nó

Đến chỗ nó muốn, nó dùng kiếm rạch một đường ngay chân nhỏ làm nhỏ là oai oái, nhỏ đau đớn nhưng cố lấy cây súng gần đó bắn một phát ngay tay nó. Tuy máu ra nhưng khuôn mặt nó ko thay đổi mà ngược lại còn lạnh lùng hơn. Nó lấy chân đạp mạnh vào tay rồi đạp thật nhiều vào bụng Vân, nhỏ học máu lần hai.

12. Chương 12

Đôi mắt nó ko giống như hằng ngày nhìn nó như một Ác quỷ khát máu, hắn tính chạy lại ngăn nó nhưng nó đưa thanh kiếm lại chỗ hắn, đưa con mắt lạnh lùng nhìn hắn, ý bảo hắn đứng im đó ko dc lại đây.

-Làm ơn tha cho tôi!_Vân nài nỉ nó

-Linh, m làm con này im giùm t, nhức cả cái đầu!

Linh lại chỗ Vân, Trân bị trời nên ko thể chạy thoát dc, Linh kẻ con dao gần miệng đầy máu của nhỏ

-Nếu m còn nói nữa thì t ko pít phải lm j m đâu!

-m có biết t thk nhất là j k_nó liếm thanh kiếm đầy máu của con Vân, nhỏ Vân sợ hãi lắc đầu, mặt mồ hôi đầm đìa

-Máu_Linh trả lời giùm lun

Hai con kia nghe sau nuốt nước bọt. Nó đã trở nên ác độc, nó sẽ làm mọi thứ để thỏa năm trạng thái hiện giờ của nó

-T ko mún kết thúc trò chơi này đâu, vì z...

-Tôi có thể làm mọi thứ cô yêu cầu!!!_Vân, Trân sợ chết

-Hành hạ một chút thụ!_nó nói rồi lấy thanh kiếm xén mớ tóc dài của Vân, rạch một đường ngay tay, toàn thân Vân bây giờ toàn màu đỏ của máu, nó cười thỏa mãn rồi buông tha cho nhỏ, tay nó thì máu con chảy. Thấy nó ngưng hắn chạy lại lấy áo quần quanh tay nó, tính chờ nó đi bệnh viện luôn thì

-Khoan, còn Linh mà, điện thoại cho Tùng đến đón nó luôn đi!

Linh thì, cầm lọ sơn đổ hết vào mặt Trân, cầm cánh tay đang run rẩy một cách yếu đuối kéo một lớp da khá lớn

-M đem về ns Shin làm roi da chơi_Linh đưa lớp da cho nó

-OK_mặt hấn tái mét khi thấy 2 đứa này ác kinh, con Trân thì mém ngắt, nhỏ vang một tiếng kêu khá lớn làm nó tức giận, nó đập lên mặt nhỏ một cái. Máu chảy khắp cánh tay nhỏ, nó lấy một ít máu rồi "ném" thử (kinh khủng quá!!!)

-Máu m ko khác j con kia_Vân đang cố lết lại chỗ bạn mình nhìn mà thấy thương, Trân thì đã ngắt từ bao giờ. Đúng lúc Tùng chạy đến, Tùng đỡ trước cảnh tượng ngay mắt mk

-Cái j thế!??

-Thuj bỏ đi về thuj_nó vỗ vai Tùng rồi theo hấn vào bệnh viện.

Hấn bắt nó trong bệnh viện 1 tuần để điều trị, ba nó biết chuyện chỉ thở dài

-chuyện thường hay xảy ra thuj!_ổng tưởng nó chỉ đi đánh lộn bình thường nhưng thực chất là đi đánh Hội đồng

Hum nay lên trường, ai cũng bàn tán xôn xao về nó, nhưng nó ko thèm quan tâm.

-Hum nay có 4 học sinh vào lớp chúng ta..._giáo viên thông báo còn nó và hấn thì ngủ ngn lành, 2 con người này chuyển lại gần nhau ngồi rồi, hấn bắt đầu!

-con trai hay con gái z cô?_nữ 1

-Chắc là mấy con hồ li đến nữa chứ j!_nữ 2

Cả lớp bắt đầu thành một cái chợ nhưng ko có j để bán

-TRẬT TỰ!!! Đó là 1 bạn nam và 3 bạn nữ...Mời 4 em vào

Bốn con người bước vào, con nhỏ cũng chảnh nghênh cái mặt bước vào

-Tôi tên là Anh Tuấn_nở nụ cười sát gái làm mấy nhỏ con gái ngây ngất còn nó và hấn....haizzz còn say giấc mộng

-Ohayo mina-san! Watashi wa Ngọc Vy (Chào buổi sáng mọi người, mình là Ngọc Vy) (bài đặt nói tiếng Nhật)

-Mình tên là Nhật Nguyệt, mong mọi người giúp đỡ!

-Mình là Hoàng Ân!

-Được rồi, các e tự chọn chỗ ngồi k đi!

Cả lớp xô xao cả lên, Tuấn và Nguyệt thì ngồi chung, Vy bước lại chỗ nó

-Này bạn ơi!

-Cái j?_nó tỉnh dậy

-Bạn có thể đi chỗ khá k ngồi đây dc ko?

-OK_nó có mún ngồi vs hấn đâu, nó vừa bước ra, hấn nắm lấy tay nó

-Ồ lại, ai cho cô đi! Cô kia, BIẾN!!!_Vy nhục quá đi lại ngồi và Ân

13. Chương 13

Giờ ra chơi. Nó và hấn đang ngồi dưới căn tin ăn sáng, còn Linh và Tung thì ngồi ghé đá ăn món ăn do Linh làm, lãng mạn kinh!. Bỗng Tuấn từ đâu làm gián đoạn cuộc nói chuyện của nó và hấn

-Mình ơi, bạn có thể giúp mikk một việc dc ko?_nở nụ cười dụ gái nhưng đôi vs nó chả là j

-Ừm!_nó cũng cười lại

Rồi hai đứa đi bỏ hần ở lại nhưng ko hần là một mình, Nguyệt chạy tới ngồi cùng hần:

-Cậu có thể k biết tên ko?

-Bảo_lạnh tanh, lòng hần có một cái j đó ko ổn, hần lo lắng, đứng lên chạy đi tìm nó, Nguyệt đơ nhìn hần chạy mất tiêu

Chỗ nó và Tuấn

-Cậu nhờ mk có chuyện j z?_ko pít mà cũng đi theo Tuấn

Tuấn dừng lại tại một nơi vắng người, đẩy nó vào tường

-Tở nhờ cậu thỏa mãn mong muốn của tớ_Tuấn cười đều

Tay nó bây h bị nắm chặt và ghì vào tường, nó ko còn cử động dc. Tuấn kê đầu vào trong cổ nó

-Thơm quá, đúng là con nhà quý tộc! (ĐÊ TIỆN!!!)

-Bỏ tuj ra!!!_nó cố chống đối

Tuấn nhìn khắp người nó rồi ngừng ngay đôi môi đỏ, Tuấn nhìn chăm chăm 1 cách thèm khát như muốn nuốt chửng lấy nó. Bây giờ mặt Tuấn và nó rất gần nhau, nó thì cố quay qua quay lại để tránh nhìn mặt, Tuấn càng lúc càng tiến lại gần còn hần thì chạy đi kiếm nó mà ko hiểu lí do vì sao.

-Tuấn, cậu mau bỏ tuj ra!

-Tại sao khi tớ đang có trong tay một thứ đẹp thế này._nói rồi hần “ném” thử làn da trắng của nó

-Không!!!

-Vị thật là tuyệt!

-Có ai ko?_nó ko chịu dc nữa, mồ hôi chảy càng lúc càng nhiều, nó hét lên:

-BAOOOOOOOOOOOOOO!!!

Hần nghe tiếng gọi của nó liền chạy tức tốc đến, khiến ấy người khi bị hần đi qua mát rượi. Đến khi Tuấn sắp cướp đi nụ hôn đầu đời thì...

-Dừng lại!_một lời ns lạnh lùng, tức giận, ghen phát ra từ hần

Tuấn bực mk buông nó ra chạy lại tính đánh ch hần 1 cái thì hần đã cho 1 cước vào bụng, hần lại chỗ nó, dìu nó đi, trước khi đi nó ko quên cho Tuấn một cái tát vang trời vang đất

-“Thì ra đây là lí do e gái mk phải khổ sở”

-Cô có sao ko?

-..._nó im lặng ko ns j

-Thật là...lần sau có đi vs ai cũng phải có tuj hết nghe kua!

Linh, Tùng hay tin bay tới hỏi nó 1 lèo khiến nó ko biết phải trả lời như thế nào. Khi vào lớp hần ko quên cho Tuấn 1 lời cảnh cáo

-Nếu m còn động vào Minh thì biết tay t! (hần chỉ mún nụ hôn ấy dành cho hần thụ)

Hum nay hần lại đi bộ về cùng nó khiến ai cũng phải ghen tỵ, nhưng trc khi về nó vào bar

-Shin e điều tra về người tên Anh Tuấn cho chị!

-Vâng Đại tỹ!

-Lần sau có chuyện j, cô cứ gọi tên tuj, tuj sẽ đến!

-Sao a lại wan tâm đến tuj thế?

-Cô là vk tuj đấy!

-Nhưng ckua kết hôn mà!
-Trc sau j vẫn bị bắt kết hôn thuj!
Thế rồi cãi nhau suốt con đường lun

14. Chương 14

-Chuyện ở công ty sao rồi?
-“Thưa Chủ tịch, mọi việc đều tiến triển rất tốt, chúng tôi đã dụ được rất nhiều cty bên đó qua kí hợp đồng với mk, số lượng người sử dụng tăng rất nhanh!”
-Tốt, anh tiếp tục công việc của mk đi_nó cười mãn nguyện
Hiện tại là nó đang đứng trước ban công hóng gió, nó sắp làm dc điều mk mong muốn rồi, chỉ cần cố gắng một chút nữa
-Cô Minh ở trên phòng thưa cậu_một người hầu đang thông báo địa chỉ của nó ột người
Nó quay lại xem thử là ai, quay lại nó bị dồn vào hành lang, người đứng trước mặt nó là hấn. Hấn nắm chặt đôi bàn tay nó
-A..Anh làm j...j...z?
-Đến thăm người vợ mà tôi yêu thương thuj!
-A tào lao vừa phải thuj, chẳng phải a và tuj đã thống nhất sẽ ko cưới nhau rồi mà_mặt nó đỏ chét
-Tuj...tuj mệt...quá_hấn ngã vào người nó, tay thì lỏng
-A bị sao z? Chết, sốt rồi!_nó đỡ hấn lên giường nói đắp khăn lên trán, hum nay nó đành ngủ ở ghế sofa thuj.
Ngày mai nó nghỉ học để ở nhà chăm sóc cho hấn, nó ko hiểu tại sao mk lại làm z.
-Này dậy ăn cháo đi!
-Tôi đang bị sốt mà!
-A thật là...ns “A” đi!
-AAAAA!
-Như con nít! Hum nay a sẽ khỏe lại thuj, hết bệnh thì về nhà giùm tuj đi nha, tại a mà tôi phải ngủ ở ghế sofa ấy!
-Sao cô ko ngủ vs tôi!
-A điên hả, làm sao ttui có thể ngủ vs con trai dc vs lại a dg bị bệnh mà, mún tuj bị lây lun hả!?
-Phiền phức_hấn kéo nó xuống
-NÀY!
-Nằm im cho tuj ngủ. Tuj cần gối ôm!
-Sao a ko lấy..._ngủ mất tiêu rồi_Thật là....._đành nằm im đó thuj
Ba nó suốt ngày đi công tác chỉ vì lo cạnh tranh vs cty của nó, nó chỉ việc theo dõi rồi thông báo lại vs nhân viên và ngồi nhìn người nó ghét phải chạy lên chạy xuống vì công việc.

15. Chương 15

Nhân ngày thành lập trường, cả trường cho học sinh nghỉ học 1 tuần. Tụi nó và bọn hấn đang chán nản trong quán cafe nổi tiếng ở thành phố.

-Sao nghỉ 1 tuần ko đi nước ngoài chơi?_Tùng lên ý kiến

-Tổn kiểem lắm!!!_đồng thanh cả đám

Rồi tiếp tục thưởng thức thức uống. Về mặt tên nào cũng ngu hết sức cho đến khi Linh lên tiếng

-Đi cắm trại đi?

-Mệt lắm_nó thở dài

-Z chẳng nhẽ phải như z suốt 1 tuần?_Linh đang bảo vệ ý kiến của mk

-Ờ_nó

-M diên à, này bây giờ Tùng vs Bảo đồng ý đi!

-OK_hấn, Tùng

-Đấy, hai người kia đồng ý rồi kìa, m phải đi!

-Được rồi nhưng m có biết về chuyện cắm trại..._nó ngược lên nhìn Linh thì thấy mắt Linh sáng rực. Linh kéo hết vào cửa hàng mua đồ dùng cắm trại một cách hăng say

-Về nhà soạn đồ đi, 10' tập trung tại nhà Minh nha!

-M chở t đi, t ko biết nhà Minh_Tùng

-M lấy xe đi theo, t ko chở!

Rồi ai về nhà nấy. Nó mặc chiếc áo có cổ sát nách màu xanh dương cùng vs sợi dây nịch kết hợp vs chiếc váy trắng có đính chiếc nơ và vài hạt kim cương, đôi giày bata cùng màu vs chiếc áo. Để xem nó đem áo lạnh, tiền, vài bộ đồ, chai nước, cuốn truyện mà nó hay đọc. Linh thì mặc chiếc áo lệch vai để nguyên cái hình cái hình trại, chiếc quần dài tới đầu gối cùng vs chiếc nón lười trai, Linh đem đồ ăn đầy cả túi, đồ dùng cắm trại, Linh chấp nhận đem hết đồ dùng cần thiết. Tùng và hấn...(làm biếng quá, z nha tự tưởng tượng). Tập trung đông đủ tại nhà nó, 4 chiếc xe hiện đại rời khỏi đó làm ai cũng phải nhìn ngưỡng mộ (xe moto nha!). Nó chọn một nơi gần suối rồi cùng dựng trại, dựng một cái lều đủ cho 4 người nên cũng khá mệt.

-Ai biết nấu ăn ko, tụi có đem thức ăn nek!_Tùng

-Tụi!_nó và hấn

-Woa!_Linh

-Linh ko pít nấu ăn hã?_Tùng

-Mik biết 1 ít nhưng ko dám nhận._Linh ngại ngừng nói

-Z hai người nấu đi, tụi tui đi kiểem củi

Thức ăn đang trong quá trình nấu chín thì tụi nó và hấn xúm lại gọt trái cây rồi làm nước uống. Bữa tối kết thúc cùng lúc vs việc trăng đã lên cao. Chui vào lều ns chuyện rồi ngủ lun. Nó cứ trần trọc mãi ko ngủ dc, chắc là do chỗ lạ, nó bước ra lều lại gần gốc cây gần suối ngồi ngược lên trời ngắm sao. Nó mém khóc thì nghe tiếng hấn bước ra.

-A ra đây làm j, tụi làm a thức giấc à?

-Ko, tụi ko ngủ dc. Cô cg z à?

-Ừ.

-Cô có thể ns cho tụi nghe về mẹ cô ko, tuy lời đề nghị....

-Dc

Hắn ngồi xuống nghe nó kể, lúc kể nó ko thể cầm dc nước mắt nữa, nó vừa kể, vừa khóc mà lại nở nụ cười. Nó khóc bởi vì nó nhớ mẹ, nó thấy có lỗi vs mẹ nó, nó cười vì bây giờ nó ms thấy dc nó đã có một người mẹ tuyệt vời đến như z

-Lúc đó, trong gia đình ai cũng chê bai tuj nhưng mẹ tuj ko hề hối hận khi sinh ra tuj vì z mà...vì z mà_nó khóc nhiều hơn, nó ko thể ns thêm dc nữa. Hắn hiểu được, vòng qua vai nó, hắn để nó dựa vào lưng mk

-Vì z mà ba cô đã đổ lỗi ẹ cô, đuổi mẹ cô ra khỏi nhà rồi khiến mẹ cô mất?_hắn ôm chặt lên chiếc vai đang run vì khóc.

-Cứ khóc đi, khóc đến khi nào cô cảm thấy thoải mái, tuj cho cô mượn chiếc vai này!

Rồi tiếng khóc cứ vang lên như z mãi, hắn cảm thấy buồn và ngạc nhiên khi một cô gái cứng cỏi, lạnh lùng lại như z. Nó thiếp đi từ lúc nào ko hay và hắn cũng z. Linh và Tùng tỉnh dậy ko thấy nó và hắn đâu liền đi kiếm. Vừa bước ra đã thấy cảnh tượng: Nó dựa vào gốc cây, hắn thì lấy chân nó gối đầu, tay nó thì trên ngực hắn, tay còn lại thì đặt lên má hắn, gương mặt hắn bây giờ ms cute làm sao còn nó thì như thiên thần. Tùng liền đưa máy ảnh lên chụp và Linh cũng z, chụp đã rồi lay tui nó dậy. Nó và hắn cũng ko ngạc nhiên lắm vì còn nhớ chuyện tối qua.

-A làm chân tuj nhức rồi đây này, xoa bóp cho tuj!

-Cô ko muốn tuj ns về vụ...._nó nhanh tay chụp miệng hắn lại thì té

-Thật là..._nó

-Đưa chân đây, trả công cho việc cho tuj mượn làm gối đấy!

Nó nhìn hắn xoa bóp muốn đổ mồ hôi rồi cười

-Thuj chân tuj đỡ rồi, cảm ơn a!

16. Chương 16

-Đi vào rừng chơi ko?_cả đám đang ăn sáng thì nó đã làm thời gian ngưng lại

-M điên hả, vào trong đó lạc thì sao!_Linh nói phang cho nó một cái bánh mì, nó chụp lấy rồi ăn luôn

-Thì đánh dấu.

-M đừng điên giùm t cái đi!

-Chán m quá đi, chỉ ở đây thuj thì chán lắm..._nó thở dài còn 3 con người kia thì vẫn tiếp tục hoàn thành “nhiệm vụ”

-A!!!_nó la 1 tiếng làm cả bọn giật mk rớt miếng ăn

-M LÀM CÁI J THẾ HẢ?!!_Linh mất đồ ăn quát lên

-Gomen-nasai! Còn 5 ngày nữa thì đi du lịch đi!

-Bữa kia tuj ns mà có ai chịu đâu!_Tùng

-Đi đâu bây giờ?_hắn nhìn nó hỏi

-Sao kì z trời, t đề nghị thì m ko chịu còn Minh đề nghị cái m chịu lìn!

-Tại m đề nghị ko đúng lúc_hắn cốc đầu Tùng một cái rõ đau

-Đi biển_Linh hết cách

Nghe đến đó nó chạy nhanh vào dọn cái lều và đồ đạc một cách nhanh chóng khiến 3 người kia ngơ ngác. Rồi ai về nhà nấy chuẩn bị đồ đạc để đi chơi hết ngày lun. Nó hi sinh chiếc xe của mk nhưng hắn lại là người lái. Nhà nó có một căn biệt thự ở gần biển nên dọn hết vào trong đó ở cho đỡ tốn tiền vào khách sạn

-Sáng giờ ăn dc có mấy mẩu bánh mì à, bây giờ đi ăn đi!_Linh ôm bụng

-T biết cái nhà hàng này ngon lắm!_nó

Chưa kịp phản ứng nó kéo hết vào nhà hàng Costa Seafood (lên tìm hiểu là biết tụi nó đi biển j à). Coi như trong menu có j là tụi nó gọi gần hết. Ăn xong hết thì chạy vào thay đồ rồi nhảy ra biển. Nguyên ngày cứ ăn rồi tắm rồi đi tham qua rồi đi uống nước rồi mua sắm, đi chơi. Tối đến, nó và hấn ngồi ở trong nhà vừa coi phim vừa chửi xéo nhau còn Tùng và Linh thì đi dạo quanh biển hóng gió. Nhìn giống hén hò lắm kìa! Ngừng tại một chỗ hai đứa ngồi xuống nói chuyện thì nhận dc cú điện thoại của mẹ Linh

-“Con yêu, dạo này con có khoẻ ko?”

-Vâng, con rất khoẻ thưa mẹ. Mẹ đi chơi vui chứ?

-“Ừm, rất vui con yêu, bố mẹ có rất nhiều quà cho con đây!”

-Cảm ơn mẹ. Mà mẹ gọi con có chuyện j z?

-“À, chả là lúc đi mẹ đã gặp xui gia...”

-Xui gia? Mẹ nói z là sao?

-“Bố mẹ đã bàn hết ngày rồi, tuần sau các con sẽ gặp mặt nhau cho biết! Z nhé, con đi chơi zui zẻ”

Linh làm rớt điện thoại, khuôn mặt tối sầm lại, đó là điều mà Linh ghét nhất của một đứa con nhà giàu là được định đoạt hôn ước trước, Linh ghét cay ghét đắng chuyện đó. Chỉ cần nghĩ thôi mà Linh đã lo sợ phát khóc, vì tối nên ko ai thấy dc nước mắt chỉ có thể nghe dc tiếng khóc mà thụj

-Linh, cậu khóc à? Mẹ cậu ns j z?

-Mik...có vẻ chúng ta ko tiếp tục dc nữa đâu Tùng_câu ns đó là tiếng sét giáng xuống Tùng, cậu bắt ngờ

-Ý cậu là sao? Mẹ cậu đã ns chuyện j???

-Tuần sau sẽ là buổi gặp mặt...

-Trời ạ, chúng ta đã tới dc đây rồi mà tại sao....

-Thuj, quên chuyện đó đi, mk về thụj...

Cả hai dắt nhau về nhưng tâm trạng ko hề vui một chút nào

-M sao z, sao m bần z, Tùng lm j m hả?

-Đâu có đâu, m điên à, t z mà bần cái giống j!

-Chắc chắn là có!

-Ko có mà, m bớt điên đi, m mà điên nữa là ko có thuốc để mà chữa đâu!_nói rồi Linh vào phòng

-Tùng, ns cho tụi biết có chuyện j?

-Thì..._Tùng kể lại cho nó và hấn nghe rồi cuối cùng cả ba cùng thở dài

-Tụi có cách này...._nó nói nhỏ vào tai Tùng còn hấn thì tò mò cau mày lại...Bác ấy là người tốt nên chak sẽ thành công, nếu ko dc thì tụi và tên này sẽ vào cứu nguy cho!

-OK, thanks bà nha_Tùng zui zẻ vào phòng một cách an tâm

-Cô ns j vs tên đó z?

-Tối đó a sẽ biết thụj. Đi ngủ tụi mệt ời!

17. Chương 17

Thời gian trôi qua cuối cùng cũng tới ngày gặp mặt, cả đám tập trung ở nhà nó để chuẩn bị cho Linh và chuẩn bị tinh thần cho kế hoạch, Linh cũng biết rồi. Từng chỗ Linh đến nơi bữa tiệc. Bước vào ai cũng khen đẹp đôi nhưng lại lấy làm tiếc khi bữa tiệc này....nhưng họ lại nghĩ rằng chắc chắn hai con người này sẽ đến dc với nhau, còn nó và hân núp sau bụi cây theo dõi tình hình. Linh bước lại chỗ mẹ:

-Chào bác cháu là Linh!_Linh cúi chào 1 cách lịch sự

-Ừm, chào cháu! Đây là Lâm con trai bác!_ông ta chỉ tay về phía 1 người con trai lịch lãm với mái tóc bạch kim.

-Ừa, đây là ai z con?_mẹ Linh nhìn Tùng hỏi

-Bạn trai con!_ba Lâm và mẹ Linh sững sốt

-Con ns cái j z?!!

-Con ns thật mà. Chúng con quen nhau lâu rồi nhưng mẹ lại định hôn trc.

-A ko tin!!!_Lâm bực mik la lên, Linh và Lâm đã chơi vs nhau từ nhỏ nhưng Linh chỉ xem là tình bạn, sau này Lâm đi nc ngoài du học. Theo thời gian Linh cũng quen Lâm. Nghe Lâm ns z, Linh và Tùng ôm nhau hôn trc mặt mọi người khiến Lâm sôi máu còn mọi người thì cười.

-Ông a à, tuj thấy z chak mk phải huỷ việc này thuj_mẹ Linh thì rất thương Linh nên lun muốn con mk hạnh phúc thực sự. Ba Lâm nghe z cũng bỏ đi để Lâm ở lại một mk

-Ko bao h có chuyện đó xảy ra chắc chắn chỉ là đóng kịch!!!_Lâm bất đồng. Thấy bất ổn nó và hân chạy vào cứu nguy

-Này a vừa phải thuj chứ! Người ta có yêu a đâu mà sao a ngoan cố quá z! Định hôn trc là cái j chứ, Linh còn chả biết! Cưới a về mà ko yêu a thì cũng như người xa lạ thuj! A cố chấp lm j!_nó nói một lèo.

-Cô là cái thá j mà dám xía vào chuyện của tôi!_Lâm đẩy nó nhưng hân đã đỡ. Hân xách cổ áo hân lên

-Là bạn thân chứ ko phải là một người xa lạ như a! Nó nói cũng đúng mà. A chỉ mún chiếm đoạt chứ a có yêu j Linh đâu! Người ta ko yêu mk mà cứ cố chấp là sao! Cưới về mà ko yêu nhau thì cũng như ko!_hân cũng ns 1 lèo, mọi người xung quanh liền ủng hộ ý kiến của nó và hân. Lâm nhục nhã bỏ về, kế hoạch thành công, Tùng ôm lấy Linh rồi cả hai hạnh phúc, mọi người vỗ tay chúc mừng.

-Sao con có bạn trai mà ko ns vs má con yêu?_Linh vừa bước về bà đã hỏi

-Tại chưa tới lúc thưa mẹ.

-Thật là...mẹ xin lỗi vì ko ns sớm cho con!

-Có sao đâu mẹ!

Rồi hai mẹ con thưởng thức bữa tối một cách vui vẻ. Còn nó, vừa bước về đã thấy gương mặt khó ưa của ông bố

-Ở trên trường học sao rồi?

-Bình thường thưa ba. Chỉ là...._nó tính nói là tụi nó và bọn hân bị bọn học sinh khác trong trường cho chức vụ coldgirl và coldboy, nhưng nếu ns thì ông ta sẽ cho chuyển trường

-Sao?

-Dạ, bình thường thưa ba! Con lên phòng đây! Dem bánh kem, sinh tố và 1 ít cháo nóng cho tuj nhé, hum nay hơi mệt!

Rồi hai cha con việc ai nấy làm. Nó đang ngả lưng và hưởng thụ giây phút bình yên thì điện thoại reo:

-Alo?

-“Thưa Chủ tịch, cty Ngọc Minh muốn kí hợp đồng làm ăn vs chúng ta, Ngài có đồng ý ko ạ?”

-Ko, anh nghĩ sao z. Dù bất cứ có chuyện j thì ko dc đồng ý, nói có j ns vs tuj liền đó!

-“Vâng thưa Chủ tịch”

Vừa cụp xuống thì reo nữa

-Chuyện j z m?

“Ngày mai đi ăn tiệc của tụi t nha, nhớ rêu tên kja lun”_rồi cụp, nó thở dài 1 cái rồi điện thoại

-“Con nào thằng nào dt thoại cho t?”_nó nghe z lìn cụp máy. Ngay 1 lúc sau hần gọi lại, tại hần ms xem lại tên

-“Cô dt cho tôi chi z?”

-Linh và Tùng rủ a và tôi ngày mai đi ăn tiệc lúc 8h tại nhà hàng Sheraton Restaurant rồi kéo quân qua Mandarine.

-“OK, ngày mai tuj qua đón cô nhé!”

-Ko cần đâu, a đến đó trc đi, tuj sẽ lấy xe của mk

-“Thuj dc”

18. Chương 18

7h30', tiếng chuông đồng hồ reo phá hỏng giấc ngủ của nó, ko ngần ngại nó thẳng tay cầm cái đồng hồ quăng mạnh vào trong tường và...cái đồng hồ tan xác. Nó lồm cồm ngồi dậy vào phòng vệ sinh và...15' sau nó bước ra ngoài chọn quần áo rồi chải tóc. 10' sau nó xuống nhà xe lấy 1 chiếc rồi phóng. Còn hần...7h30' cũng dậy và làm mọi thứ, tất nhiên đối vs con trai thì sẽ chuẩn bị nhanh hơn, thấy còn nhiều thời gian, hần bật tivi và xem tin tức..À há: Cty JH ko đồng ý kí hợp đồng vs cty Ngọc Minh, đây là một điều bất ngờ vs Chủ tịch Cty Ngọc Minh vì chưa có bất cứ cty nào khước từ điều đó.

-Ông ta chưa biết đó là cty của con ông ta sao?_hần cười nhếch môi rồi tắt tivi lấy chiếc xe phóng đến nhà hàng. Vừa tới nơi cùng lúc gặp nó

-Cô cũng ghê gớm thật!

-Chuyện j?_nó hỏi một cách lạnh lùng

-Ko kí hợp đồng

-..._nó cười gian rồi cùng hần bước vào. Bao nhiêu ánh mắt ngưỡng mộ lẫn ghen tỵ tập trung vào nó và hần nhưng ko đứa nào quan tâm

-Minh đây nè!_tiếng Linh vang lên khi thấy nó

-M gọi món chưa?

-Rồi còn hai người thuj đó, chọn đi!

-Cô ấy sao tuj z_nó nghe câu này liền quay lại nhìn hần với đôi mắt gian chưa từng thấy

-Tuj nghĩ ông nên rút lại câu hỏi này nếu ko là ông chết đói đó vì nó ăn j đâu ko hà_Linh cảnh cáo

-Ồ, cho tuj rút lại câu hỏi này. Đưa cái menu xem nào...cho tuj: Ankimo, Fish and Chip, 4 phần sushi (thực sự thì mk ko pít cái nhà hàng đó có j, chỉ là họn đại thuj, mấy món ăn có j lên mạng xem nhé!)

-Còn tuj là 1 phần bánh Sachertorte, 3 phần Pastel de Nata, kem dâu và vài món ăn nhẹ, cho 1 li cappuccino

-Cô ăn j kì z?_hần trơ mắt nhìn nó

-Nó ăn z ko đấy!

4 con người ngồi đánh chén no say rồi đi Mandarine. Quẩy chỗ đó xog đường ai nấy về nhưng Tùng và Linh thì đi hẹn hò. Nó mệt mỏi vào nhà, hần thì ko có việc j làm nên cũng lết theo nó lun.

-A theo tui lm j?_nó mệt mỗi hồi

-Ko có việc j lm nên đi theo thuj

Nó lấy trong tủ một cái bánh kem rồi rót cho hần 1 li cafe, cả hai ngồi ns chuyện. Ba nó thì bực mk vụ từ chối ki hợp đồng nên ko về nhà.

-A ko có bang à?

-Cô nghĩ sao z, tui như thế mak có!

-Tui đâu thấy a hoạt động đâu?!

-Khi nào có chuyện j lớn lắm thì tui và Tùng ms động tay vào, còn lại đàn e giải quyết._hần tự măn nói, nó thì im lặng.

Cả hai ngồi mãi ko ns j dc vì có chuyện j đâu mà nói. Tại một nơi khác đó là nhà của Tuấn, Nguyệt, Vy và Ân

-Anh hai, chừng nào chúng ta sẽ ra tay?_Ân

-Cứ để từ từ đi! Bây giờ chúng ta cần phải chọn ra người đẹp nhất trong trường cái đã.

-A hứng thú vs mấy cái đó đấy hả?

-Cg zui mà!

-Hết cách vs a, nhưng miễn sao trả thù dc tụi nó là oK!

-Cái đó các e lo lm j ệt, cứ để a!

-Cái j thế này, ko thèm lấy giùm chị cái ghế nữa là sao!!?_Nguyệt

-Chị lấy dc mà!_Vy

-E ngồi lên đây này!_Tuấn chỉ lên chỗ còn dư của mk, Nguyệt tức tốc chạy lại ngồi yên trong đó (tùy các bạn suy nghĩ nhé!)

19. Chương 19

Tùng vs Linh bây giờ cũng kè kè bên nhau và quên lun bạn của mk

-Hai tụi bây hay lắm, mê nhau bỏ bạn nha!_nó và hần

-Chứ m mún chia rẽ tụi t hả?!_Tùng và Linh

-Thuj thuj, e xin kiếu. Pye nha!_nó và hần

Rồi lớp ai nấy về. Bước vào lớp đã thấy tên Vy đã ngồi vào chỗ nó, Vy còn ra hiệu cho hần ngồi kế bên nhưng hần ko thèm để ý. Nó bước lại đó

-Bạn có thể né ra k ko?_hỏi 1 cách lịch sử khó ngờ

-Trời oi! Mùi j j mak hôi thế này?_nhỏ cố nói xéo nó, cả lớp cũng hùa theo nhỏ, đứa thì bịt miệng, đứa thì vẫy vẫy tay, chỉ có mấy đứa fan là chửi thảm Vy thuj, đa số là fan nó ko à! Hần thấy thế lại kéo Vy ra khỏi đó

-Vừa ms bước vào lớp tui đã nghe cái mùi đó phát ra từ cô rồi!_hần nhìn Vy với đôi mắt lạnh lùng vốn có, Vy thì bất lực nhìn nó rồi cũng đành chịu thua thujj.

”Oshiete Oshiete yo sono shikumi wo

Boku no naka ni, dare ka iru no?

Kowareta kowareta yo, kono sakai de

Kimi ga warau, nani mo miezu ni

Kowareta boku nante sa

Iki wo tomete....” (Unravel-TK from Ling Tosite Shigure)

Bỗng chuông điện thoại reo lên

-Vâng, thưa ba?

-“Hum nay con nghỉ học về đón a hai đi!”

-Sao thưa ba?

-“Ta có công việc nên ko về dc, nên con ra đón a đi!”

-V-Vâng!_nó tới sầm lại muốn rút điện thoại_A nói với cô hum nay tuj nghỉ nha!

-..._hắn im lặng nhìn nó ngạc nhiên, Vy thừa cơ lên ngồi vs hắn nhìn hắn ko thèm quan tâm. Nó chạy qua lớp Linh nhưng Linh ko có ở đó nên nhờ Tùng chuyển lời rồi nó đi ra sân bay đón người a trai.

*Thông tin a nó:

Tên: Minh Hoàng, Chủ tịch cty Hoàng Jones, do z nên ba nó ms giao cty lạ cho nó vì Hoàng đã có cty riêng rồi

Đẹp trai, thông minh, rất thương e nhưng nó thì rất ghét a vì sao thì từ từ sẽ biết

Do cty đang hoạt động bình thường nên về nhà thăm gia đình

Tại sân bay. Nó đứng đợi a nó rồi hai a e cùng nhau về nhà. Vì ko ưa a nó nên nó lên phòng

-Này a trai về mà mặt e sao z?

-A trai? Tuj ko có người a trai như a!_nó lạnh lùng âm bao nhiêu ko rõ lắm

-Này e đừng có mặt dày kiểu đó nhá!

-Mặt dày sao? A là j mà dám ns thế?! Về đây lm j nữa sao ko ở đó lun đi cho rảnh cái nợ. A trai j chứ, thứ a trai chỉ lo cho bản thân mà bỏ e gái thì ko đáng gọi mk là a trai. Khi tui bị họ ăn hiếp a có ra can ko, a đợi cho họ ns tuj thoải mái mà ko lm j mà còn dám ns mk là a trai tuj sao!!!_vẫn lạnh lùng nhưng lại tức giận

-Này, e dc ba giao hưởng tài sản rồi nên lên mặt vs a z đó hả?!!

-A mún cá tài sản đó chứ j?! Dc thuj, tới ngày đó tuj kí giấy chuyển nhượng cho lun, vừa lòng chưa? Và nên nhớ là a ko phải a trai của tuj!_nó bước lên phòng vừa đúng lúc Linh tới

-A thật là...sao a lại lm nó ghét hơn z?(chỉ có Linh ms hiểu dc tình hình)

-Nó đã ghét a rồi thì có lm j cg vô ích thuj_a nó đau lòng, Hoàng thấy có lỗi vô cùng khi mà ko bảo vệ dc nó nhưng nó ko thèm tha thứ

-A cũng đừng có mak làm tình hình thêm rắc rối chứ!

-Thuj, ko sao đâu!

Rồi hai a e ngồi thở dài, nó bước xuống mak ko thèm nhìn Hoàng 1 lần, dt lại reo lần này là hắn

-Có chuyện j z?

-Cô đi lm tuj phải ngồi vs con nhỏ ấy nek!

-Ngồi cùng hotgirl mà chê, thế sao a ko cúp học lun đi, trách tuj lm j!

-Z tuj đến nhà cô nhé!

Chưa kịp ns j, hắn cụp máy lun, nó thì bó tay, dọn đồ đạc rồi bảo Linh kêu Hoàng lên phòng, nhưng Hoàng vẫn ngồi lì ở đó khiến nó rất bực mk. 20' sau, hắn có mặt tại nhà nó, trc khi hắn bước vào, nó tới nói nhỏ vào tai

-A thấy người kia chứ, a ta ns j thì a cũng đừng tin nha, nhớ đó!

-Ừ dc thuj nếu cô chịu giải thk rõ ràng sau này

-OK, ,trao đổi z nhá!

Đúng thật là hần vừa bước vào, Hoàng đã đứng lên giới thiệu

-Chào cậu, tôi là Minh Hoàng, a trai của Minh

-Chào a, tôi là Bảo, bạn trai Minh!_hần quay sang cười gian nó một cái nhưng nó ko hề húng j.

-Ai mà chẳng có bạn trai, con trai còn có bạn trai nữa là...Tùng cũng là bạn trai a nữa ma_nó nói làm hần, Linh, Hoàng hốt hoảng

-Bạn trai ko phải là bạn là con trai sao? HAHHAHAH!!!

-M làm mt giựt mk! (Linh tưởng “BD” ấy mà)

-lên phòng n chuyện cho tiện!

Rồi nó và hần lên phòng, nó giải thk cho hần nghe, hiểu lí do nên hần ko chấp nó nữa. Im 1 hồi cả hai ngồi chỉ chóc nhau, nhà mak ko cách âm chak ko ai chịu nổi. Sau cuộc tranh cãi nó và hần đặt biệt danh cho nhau. Nó dc hần đặt là: Tăng băng di động hay là Dị nhân hay là Quái Vật, nhưng hần hay gọi nhất là Tăng băng di động, còn hần dc nó đặt: tên biến thái hay tên đáng ghét hay cục nợ, và nó thk nhất là tên biến thái.

-Đáng lẽ phải đặt tên cho cô là heo mập ms đúng!

-A hay quá ha!

-Bữa kia cô toàn ăn đồ ngọt mà còn ăn nhũ ko là heo ms lạ!

-A có khác j tui, tên biến thái!_nó ít lạnh lùng khi ở bên hần lắm

-Cô á đồ Tăng băng di động!

-A á!

-Cô á!

-A á!

-Cô á!

-THÔI, Hai đứa bậy á!_Linh cản cuộc trah cãi ngay tức khắc

20. Chương 20

-M ko tha thứ cho a Hoàng sao?_cả ba đang ngồi uống nước ở ngoài thì bỗng Linh hỏi, ko đứa nào biết Hoàng lên nghe ở đằng sau

-M dg ns j thế, tha thứ là tha thứ như thế nào khi mà a ta lại trở nên đáng ghét như z? M có biết ko a ta vì tiền mà đối xử vs t như z đấy!

-M hiểu lắm anh Hoàng rồi đó!

-Hiểu lắm như thế nào, mà sao tự nhiên m nhắc đến chuyện đó?

-À ko có j._Hoàng nghe thấy mà lòng mình nhói lên, Hoàng sẽ âm thầm bảo vệ cho nó

Sáng hum sau vào lớp, giáo viên bước vào đã thấy 2 hs nằm ngủ trên bàn đó là nó và hần, hai đứa này ko nghe giảng mak học giỏi thì cũng ko hiểu tại sao? Bà cô ns j thì ns còn tụi nó ngủ tỉnh bơ ko ai ngăn cản. Ra chơi bốn đứa kéo nhau xuống căn tin thì thấy một đám học sinh tụ lại. Nhưng tụi nó quan tâm ms lạ, chớp thời cơ ko ai mua thì tụi nó nhanh tay nhanh chân lại mua hết. Đến 1 lúc sau đám đông ms nhận ra liền chen nhau mua đồ, lúc này tụi nó ms thấy có 1 cậu con trai đang ngồi đó và ko ai khác đó chính là Lâm

và Hoàng. (nhớ Lâm là ai ko? Người mém dc thành chồng của Linh ấy). Nó và Linh ngơ ngạc ngạc nhiên, thấy bất ổn hần và Tùng kéo hai đứa đi chỗ khác. Hồn trở về, hai đứa nó ko còn buồn ăn nữa nên quăng hết vào sọt rác. Cả ngày hum nay cả trường vừa dc đi sa mạc mà vừa dc đi Nam Cực, sa mạc là do con Linh, còn Nam Cực thì...mọi người cũng biết rồi. Lúc về, nó đi ngang wa thứ j cũng đóng băng.

-Này lên xe tui chở về!_hắn chạy ngang qua

-...nó im lặng nhìn hắn rồi đi, hắn cũng bó tay và đi luôn kéo động vào nó là thăm ông bà sớm.

Trời bỗng chuyển mưa, rồi “Ào!!!” thế là nó dầm mưa về nhà, người nó ướt nhẹp nhưng nó ko thèm để ý

-Sao hum nay a lại có mặt ở trường tôi và tại sao lại ngồi vs Lâm?_nó lạnh lùng hỏi khiến anh nó nổi da gà nhưng vẫn cố điềm tĩnh đáp

-A mún vào trường e thụj và Lâm là pn của a mà, sao a ko dc ngồi chung chứ!_Hoàng ns vs giọng xem thường nó

-Sao cũng dc, nhưng tôi mong anh đừng gây chuyện vs tôi ở trường

Hoàng k ngờ nó thay đổi ghê gớm như z. Lên phòng bỗng nó cảm thấy chóng mặt rồi té xuống, người nó nóng kinh khủng, nó nghĩ do dầm mưa nên chak sốt rồi, dt reo trong khi nó đang đo nhiệt độ

-A gọi tôi có chuyện j?

-“Cô về nhà ckua?”

-Rồi!

“Sao giọng cô lạ z, bị bệnh rồi hả?”_hắn lo lắng nhưng nó đã hết sức lực và làm rớt dt, nó xỉu. Hắn ko nghe nó trả lời bắt đầu thấy bất an, liền lấy xe chạy đến nhà nó. Lúc đến thì chẳng thấy đầu mà nhà thì im re, hắn chạy lên phòng nó và thấy nó gục dưới sàn. Hắn liền diu nó lên giường và lấy khăn chườm, nó sốt rất cao và hắn đã ở lại chăm sóc cho nó suốt đêm. Ngày mai nó lại nghỉ học và hắn tất nhiên cũng như z. Khi tỉnh dậy nó thấy hắn đang nằm kế bên và...tay đang nắm chặt tay nó. Nó nhẹ nhàng rút ra và đỡ hắn lên giường và xuống nhà, anh nó thì lên trường rồi nên nó thấy rất thoải mái. Nó nấu đồ ăn sáng rồi kêu hắn dậy

-Này, Bảo dậy ăn sáng đi!_hắn ngồi dậy rồi vào nhà WC giải quyết.

-Cộ nấu cũng ngon đấy chứ!

-Cũng ngon là sao? mak cảm ơn a ngày hum wa đã chăm sóc cho tôi!_nó quay mặt đi vì ngượng còn hắn thì đơ

-Cô biết cảm ơn?

-Tôi cũng là người mà!

Rồi chỉ chớ tiếp

-Alo?_nó đang cãi nhau vs hắn thì có người dt

-“Thưa Chủ tịch có người xin vào cty chúng ta, có đồng ý ko ạ?”

-Ko, cho dù là ai đi chẳng nữa cũng ko!

-“Vâng thưa Chủ tịch”

-Haizz..ông ta cũng ghê gớm thật, dám cho người vào cty tui điều tra

-Thế cô có đồng ý ko?

-A diên à, ổng mà điều tra ra dc là tôi là Chủ tịch thì còn j nữa! Ngốc vừa thụj!

-Cô ns ai thế?

-A đó!

-Cô đó!

-A đó!

-Cô đó!

-A đó!

-Cô đó!

Và cứ thế hết chương này luôn

21. Chương 21

-Hum nay cô xin giới thiệu vs các e 1 học sinh ms từ Anh về đây...

-Nữ hay nam cô?_hs 1

-Đẹp ko cô?_hs 2

Lời bàn tán bắt đầu sôi nổi

-IM LẶNG!!! Đó là 1 bạn nữ, mời e vào và giới thiệu bản thân mk!

Học sinh ms bước rồi

-Mình tên là Thùy Trang, mong dc các bạn giúp đỡ!

-Trời ơi xinh gái thế!_nam 1

-Nghĩ sao z, nghĩ sao mà đẹp hơn Minh chứ!_Nữ 1 (fan ấy mà)

-Ôi, thêm 1 con hồ li tinh vào lớp_nữ 2

-Minh!_Trang gọi, nó đang ngủ nghe tiếng gọi liền bật dậy.

-Ủa Trang!

Trang chạy lại ôm nó kín chặt hấn nhấn nhó nhìn.

-Các e dc nghỉ tiết này nhé, cô có việc bận!_đó là câu hạnh phúc nhất

Nó nhìn Trang bằng ánh mắt như bạn thường chứ ko phải bạn thân như Linh mặc dù Trang chơi vs nó từ nhỏ còn Linh chỉ chơi vs nó từ lúc đầu cấp II

Đầu cấp II

-Trang phải đi du học sao? Chừng nào cậu sẽ về?

-Tớ ko pít nữa có thể sẽ ở đó lun!_nghe cậu này mặt nó tối sầm lại

-Sao z, thất vọng à?! Có j đâu, cậu kiếm người khác thay thế cho tớ và tớ chắc chắn sẽ làm z!_rồi Trang đi

“Chắc chắn sao?”, nó thất vọng vì nó luôn nghĩ nó đối vs Trang là thân nhất và ko ai thay thế dc, thế nhưng mọi thứ chỉ là do nó nghĩ. Thế rồi theo ngày tháng nó cũng ko còn xem Trang là bạn thân nữa.

Về hiện tại đi, cứ mơ mộng hoài

-Sao cậu lại nhìn ánh mắt đó như người bình thường z?_lúc này Trang chỉ để ý đến nó chứ ko thèm để ý đến hấn

-Ko phải chúng ta là pn bình thường sao, cậu bảo tớ phải tìm người thay thế cậu mà!_nó bình thản nói

-Ừ ha, z người đó là ai z?

-Nhiều lắm, 3 người! Linh, Tùng, còn 1 người nữa lần sau mk sẽ ns!

-Woa, chút nữa cậu cho tớ xem hai người kia nha!

-Ok!_nó cười khiến cả lớp đứng hình còn hấn loạn nhịp tim

-Người còn lại là ai z?_hấn hỏi nhỏ nó

-Bảo, a đó, vừa lòng chưa?

-Thật ko?

-KO! HAAAAHA_nó chạy

-Này Dị nhân đứng lại đây!_hấn dí theo

“RENG...RENG...!!!” tới giờ ra chơi nó giới thiệu Linh, Tùng cho Trag, bây giờ Trang vẫn chưa để ý sự hiện diện của hấn, hấn thấy lạ tính hỏi thì...

-Người thứ 3 là người này nè!_nó chỉ tay về phía hấn, cả hấn, Linh, Tùng đều ngạc nhiên

Trang nhìn hấn đắm đuối, lúc này nhỏ ms để ý. Trang đỏ mặt nhìn hấn (thêm con mê trai dính bầy hấn). Nhỏ bắt đầu thk hấn

-Chào pn, pn tên j?_Trang ngại ngừng hỏi

-Bảo_trả lời ko cảm xúc

-Thứ 7 này đi chơi đi!_Linh đề nghị

-OK!_đồng thanh

22. Chương 22

Ngày thứ 7, cả đám kéo nhau vào khu vui chơi. Trang tranh thủ thời cơ tiếp cận hấn. Tụi nó và hấn quyết định vào ngôi nhà ma chơi trước. Tuy ko sợ nhưng Linh và Tùng thk nắm tay nhau đi, mỗi lần có con ma xuất hiện là 2 đứa này chào 1 cái. Còn Trang thì sợ quá nắm chặt lấy tay hấn (cố ý chọn hấn mà), nó và hấn thì đi như bình thường

-Cô lm j z?_hấn thấy khó chịu

-Mk sợ lắm!

-Thật là...nhưng tôi ko thk, cô buông ra đi!

-Mk sợ..sợ ma lắm!

-Trang qua đây vs mk nè!_Trang nghe thấy thế liền ngậm ngùi lại chỗ nó vì nếu ko lỡ nghi ngờ sao.

Bước ra ngoài, Trang buông nó ra

-Minh, đi mua ns với mk nha!

-Ừ, mọi người đợi 1 chút nhé!

Trang kéo nó đi. Vừa lấy dc li nc, Trang liền giả vờ vấp ngã để đổ hết nước vào người nó, trả thù vụ trong ngôi nhà ma ấy.

-Mk xin lỗi Minh nha!_Trang vội lấy khăn lau

-Ko sao đâu mà!_nó ko nhận ra

Hấn thấy người nó dính đầy nước ngọt liền khó chịu

-Sao lại dễ như thế?

-À tôi sơ ý

Hấn kéo nó ra khỏi đó và mua liền 1 cái ao ms làm Tranhg tức ko chịu nổi. Trong suốt cuộc đi chơi Trang cố tiếp cận hấn nhưng đều thất bại, hấn luôn mại chú ý đến mk nó khiến Trang bực mk. Trang bắt đầu ghét nó, Trang gia nhập nhóm của Nguyệt để xử nó.

23. Chương 23

-Này con Minh hồ li tinh kia đứng lái_Vy, nó đang đứng nói chuyện vs Linh ở trc cổng, con Trang thì lên lớp rồi

-Có chuyện j ko đồng loại?_nó quay qua cười khinh bỉ

-M dám cười như z vs t sao?_Vy quát

-Này này ms sáng sớm đã kiếm chuyện vs tụi này mà còn ns z là sao!!!_Linh đẩy Vy ra khỏi nó

-Thuj, bọn này có điều muốn ns thuj!_Ân

-Muốn ns j nói lẹ đi, tụi này ko có thời gian đâu!_Linh

-T nghĩ trong trường chỉ có 1 người đẹp nhất thuj. Vì z t mún t, Ân, Vy, Trang, m và con Linh sẽ đấu vs nhau tìm ra người đẹp nhất trường, thầy HT cũng đã đồng ý việc này rồi!

-Trò con nít, m lớn rồi mà còn cạnh tranh ba cái thứ này sao!_Linh

-Được thuj, tụi t chấp nhận nếu ko tụi con nít chúng mày ko chịu rồi hóa đại cán những người vô tội nữa!_nó

-M dc lắm, để xem ai sẽ thắng!_Nguyệt

-Ngày mốt sẽ công bố luật thi lun, tụi bây nên chuẩn bị tinh thần trc đi!_Ân

Tối ngày đó, Hội trưởng Hội học sinh đứng thông báo về cuộc thi

-Cuộc thi tìm ra người đẹp nhất sẽ dc diễn ra vào ngày mai, bây giờ tôi sẽ công bố các phần thi. Có 6 người tham gia (NDT) là Minh, Linh, Nguyệt, Vy, Ân, Trang và 5 người ra đề (NRD) là 5 hotboy trường chúng ta, Ban giám khảo (BGK) là HT, phó HT và tôi. Bao gồm 8 phần thi, mỗi phần đều có trao tặng huy chương, cuối cùng sẽ lấy số điểm cộng lại, ai cao nhất sẽ thắng.

Phần thi I: 5 hotboy sẽ thảo luận và tìm ra 30 câu hỏi dành cho 6 hotgirl, ai trả lời dc nhiều câu hỏi sẽ thắng cuộc phần này

Phần thi II: 6 hotgirl sẽ sáng tạo ra 1 bài hát, 1 dụng cụ hay những tiết mục dành cho ngày kỉ niệm nhận chức HT,...ai dc nhiều điểm từ MRD và BGK sẽ thắng phần này

Phần thi III: Hãy chọn ra một người hoặc 1 đồ vật tạo cảm hứng k hoặc mk yêu thk và thuyết trình vs điều đó. Ai nhận dc nhiều điểm từ BGK sẽ giành chiến thắng phần này.

-Phần thi IV: Nhà trường sẽ bốc thăm tên của các học sinh và chọn ra 50 học sinh ko tham dự ra câu hỏi cho NDT, ai trả lời dc nhiều câu hỏi sẽ chiến thắng phần thi này.

-Phần thi V: Mỗi người sẽ chọn ra 1 phần văn nghệ để biểu diễn, ai dc nhiều điểm từ BGK và NRD sẽ giành chiến thắng phần thi này

-Phần thi VI: Mỗi người sẽ sáng tạo ra 1 bộ trang phục truyền thống của 1 nơi nào đó (nói tên nơi đó ra), 1 bộ trang phục hiện đại và 1 bộ trang phục dân, ai nhận dc nhiều điểm từ NRD sẽ giành chiến thắng phần thi này

-Phần thi VII: Lần lượt Bảo, Hoàng, Lâm, Tuấn, Tùng sẽ chọn ra 1 người dự thi, do dư 1 người nên người cuối cùng sẽ tìm 1 học sinh. Những cặp này sẽ chọn ra 1 bài hát để khiêu vũ, cặp nào dc nhiều phiếu bình chọn từ các học sinh và BGK sẽ chiến thắng phần thi này

-Phần thi VIII: các học sinh sẽ bỏ phiếu cho hotgirl mk yêu thk ,ai dc nhiều phiếu sẽ giành chiến thắng. Tổng điểm sẽ cho BGK chấm.

Chỉ có 1 người thắng cuộc và người này sẽ dc cùng bạn nhảy của mk đi 4 nc Nhật, Hàn, Anh, Pháp trong 1 tháng 1 cách tự do, xong 1 tháng sẽ có người đến đón. Những người về nhì sẽ dc đi vs bạn nhảy đi Nha Trang 2 tuần. Những người đạt giải ba sẽ dc tặng 3.000.000đ. Cuộc thi sẽ kéo dài 2 ngày, ngày mai chúng ta sẽ thi 4 phần trc. Các hotgirl nhớ chuẩn bị đầy đủ!

-M nghĩ m thắng dc t?_Vy

-T ko có nghĩ, t ko rãnh đâu nhé!_nó nói rồi đi về, đi dc 1 quãng hần kéo tay nó lại

-Tôi sẽ chọn cô!

-A ns cái j, tại sao cơ chứ! Thật là...Mà hum nay a ko đi xe à?

-Tuj mún đi bộ vs cô!

-Sao a ko chọn Trang hay 3 con kia, mak Trang thk a đó!

-Tuj ko thk những ng đó!

Rồi hai đứa vừa ns chuyện vừa đi về.

-Alo, baby hả?_nó

-“Ồ honey, honey dt baby chi z?”

-À, honey sắp đi thi òi nên baby may ấy bộ...z nhá, chiều mai đưa cho honey nhá!

-“Ok honey!”

24. Chương 24

-Bee hả?_nó

-“Có j ko Honey?” (what thêm đứa gọi nó là honey)

-À Bee sáng chế 1 bài hát cho honey tối nay tập đi, ngày mai honey đi thi!

-“Hèn j thấy baby nó may đồ cho honey. OK, 30’ nữa Bee dt lại cho honey nha!”

-Cảm ơn Bee! (Mk xin ns chút là người dc nó gọi là Bee và Baby là những người bạn thân của nó, rất trung thành và là Giám đốc, Phó Giám đốc cty nó, 3 đứa này thk gọi nhau như z nên cứ bị người ta hiểu nhầm là Yuri)

Thế là nó chỉ việc ngồi làm bài thuyết trình thuj. 30’ sau Bee đưa bài hát cho nó và nó hát. 10h nó đi ngủ và dc đánh thức bởi cái đồng hồ nó ms mua, cái đồng hồ cùng chung số phận vs cái trc. Ở trường, học sinh tập trung đông đủ háo hức chờ đến cuộc thi. Tụi Nguyệt thì đang tự đắc và mong rằng ngày mai Bảo sẽ chọn mk. Đến khi tuyên bố phần thi bắt đầu cả trường im phẫn phất.

-Câu hỏi đầu tiên: Trường đã thành lập vào năm bao nhiêu?_Tuấn

-Kính!_tiếng chuông của Vy_năm 1997

-Chính xác!_Tuấn

-Câu hỏi thứ 2: Bác hồ sinh ngày tháng năm bao nhiêu?_hần

-Kính!_là nó_19-5-1980

-...

-Câu hỏi thứ 30: sinh nhật của Tùng là ngày bao nhiêu?_Tùng

-20/6_Linh

-Chỉ có nàng ms hiểu dc ta!_Tùng

-Sao ck m rãnh z?_nó

-Zui mà!_Linh hí hửng

-Bây giờ xin công bố kết quả người thắng cuộc phần này là Minh! (thứ giỏi như nó mà!!!), người về nhì là Linh và về cuối là còn lại

-Hai đứa bây chỉ gặp hên thuj!_Ân ko chấp nhận nên cố gắng ra về

Chỉ có 5' để nghỉ ngơi, nó thì đi ăn sáng còn hấn thì lẻo đẻo theo sau. Đến phần thi thứ 2, nó ko chuẩn bị j nều nên chỉ về nhì, người về nhất là Nguyệt. Nguyệt chưa j đặc ý đi qua chê nó trong khi nó thì bình thản ko thêm đoái hoài j đến lời của nó khiến nó chộc nước mà tức điên lên. Đối vs ngày đầu tiên thì ko có phần thi nào hay lắm. Kết quả ngày đầu tiên là nó dc 2 huy chương vàng và 2 huy chương bạc.

-Bây giờ NRD hãy chọn bạn nhảy trc!

-Anh Bảo hãy chọn e nek!_Ân, Trang thì chỉ vào mk lia lịa

-Anh Bảo, a mak chọn e thì chúng ta sẽ dc đứng nhất đó!_Vy, Nguyệt thì im vì nếu làm z Tuấn sẽ ghen

-Tuj chọn Minh!_Bảo chỉ tay về phía nó, cả trường ồ lên rồi vỗ tay, mấy đứa kia thì ghét nó vô cùng và thất vọng. Khỏi phải ns là Tùng chọn Linh nhưng Lâm lại chọn vì do Linh, nó, hấn, Tùng cãi quyết liệt quá nên Tùng dc nhảy cùng Linh còn Lâm phải nhảy cùng Vy, Tuấn thì vs Nguyệt, Hoàng vs Trang vì Hoàng biết Trang, Ân bị bơ vợ, mấy học sinh nam thì mong Ân chọn mk, cuối cùng nó chọn 1 thằng cũng khá đẹp trai nhưng ko phải là hotboy. Hum nay hấn về nhà nó ngủ để hai đứa tập nhảy và chọn bài, có bài hát mà hai đứa cãi qua cãi lại trong phòng, Trang cũng ở đó để tập nhảy vs Hoàng, thấy chuyện đó nhỏ ghen làm cả nhà nóng kinh khủng nhưng nó và hấn vẫn thấy mát rượi, tổ chức là hai tầng bằng mà!

-Tuj ns là bài này!_nó

-Cô có bị điên ko! Chọn bài này!

-Anh nều chuyện quá tuj là người dự thi mà, tuj chọn cái này thì phải là cái này!

-Nếu ko nhờ tuj cô còn lâu ms dc huy chương bạc!

-A dám lấy quyền ra hù dọa tui sao!_nó bóp tay rắc rắc

-Rồi bài của cô_hấn chịu thua_DT cô reo kìa!

-Alo, Baby hả?

-...

-Rồi honey xuống liền!_hấn nghe cách xưng hô liền đơ toàn tập luôn.

-Đây a bị sao z?

-Hai người là Yuri hả?

-Yuri cái đầu a đó, tại tui tuj thk xưng hô như z thuj chứ Yuri cái j!

-Ờ...

25. Chương 25

Hum nay là ngày cuối của cuộc thi, trong ngày này toàn là những phần thi mak ai cũng đều phấn khích, tuy ko thk nhưng nó vẫn cố gắng đoạt giải nhất vì đó sẽ là cơ hội nó thăm các chi nhánh và cty nó. Nhật, Hàn thì chỉ có chi nhánh nhỏ còn Anh là chi nhánh lớn nhất nước Anh, cty nó ở bên Pháp, của ba nó ở bên Mĩ. Cty ba nó và nó đang cạnh tranh trên thế giới. Cuộc thi bắt đầu. Ân là người lên đầu tiên, Ân múa bài Good Bye Bye (Nu'est), mấy thằng cha hotboy thay vì nhìn để chấm điểm thì ngồi..ngủ. Rồi tới Trang, Trang thì chọn bài Come Back Home (2ne1), Trang tính quyến rũ hấn nhưng ai ngờ hấn chỉ mún xem tiết mục của nó. Khi Nguyệt lên thì chỉ có Tuấn là chăm chú nhìn, Vy thì hát thì hát nhưng cứ nhìn chăm chăm vào Tùng. Do bị bắt ép nên lúc Linh lên thay vì chỉ có tên Tùng và Lâm nhìn thì có thêm hấn. Đến khi nó lên phải nói cả trường cổ vũ nhiệt tình và say mê trong bài Call you mine của nó, hấn thì đơ và hồn bay tự do trên thiên đàng.

.....

(Can I) call you mine own, and can i call you my lover

Call you mine one and only girl

(Can I)call you my everything, call you my baby

You're the only one who runs my worlds

.....

Tùng: ok

hắn: Ok

Hoàng: ok

Tuấn: ok

Lâm: ok

Chỉ duy nhất 1 mk nó dc toàn điểm ở phần thi này. Trang vô cùng tức nên vào phòng nó lấy 1 chiếc váy vậy bắn lên, nó bước vào, điều mà Trang mong đợi là nó sẽ hết hồn và la lên nhưng ko...nó cầm chiếc váy mà khuôn mặt nó vẫn lạnh như tiền, nó nhấc điện thoại lên:

-Baby hả? Baby có may thừa ko đem cho Honey 1 chiếc váy công chúa đi!

-"Sao z Honey?"

-Nó bị bắn rồi, sẵn tiện lên trang điểm cho Honey lun nhá!

-"Ok"

Trang đứng rình mà ngậm cục tức to đùng, nó biết Trang đứng ngoài nhưng nó ko ns j. Ngay tức khắc baby của nó đã có mặt ở đó. Khi tất cả đã ra hết, tới lượt nó, đầu tiên là bộ trang phục Kimono, trang phục truyền thống của Nhật, cả trường ở trước sự hiện diện của nó, sau đó là trang phục hiện đại: một chiếc áo ko cổ màu kem sữa, tay áo lệch qua 1 bên, nó mặc cái váy xòe ngắn chưa tới đầu gối, bọn con trai trong trường xịt máu mũi ra hết còn hắn thì tim đập thình thịch và nhìn nó ko chớp mắt:

-"Sao nhỏ đẹp z cà? Tim mk sao thế nhĩ? Đừng ns chỉ vì cái này mà thk nhỏ rồi nha! Ko ko mk điên rồi!"

-"Hắn làm j mk nhìn mk dữ z, ngượng chết! Mà lần đầu mk thấy ngượng? Cái quái thế này?"_nó cố tỏ lạnh lùng nhưng thực chất rất là ngượng.

Lúc nó đi vào, Ân lấy dây chằng ở dưới làm nó té nhưng điều ko thể ngờ dc là Hoàng đã chạy lên đỡ lấy nó, hắn chưa kịp bước ra khỏi ghế nữa là....nhưng đối vs Hoàng nó nhanh chóng đẩy ra và mún tát cho Hoàng 1 cái nhưng nó ko thk, rồi bước vào, Hoàng buồn bã về chỗ. Khi nó diện trên người chiếc đầm công chúa, hắn ko ngờ 1 người như nó cũng chịu mặc mấy cái này. 1 chiếc váy ko có tay, dc đính 1 chiếc nơ ngay giữa ngực, phần giữa áo và váy có những viên kim cương đính quanh, đầu váy về phía bên phải có 1 đóa hoa cùng vs lớp vải trải dài xuống dưới, cái đầm có màu vàng. Nó xõa tóc, trên tóc gắn 1 gương miện, nhìn nó bây giờ ko khác j công chúa và chàng hoàng tử kia đang ko biết mk dg thk nó. Tụi con gái trong trường còn bị nó say mê chứ ns j con trai. Nó nở nụ cười thiên thần, đây là lần đầu tiên mọi người thấy nó, đám con trai từ từ ngã xuống, hắn thì té ghế do nó đẹp quá. Nó khẽ cười, một nụ cười khá dễ thương

-"Mk yêu...yêu nhỏ rồi sao?!"_hắn

-"Ko ngờ sau bao nhiêu năm e lại đẹp lên đến thế, e đã thay đổi hoàn toàn"_Hoàng

Phần thi thứ VII sắp diễn ra, nó kéo hắn vào phòng để chuẩn bị và thay đồ, bây giờ trong nó và hắn trông đẹp kinh hoàng, như cặp đôi thật sự. Khi nó và hắn bước ra cả trường ồn lên, ai cũng cầm 1 thứ j đó cổ vũ cho nó và hắn. Bản nhạc cất lên (Childhood Memory-V.A). Từng bước điều luyện, nó và hắn đã khiến các học sinh và BGK không rời mắt và các học sinh bỏ phiếu cho nó rất nhiều. Trong lúc nhảy, 4 con mắt cứ nhìn nhau đắm đuối, nó lẫn hắn đều đổ mặt. Kết thúc hắn bế nó vào luôn với bao con mắt ganh tỵ, để phần thi VIII kết thúc luôn rồi ra, nó và hắn cứ ngồi trong phòng trong sự im lặng, ko ai dám hé miệng vì còn ngại. Baby nó đ trc cho hai đứa riêng tư. Thấy không khí khá căng thẳng nó ms đứng dậy bước ra ngoài nhưng chẳng may vấp ngã

-Ừa, sao ko đau j hết z? Mà cái nền sao êm thế?_nó mơ màng nhìn xuống thì hết hồn, nó nhanh chóng đứng dậy

-Xin.._nó chưa kịp nói hết thì hấn lấy tay dén tóc của nó qua 1 bên, nó ngơ ngác đơ toàn tập. Rồi hấn nói nhỏ vào tai nó nhưng nó vẫn ko thể nghe dc, hấn nói:

-Hình như a đã bị e cướp mất sự trống rỗng trong trái tim rồi!

-Xin mời các hotgirl bước ra để công bố kết quả!_tiếng thông báo vang lên phá vỡ bầu ko khí căng thẳng, nó bước ra, cái nó nhận dc là Hoàng, Hoàng nhìn nó rồi khẽ cười buồn

-E có thể gặp a một lần vs tư cách là e gái ko?

-Chừng nào?_nó lạnh lùng hỏi khiến Hoàng như mún khóc vì buồn

-7h tại quán cafe Huyền THoại_Hoàng nói rồi nó lạnh lùng bước ra

-Bây giờ tôi xin công bố kết quả: Ân, Vy là những người đoạt giải cuối

-Cái j?!! Có nhầm lẫn j ko z Thầy???_Ân,, Vy

-Ko đâu e! Nguyệt, Trang, Linh đoạt giải Nhì!

-Z ko lẽ m...m...

-Và Minh là người chiến thắng, người đẹp nhất của trường chúng ta!!!

-Không thể nào!_Nguyệt

-M đã lm j,, m đã dùng phép thuật j, m ns đi con hồ li tinh kia???_Vy

-Câu là hồ li tinh!_Trang

-Chúc mừng m nhá!_Linh vui vì dc đi Nha Trang vs Tùng và Tùng cũng z tuy ko dc đoạt giải nhất

-Trang?_nó

-Chúc mừng e vì dc đi nước ngoài vs hotboy đẹp nhất đây!

-Cảm ơn thầy!

26. Chương 26

Do ngày mai nó phải đi nên nó kéo Hoàng xuống sau trường để gặp riêng vs tư cách là 1 e gái. Nó vẫn giữ nguyên khuôn mặt thường ngày, đối vs nó thì Hoàng chỉ là người xa lạ, chỉ cố gắng làm e gái Hoàng thụ

-A mún ns j?_nó chóng tay vào hông

-A xin lỗi những chuyện năm xưa, do a yếu nên ko bảo vệ dc e!_Hoàng cúi mặt

-Thì ra a mún ns những chuyện này. Đúng z, a yếu đuối nên a ko thể can hộ dc. Nhưng...z khi tôi khóc a làm j, ở đâu, a để mặc cho tôi 1 mk mak ko thèm quan tâm, a còn tỏ vẻ vs tôi, a lun né tránh tôi! Cái đó là a trai sao? Có 1 lần nào a đi chơi vs tôi hay ns chuyện vs tôi ckua? A trả lời đi!_nó quát lên

-A xin lỗi!

-Xin lỗi? Tụi chịu đựng mấy năm trời mà a chỉ nói 1 câu xin lỗi là nghĩ tôi sẽ tha thứ sao?! Tuy tụi ko phải là dang tự đề cao, tụi ko chấp nhận lời xin lỗi của a! Z nhé, kết thúc rồi!_nó phán 1 câu khiến Hoàng suy sụp, nó bước đi để Hoàng 1 mk quỳ xuống trách mk mak mún khóc, Hoàng đã khóc nhưng nó ko quan tâm, đến khi nó đi mất thì Linh chạy lại đỡ Hoàng dậy, Linh đã chứng kiến tất cả

-A Hoàng, ko sao đâu! Rồi nó sẽ hiểu cho a thụj mà! Do nó có nhìu chuyện quá thụj!

Nó bước ra ngoài thì gặp tụi con Nguyệt, Trang bất ngờ tát nó 1 cái, sắc mặt nó ko thay đổi vì nó biết Trang đã thay đổi. Nguyệt chạy lại bóp cổ nó ép vào tường nhưng khuôn mặt nó vẫn như z tuy cũng khá khó thở

-M thật ngoan cố!_Vy

-T sẽ giết m chết!_Nguyệt

Đến khi nó sắp đến giới hạn thì hấn xuất hiện

-Nguyệt cô đang lm j z?!!_hấn nhìn nó, còn Nguyệt sợ quá rút tay ra, nó bắt đầu điều hòa lại ko khí. Khi hấn đến đỡ nó dậy thì bọn chúng đã chạy hết

-Cô có sao ko?

-Ko sao, a về chuẩn bị đồ đi, tối nay đi rồi đấy!

-Ok, tuj sẽ qua đón cô!

Từ khi thấy nó diện mấy bộ trang phục, Lâm đã bị nó hấp hồn

-Cô sẽ là của tôi!

Tuần thì chạy lại chỗ con Nguyệt

-E lm j thế hả??? E phải để từ từ chúng ta giải quyết chứ!

-A thấy ckua, có đoạt giải nhất rồi kìa!

-Chuyện đó ko có j to tát cả, sau này nó sẽ trả nợ cho việc đó mà, e lo lm j!

Rồi bây giờ đường ai nấy về, nó soạn đồ rồi gọi điện

-Khoảng 3 tuần nữa tuj sẽ thăm cty đấy!

-“Chúng tôi sẽ chuẩn bị thưa Ngài!”

-Tốt!

Nó bước ra cổng và thấy xe hấn, bước vào xe bây giờ nó ms để ý chuyện nó đi chung vs hấn

-Tại sao lại là a chứ?

-Liên quan j, hồi nãy có nghe ns j đâu sao h lại nói?

-Bây giờ ms để ý! Mak tại a mak tôi bị z đó!

-Ai pít, đẹp trai cũng là 1 cái tội à?

-Ừ!

Hấn hết cãi lại dc nữa. Nó và hấn bắt đầu lên máy bay bay sang Nhật. Do chỉ có ch nhánh nhỏ nên nó ko có nhà ở đây. Đành z, phải thuê khách sạn thuj

27. Chương 27

-May là còn có phòng 2 giường, tôi vào tắm trc đây!

-Cô ns j z, tôi ms là người phải tắm trc đấy!

-A hay quá ha, tôi là con gái nên phải tắm trc!

-Ko ns nhìu!_hấn ns rồi đẩy nó ra rồi đóng cửa phòng, nó đơ vài giây xong chờ hấn ra để xử lí. Vừa bước ra khỏi phòng, đã cảm nhận dc luồng sát khí xung quanh khiến hấn ko thấy j dc, nó lấy chân đá hấn vào trong và bóp tay, nó đóng cửa lại và chúng ta nghe dc từ trong vọng ra là tiếng la hét kêu cứu của hấn, tuy hấn mạnh hơn nó nhưng chỉ khi nào nghiêm túc thôi. Hấn bước ra, bộ dạng của hấn trông ms tàn tạ tới tả tan tành thấy mà thương. Khi nó hoàn thành xong nhiệm vụ trong phòng tắm thì cả phòng của nó và hấn lạnh như ở Bắc Cực: Nhật lạnh, máy lạnh, cộng thêm bản chất của hai đứa nó là ai bước vào sẽ nhanh chóng dc sang Bắc Cực miễn phí quên lối về. Tắt đèn đi ngủ (có mở đèn ngủ đàng hoàng nhé!), hấn thì ngủ ngon lành còn nó ko thể nào ngủ dc vì đây là lần đầu tiên có chuyện này. Cứ trần trọc mãi, nó bước xuống ra ngoài ngắm cảnh, buổi tối, thành phố trông rất là đẹp, đến khi lạnh quá nó ms bước vào, nó lại chỗ hấn ngủ và nhìn

-“Hắn ngủ trong cũng đẹp phết nhỉ!”

Mớ tóc con cứ che mặt hắn, nó vénớ tóc lên thì bị tay hắn chụp lại

-Cô làm j z?_hắn nghi ngờ

-Tôi..tôi có làm j đâu!

-Rõ ràng là có mà!

-Tôi ns là ko mà!_nó ngại quá liền đi nhưng bị hắn kéo lại và cuối cùng nó yên vị trog lòng hắn, quay lại thì đã thấy hắn ngủ mất tiêu nhưng tay thì ôm chặt lấy, nó đành bó tay nắm luôn nhưng nó thấy rất ấm áp, nó thấy lạ lắm, nó cảm thấy sự thân thuộc và ấm áp vô cùng nên nó đã ngủ cùng hắn tới sáng. Nó dậy sớm nhưng bị hắn giữ lại nên ko tà nào ngồi dậy dc

-Này, Bảo anh mau dậy đi, sáng rồi!

Hắn buông nó ra thì nó chạy nhanh vào nhà WC làm VSCN. Xong xuôi tất cả hắn và nó vào nhà hàng ăn sáng rồi đi chơi

-Tôi sẽ ra kế hoạch cho 1 tuần này. Hôm nay chỉ đi chơi hay mua sắm, ngày mai đi biển, ngày mốt có lễ hội nên tôi và anh sẽ tham gia, ngày thứ 4 thì nghỉ ngơi, thứ 5 đi tìm hiểu nc Nhật, 2 ngày còn lại tôi muốn dành thời gian cho chi nhánh ở đây

-Cô có chi nhánh ở bên Nhật?

-A ko pít sao, Anh, Nhật, Hàn đều có chi nhánh của tôi ấy, nhưng chi nhánh ở Nhật Hàn chỉ là chi nhánh nhỏ thôi, chi nhánh bên Anh thì là cty lớn nhất ở đó, cty tôi bên Pháp

-Woa, cô giỏi thật, ko ngờ...chak cô sẽ thắng dc cô!

-Nhưng ba tôi thì có chi nhánh ở Canada và Ý, Đức và Nga, cty thì bên Mĩ, a nghĩ làm sao mà thắng dc khi mà tôi có 2 chi nhánh nhỏ còn 4 chi nhánh của ổng là 4 chi nhánh lớn đó chứ ko phải đùa đâu!

-Trời ơi, sao ba con hai người này ghê gớm thật!

-A sẽ giúp tôi dc ko?

-Ok, z tôi làm j?

-Giám đốc điều hành.

-Z bắt tay đi, tôi và cô hợp tác.

-Ok!

Ăn uống no nê rồi kéo nhau đi mua sắm trc rồi sau đó đi coi phim và vào siêu thị. Hắn ko hiểu tại sao mk lại đồng ý giúp nó, tối nào nó cũng bị hắn bắt cóc qua ngủ nhưng nó lại ko chóng cự j bởi vì nó bỗng thấy an toàn khi ở bên hắn

28. Chương 28

-Cô mua j mà nhieu z?_hắn đang đi theo nó trong shop đồ Nhật

-Tôi đã mua j đâu, tôi phải mua đồ cho bạn tôi mà kiếm này giờ ko thấy cái nào vừa ý, sao a ko chọn cho Tùng đi!?

-Mua cho thằng đó làm j!

-Cô có cần tôi giúp j ko ạ?_1 phục vụ shop ra, nói tiếng Nhật

-Tôi cần cô tìm cho tôi 1 bộ đồ dành cho người cá tính và 1 bộ dành cho người dễ thương (nó cũng nói tiếng Nhật)

-Tôi sẽ đem ra liền ạ!

-Cô biết ns tiếng Nhật sao?

-Anh điên vừa thôi, có chi nhánh ở đây mà ko biết ns tiếng ở đây thì sao mà dc!

Cô phục vụ đưa ra và bộ cho nó và nó đã chọn dc 2 bộ rồi nó và hần rời khỏi đó để đi xem phim. Buồn ở cái là hần coi mà chẳng hiểu ngta nói cái j cả nên xem xong hần đã hỏi nó nhưng nó ko thèm trả lời. Mình thăm bên Linh và Tùng nha! Hai người đó đi Nha Trang nên ngày nào cũng đi tắm biển hiem lắm ms đi tham quan. Đang hóng gió ngoài biển.

-Anh à, ko pít con Minh và thằng Bảo sao ha anh?

-Chắc tụi nó đang hưởng thụ vs nhau!

-ƯỚC j e dc đi theo nó!

-Em ns j kì z, ko lẽ em thk Minh hơn anh?

-Ko phải đâu, đi theo nó thì e sẽ dc thăm các chi nhánh và cty!

-HẢ???_Tùng ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên

-A ko pít sao, Anh, Nhật, Hàn là nơi có chi nhánh của cty nó, Anh có chi nhánh lớn, cty ở đó nổi tiếng nhất, cty nó thì ở bên Pháp, lớn nhất nc Pháp đó!

-Woa sao nó giỏi dữ z!!!

-Chứ sao!

Rồi kéo nhau đi ăn kem và mua sắm. Hoàng đi chơi mà cảm thấy rất buồn sau đợt ns chuyện vs nó.

-Sao z, anh có chuyện buồn hả?_Trang thắc mắc

-À ko có j đâu, mk đi thôi e!

-Vâng!

Trang thì đang bực tức do ko dc đi chung vs Bảo, nhỏ đi đâu thấy j cũng đá, đá trúng người khác nhưng đâu ai dám ns j vì ám khi bu đẩy người nhỏ. Nguyệt thì ko thèm mún đi nữa nên bọn Tuấn ở nhà chửi rửa thăm nó, Nguyệt suốt ngày cứ trách Tuấn, Tuấn đành hứa sẽ trả thù cho nhỏ nên nhỏ ms chịu im.

-Đợi nó thân vs hần nhiều hơn thì Vy hãy tiếp cận và làm cho nó đau đớn hiểu chưa?_Tuấn

-Mà sao phải đợi nó và hần thân vs nhau, làm như z thì còn nghĩa lí j nữa!_Vy

-Lúc đó hần đã rất mềm lòng và khác bây giờ rất nhiều. Nó suy sụp chúng ta sẽ bắt cóc nó! HAHHAHAHA!!!

-Anh tuyệt lắm!_Ân

Nó và hần đang đi chơi với nhau thì hất xì do có người nhắc, hai con người này bắt đầu nghi ngờ nhau và cãi suốt cả dọc đường. Mọi người nhìn và lắc đầu thương cảm (tưởng bị điên hay j đó)

29. Chương 29

-Tôi ko đi lễ hội nữa, mk ở lại biển chơi rồi đi luôn.

-Hả?

-Chúng ta sẽ nghỉ ngơi, phải mất 1 ngày ms tới chi nhánh dc!

-Sao xa dữ z?!

Nó và hần trả phòng rồi mua vé tàu điện đến vùng biển đầu tiên-vùng biển Ohama, Shizuoka, vùng biển này nằm trong top 5 nhưng vùng biển đẹp nhất Nhật Bản (thật đấy!). Ban đầu bước vào thì ko ai để ý vì hai con người này đã lấy nón che mắt cái mặt rồi còn đâu! Nhưng...khi nó bước ra với bộ đồ bơi xinh đẹp, quần theo kiểu váy (thông cảm là e ko biết phải ns sao!!!), áo dc thắt nút 1 cách khéo léo nhờ đôi bàn tay của tiểu thư nhà giàu hay Ác quỷ đội lốt người? Da trắng, chân dài, dáng chuẩn, người thon, vòng 1 OK

như nó thì đi thi Hoa hậu bãi biển là đạt Quán Quân liền. Nói vậy chứ nhìn khuôn mặt nó thuj cũng đủ làm người khác đóng băng rồi hay chết lâm sàn nhỉ? Sự thu hút của nó còn hút dc cả hấn lặn mà...hấn chỉ mặc mỗi cái quần đùi để lộ phần ngực săn chắc và 6 múi khiến con gái phải chết lên chết xuống, thế mà hotgirl mới xuất hiện là nó đây ko thèm đoái hoài j hấn (tội nghiệp). Nó ko thèm đợi hấn nữa mà nhảy ùm xuống biển và lặn mất dưới đó luôn. Hấn ko thấy đâu nên chạy xuống tìm, ai ngờ bị nó đá một cái rồ đau bất ngờ. Ôm mỗi thù dí theo nó nhưng ko tài nào dí kịp. Nó mệt quá nên lên bờ ngồi nghỉ thì có một ai đó đưa ly nước cho nó và tất nhiên ko phải là hấn vì hấn đang bị bao vây bởi mấy đứa con gái.

-Anh tên là Trần Minh Long, nhân viên cty Ngọc Minh, rất vui dc làm quen vs e!

-Em tên là Minh, học sinh trường Lion King và ko liên quan đến cty đó..mak a là ng Việt à?

-Ừ_anh này cười làm con gái xung quanh đứng hình còn nó thì...chắc hiểu rồi nhỉ..bình thường

-Thế anh làm j trong cty đó?_ngây thơ hỏi, nó nhin để moi thông tin ấy mà

-Gián điệp vào cty JH nhưng thất bại, cty đó ghê gớm thật! Ông Chủ tịch của anh đang điên đầu!

-“Đúng như mk nghĩ!” Ủm!

-Em muốn đi ăn ko?

-Vâng!

Thế là nó bỏ hấn đi theo Phong. Sau khi thoát khỏi vòng vây hấn lên thay đồ rồi điện thoại cho nó

-Cô đang ở đâu?

-Ôi ang ăn à!_à nó đang ăn

-Ở đâu, vs ai?

-Anh ang ỏi ung ôi ấy à? Iều uyện, út ôi ua ồ ăn o anh à! (Anh đang hỏi cung tôi đấy à? Nhiều chuyện, chút tội mua đồ ăn cho anh mà!)

Nó ăn xong rồi chào Phong về và nhận dc luồng sát khí lạnh đến tận xương tủy, nhưng nó đâu có vừa, đánh trả lại liền (bản chất hai con người này mà). Cuối cùng như bao nơi khác, Nhật Bản đã dc hai đứa này chuyển hóa thành...Bắc Cực! Tối đến nó đứng trên biển ngắm sao, hấn lén theo nhưng cách gần 1km kéo nó biết (nói quá!), bỗng chợt thấy nó khóc, nó đang cô đơn và bỗng nhớ về mẹ. Hấn ko suy nghĩ lại đến ôm lấy nó, thời gian của nó đã bị ngưng đọng

-Đừng khóc, đó ko phải là Ngọc Minh mà tôi biết!

Sau đó nó và hấn ngồi nói chuyện vs nhau một hồi thì 4 con mắt nhìn nhau đăm đăm và...và...tiến lại gần nhau hơn..gần nhau thêm nữa...thêm nữa..còn 3cm nữa..và...và..nó đã đẩy hấn ra và cả hai xin lỗi nhau.

30. Chương 30

Nó và hấn đang trên tàu điện đến vùng biển Ozuna, Tokushima, thực sự thì 2 tên này chẳng nhớ j về chuyện ngày hum wa, ko hỉu tại sao học vẫn giỏi khi mà trí nhớ kém thế? Do cả hai còn đi uống rượu nên khá nhúc đầu và đang dựa đầu vào nhau mà ngủ say mê, con trai con gái xung quanh thất vọng nặng nề. Bỗng nó tỉnh dậy và cảm thấy mỗi mỗi cái vai nhin lại...OMG!!! Nó đá hấn một cái rồ xuống ghế làm hấn tỉnh ngủ.

-Cô làm cái j thế hà?!!_hấn xoa xoa cái đầu tội nghiệp

-Tại sao anh lại dựa vào tôi?

-Xin hai quý khách giữ trật tự!

Nó và hấn ngay lập tức tỏa sát khí khiến người ta ko dám nhúc nhích và nói một lời.

-Tôi nghĩ tôi và anh lén hủy hôn ước đi nếu ko trc sau j cũng phải cưới nhau._nó đề nghị và nhìn ra ngoài cửa sổ, hấn nghe câu này thì thấy buồn ko rõ nguyên nhân nhưng vẫn chấp nhận, 2 đứa này quyết định sẽ hủy ngay khi trở về. Rồi tiếp tục ngồi im lặng nhưng ko quên “đóng băng” con tàu điện này.

Đến nơi do mệt quá nên ko ai xuống tắm mà nằm trên bờ nghỉ ngơi, cũng có thay đồ và làm náo loạn hết cả chỗ đó, nhưng ngủ hết rồi nên có biết j đâu. Nó nằm hưởng thụ những ngày nay và đang mong chờ ngày mà nó lật đổ dc ba nó, tất nhiên ko chỉ thế, nó sẽ hành hạ những người đã khinh bỉ và làm tổn thương mẹ nó, tất nhiên cũng có ba nó. Nó nhắc điện thoại lên và điện thoại cho bên cty Nhật (nó có sim Nhật mà)

-“Thưa Chủ tịch?” (tiếng Nhật)

-Lenka, lâu quá ko nghe giọng của cô! (nói chung ns tiếng Nhật hết)

-“Chủ tịch thật là...mà có chuyện j z ạ?”

-Ko có j quan trọng đâu, chẳng qua tôi đang ở Nhật, nghỉ ngơi ngày mai xong tôi sẽ thăm cty nên Lenka chuẩn bị giùm nha!

-“Vâng, mà Chủ tịch ơi, Tổng giám đốc có việc bận nên ko tiếp Ngài dc rồi!”

-Thật là...hiếm lắm ms có dịp..thôi ko sao, nói với tên TGD lần sau qua Việt Nam thăm tôi!

-“Vâng!”

Tổng giám đốc là ai lần sau các bạn sẽ biết! Khỏe rồi nó xuống tắm, con trai nhìn nó sệt cả máu mũi, hấn thì ko biết cái j mà ngủ như chết, nhờ cú đá giáng trời của nó ms tỉnh giấc. Rồi cả hai đi ăn tại một nhà hàng nổi tiếng ở đó rồi về khách sạn nghỉ ngơi (nằm riêng rồi nhé!).

-Làm sao cô có thể đánh bại dc bà cô trong thời gian ngắn dc?

-Tôi cần mở rộng chi nhánh ở Nhật, Hàn, vs lạ tôi đang có “lực lượng” ở bên Ý và Canada, chỉ cần tôi điện thoại một cái là có hẳn hai chi nhánh lớn rồi, tôi cũng đã nói nhân viên mở rộng chi nhánh sang Trung Quốc và Mĩ. Sẽ nhanh thôi!

-Cô giỏi thật đấy! Lỡ gặp trục trặc thì sao?

-Anh ko pít là tôi nắm chặt thực lực nhân viên trong cty ba tôi sao, họ ko đủ thực lực đối đầu vs nhân viên của tôi. Tổng giám đốc các chi nhánh của tôi toàn là người giỏi hơn cả anh đấy, còn có Linh nữa!

-Sao cô có thể làm dc đến như z?

-Cố gắng từ đầu cấp II rồi!

Hấn ngạc nhiên khi biết nó thông minh đến như z.

Đúng thật Tg thk mấy vụ này lắm!

31. Chương 31

Hiện tại là nó và hấn còn chìm trong giấc mộng mặc dù đã gần 10h rồi. Thứ đánh thức dc hai đứa nó chính là cái chuông điện thoại, lúc mới nghe nó tính quăng luôn cái điện thoại nhưng nhận ra là có người gọi điện nên hạ “đại pháo” xuống.

-Alo?_nó đã lấy lại chất giọng lạnh lùng mặc dù còn đang buồn ngủ

-“Ây dạ Chủ tịch còn ngủ nữa sao?”

-Ây da chẳng phải đó là Hân hay sao?_đổi chất giọng liền

-“Ây da thật là...”

-Ê mà này...SAO EM LẠI LẤY ĐIỆN THOẠI QUỐC TẾ RA ĐIỆN CHO CHỊ HẢ???_tiếng hét của nó đã làm hấn giật mik tỉnh dậy

“Ây da em ở bên Hàn thì làm sao điện thoại cho chị dc..cho e xin lỗi nhé!”

-Lỡ có người nhận ra thì sao?

-“Ây da, cái đó chị ko cần lo, của bên mk mà! Em vs Nhi đi công tác một chút nên ko đón típ chị dc nên 3 tuần sau tụi e sang chơi vs chị nha!”

-Ây da dc thuj cũng ạ!!!

*Nhi, Hân và nó là pn vs nhau bên Hàn và Nhật, hai con bạn đó là Tổng giám đốc công ty bên Nhật. Hàn. Ba đứa này khi nói chuyện hay thêm chữ Ây da vào lắm! Hai con đó đẹp ko = nó nhưng cũng là hotgirl, võ thì ngang tài ngang sức vs Linh, Tam tỷ, Tứ tỷ của Dark đấy!

-Cô làm cái j mà la kinh z?_hắn từ nhà tắm bước ra

-Thật là...soạn đồ lẹ còn đi nữa!

Trả phòng và mua vé, tiếp tục chuyển đi đến vùng biển Kikugahama, Yamaguchi. Đây là nơi nó thk nhất và Tg cũng z. Nơi đó đẹp lắm đó nha, đẹp hơn 2 bãi trc luôn! Việc đầu tiên là phải đi ăn trc đã. Bỗng nó thèm sushi, vì vậy nó kéo hắn vào nhà hàng Sushi Mizutani. Phải nói là ở đó có bao nhiêu món sushi là nó gọi sạch ko chừa j khiến hắn phải ngáo. Mọi người xung quanh hết hồn nhưng khi ăn nó vẫn ăn rất từ tốn để giảm đi phần nào đó. Cung cấp năng lượng xong nó vào khách sạn nhận phòng nghỉ ngơi để mai đến cty. Bỗng trong đầu nó nghĩ ra một kế để dụ ba nó, thế là cười gian gian làm hắn nổi hết cả da gà. Suốt cả ngày nó cứ lấy điện thoại xem tin tức suốt làm hắn ngán ngẫm. Nó cười thỏa mãn khi thấy tin “Cty JH từ chối kí hợp đồng khiến Chủ tịch cty Ngọc Minh sốc nặng. Hiện tại ông ta đang tìm đủ mọi cách nhưng vẫn thất bại khi mà cho người vào cty JH. Ông ta càng bức hơn khi nghe Chủ tịch cty JH sẽ lộ mặt khi ông ấy thất bại kèm theo câu sẽ sớm thuj.” Nó lại càng khoái chí hơn khi mà nghĩ đến cảnh nó trả thù dc ẹ.

Mình làm biếng quá nên mk cho nó tới cty luôn nhá!

32. Chương 32

-Tối rồi này!_nó cốc đầu vào hắn còn hắn đang ngó qua ngó lại tìm cái cty

-Ở đâu?

-Đây nek!_nó lấy tay chỉ về phía một cty lớn cao khoảng hơn 20 tầng gộp lại. Cửa ra vào dc làm bằng loại kính tốt nhất, chính giữa là một hồ lớn, nc rất là trong và sạch, hồ dc làm bằng loại đá rất đắt. Bảng tên Công ty Minh Nhi bóng loáng, nhìn như vàng thiệt (lỡ vàng thiệt sao?!) vs dòng chữ nhỏ hơn là Thuộc chi nhánh cty JH. Cty gồm 3 căn nhà bự y như z nhưng ở giữa lớn hơn một chút bởi nó là nơi làm việc chính. Nhìn cái cty mà ko ai có thể ngờ dc là chi nhánh nhỏ tí nào đâu!

-Cô ns là chi nhánh nhỏ...sao?_hắn đang ko tin vào mắt mk

-Đúng z, cái này là chi nhánh nhỏ nhất trong tất cả các chi nhánh đấy!_nó thì bình thường

-Cô nghĩ sao z, nó bằng cty chính của ba tôi đấy! Chi nhánh nhỏ j mà đầu tư dữ z?!

-Hèn j bị ba tôi làm chết lên chết xuống. Chi nhánh của ba tôi gấp 2 lần cái này đấy!

-Trời ơi hai cha con nhà này!_hắn bó tay

Nó vào một cách tự nhiên mà bảo vệ ko dám nói j, ns thử đi..người ta là Chủ tịch đấy! Sân rộng nên nó làm biếng đi, vì vậy nó cho người kêu xe ra đón. Bước vào, cánh cửa tự động mở ra, xuất hiện bây giờ là các nhân viên chính đứng xếp hàng chào đón nó một cách kính trọng. Hắn thì ko biết phải ns j hơn nữa. Các vật trang trí dc làm bằng đá quý, cẩm thạch nhìn thấy mê kinh hồn, có một vật dc trưng bày cẩn thận trong một khung kính có khóa và mặt mã bảo vệ, vật đó nhìn mê hoặc người nhìn, nó có màu sắc giống loại đá thạch anh tím quý hiếm có một ko hai, nó rất quý cái đó nên ms cho bảo vệ kĩ càng, 4 góc đều có người bảo vệ vật, buổi tối thì tăng thêm người canh gác. Mặt sàn sạch ko thấy rõ các vết bẩn, hắn đang thắc mắc là có khi nào người làm trong cty mà nó cũng chọn lựa kĩ càng như z ko. Đi trong cái công ty của nó chắc phải cảm theo cái bản đồ nếu ko lạc mất

-Hồi đó những người ms hay đi lạc trong công ty đến 2 ngày ms tìm ra. Chỉ có ai chịu nổi ms tiếp tục làm việc trong cty.

-Trời ạ!

-Mà Lenka đâu rồi?_nó quay sang hỏi một nhân viên bằng tiếng Nhật

-Thưa Chủ tịch, Phó tổng giám đốc biết tin ngài đến nên đi mua đồ ăn cho ngài rồi ạ!

-Ừm, pha trà vào phòng làm việc riêng của giám đốc và vài món trái cây, OK?

-Vâng!

-Cô giỏi tiếng Nhật thật!

Nó dẫn hấn vào phòng và ko quên dặn dò rằng nếu muốn đi đâu phải ns để nó cho người theo kéo lạc. Phòng làm việc khá thoáng mát, sạch sẽ và..thơm nữa! Nước bưng vào, nó và hấn nằm xuống ghế sofa hưởng thụ, nó dặn nhân viên viết báo cáo về sản lượng khách hàng, đồ dùng bán ra thị trường và danh sách chi tiêu của cty 3 năm nay. 20' sau đã có những bản báo cáo một chồng. Nó vừa xem, vừa ăn, vừa uống và vừa...đút cái tên đang ngủ say mê kia ăn và tắm rửa hấn bị mắc nghẹn. Xem về khoảng chi tiêu bỗng mặt nó nhăn lại và nhiệt độ trong phòng tăng đột ngột làm hấn bất tỉnh, nó nén giọng bảo nhân viên kết nối cho Nhi, Lenka vừa bước vào tưởng mát rượi ai ngờ nóng gần chết, nhưng lỡ chui vào trong lúc này thì đừng mơ dc ra. Thấy bất ổn khi nó cầm cái điện thoại, Lenka chui xuống gầm bàn với hấn đồng thời bịt lỗ tai kĩ càng.

-“Có j ko chị yêu?”_Nhi chưa rõ tình hình hiện tại

-TẠI SAO 2 NĂM TRC BỊ THIẾU HỤT MÀ E KO THÔNG BÁO CHO CHỊ?!!

-“Cái đó...”_nhận ra hoàn cảnh rồi

-MẮC NỢ NHỮNG 10 TỶ LẶN ĐẤY, TẠI SAO E KO NS HẢ???

-“Dạ..tại vì...”_Nhi ấp úng

-TẠI SAO??? NHƯN TRC TIÊN E ĐÃ GIẢI QUYẾT XONG CHƯA?

-”Dạ rồi...chẳng là 2 năm trc đây có một nhân viên bị mua chuộc bởi cty Vương Bảo, nên...

-CÁI J???_nhiệt độ tăng thêm nữa_NHÂN VIÊN ĐÓ SAO RỒI?

-“Dạ, khoảng 2 tuần nữa sẽ dc thả...”

-BẮT TÊN ĐÓ SANG VIỆT NAM ĐỂ CHỊ XỬ LÍ!!!

-Vâng!

Nó cụp máy, hấn và Lenka bò ra và Lenka là ng chạy trc tiên bỏ hấn trong căn phòng ngột ngạt này

-Tại sao cty a lại mua chuộc nhân viên của tôi?

-Vi...hồi đó cty ba tôi và ba cô đều biết về chi nhánh đầu tiên của cty JH đã dc xây dựng, nhưng ba cô chủ quan nhưng ba tôi thì ko nên tôi bày kế cho ông tiêu diệt bước phá ms của cô.._hấn nói mà như muốn khóc, do khai thành thật nên...nhiệt độ tăng thêm nữa. Năn nỉ nó gây lười không khí mới điều hòa dc và Lenka ms dám đưa đồ ăn cho nó, ko khí đã trở về giây phút đầu tiên vốn có. Nhi thì đang tính về se xử lí nhân viên đã cho biết chuyện đó.

-Ta sẽ giết người vì dám tiết lộ chuyện này!!!_Nhi đang la và đập gối trong khách sạn đùng đùng

33. Chương 33

Thực sự thì nếu viết tất cả những ngày nó đi chơi ko biết chừng nào sẽ kết thúc dc nên mk sẽ ns sơ lược nhé! (ai bít dc)

Nó qua Anh cũng ko gặp dc tổng giám đốc cty, chán quá nên nó có dự định sẽ về nc sớm. Qua Pháp nơi có cty của nó. Tòa lầu nhìn còn khủng bố hơn mấy cty trc. Phòng làm việc của nó bằng một căn nhà ấy.

Như bao lần khác, nó đều kêu người viết báo cáo về sản lượng người dùng, đồ bán ra thị trường và những khoảng chi tiêu trong 3 năm qua.

-Ừa, sao khoảng tiền tăng một cách lạ thường z chứ?__nó neho mày hỏi mà ko một ai dám trả lời làm nó bực mk đập hết đồ trong phòng.

-À...ừm...thưa Chủ tịch...Chủ tịch cty Ngọc Minh vẫn muốn gặp cô...

-Cái ông già này cứng đầu thật! Ns vs ông ta rằng tôi nhất quyết sẽ ko gặp ông ta nếu ông ta chưa thất bại vs lại tôi đang rất bận nên ko có thời gian cho hạng người như ông ta..nếu thk cứ ns luôn lí do là tôi đang bù đầu bù cổ tìm cách chống lại ông nhưng ko dc!

-Vâng!

Ns = tiếng Anh nhá! Về nc, Linh bay tới ôm nó đến ngạt thở

-Sao m về sớm z?

-Kelvin, Nhi, Hân đều đi công tác hết rồi, t biết chơi vs ai nên t về sớm! (Kelvin là Tổng giám đốc cty bên Anh, bạn thân của Linh, anh dc hưởng số tài sản khá lớn cho ba mẹ để lại nhưng anh đã bán công ty và đem hết số tiền đầu tư vào cty cho nó theo lời Linh, vì vậy mà các cty nc ngoài dc bố trí khá lớn, phần lớn là do Kelvin)

-Haizz...

-Chủ tịch!

-Ừa anh cũng đến đón tôi à? Mak anh qua đây tôi có chuyện cần dặn dò

Ns rồi anh ta bước theo sau nó còn Linh thì đang đa nghi ko biết nó giấu chuyện j nhưng ko thèm đi theo mà đứng chờ nó

-Chuyện mở rộng chi nhánh sao rồi?

-Dạ thưa Chủ tịch, mọi việc đều đã đúng như kế hoạch và trong tháng tới hai chí nhánh đó có thể sẽ bằng vs bên Anh.

-Z anh hãy mở rộng bên Hàn và Nhật đi. Vs lại tại sao khoản tiền lại tăng lên đột xuất z?__nó bắt đầu tỏa khí bất an ta phải ns

-Đúng là ko thể giấu dc Chủ tịch. Chúng tôi đã bí mật mở chi nhánh bên Singapore cho Chủ tịch!

-Anh làm rất tốt. Hiện tại chưa ai biết đúng ko? Anh hãy cho ba tôi nghĩ rằng có một người giúp ông ta mở chi nhánh ở Singapore, để ông ta chủ quan, làm một bản sao khác, dc chứ?

-Vâng!

Nó cười thỏa mãn và cùng Linh về nhà, do nó về sớm nên Hiệu trưởng quyết định sẽ làm lễ kỉ niệm ngày ông ta nhận chức trong 2 ngày tới. Nó chán nản vì nó ghét mấy ngày lễ lắm, rắc rối, phiền phức. Ba nó đang khó chịu nên ko thèm về mấy tuần này, nhưng nó đâu dc tha, còn dc gặp mặt ông anh mà nó ghét nữa cơ mà. Tuy Hoàng xin lỗi nó nhiều lần nhưng nó vẫn ko chấp nhận. Ngà hôm sau nó đến trường thì nhận dc 2 loại ánh mắt của học sinh: loại thứ nhất là loại câu hỏi tức là học sinh dùng ánh mắt để hỏi xem nó đi chơi vs hần như thế nào, vui hay ko và đã có chuyện j xảy ra? (mấy đứa fan sử dụng ánh mắt này), ánh mắt thứ 2 thì tất nhiên là ánh mắt ghen tỵ, đa phần là tụi Nguyệt và trong đó có Lâm. Giáo viên bước vào cũng tặng cho nó ánh mắt ghen tỵ vì bà già này cũng thk hần

-Hai ngày nữa sẽ tới ngày kỉ niệm. Mỗi lớp sẽ đóng một vở kịch tự sáng tác về công chúa và hoàng tử. Lớp nào dc điểm cao nhất sẽ giành chiến thắng. Bây giờ các em hãy chọn ra người sẽ đóng vở kịch này, 2 nhân vật chính!

Sau một hồi quả quyết, nó đóng công chúa, hần là hoàng tử, nó sáng tác, thiết kế trang phục và hần chọn nhạc và hiệu ứng. Tất nhiên mọi thứ nó đều đưa hết mọi việc cho Bee và Baby của nó, bây giờ nó và hần sẽ chọn nhạc.

34. Chương 34

Hoàn thành xong tất cả. Nó bỗng thêm rượu nên rủ mấy người kia đi bar. Hai vk ck kia còn phải sửa soạn vs tình tứ, còn hẳn phải về nhà thay quần áo nên nó đi trc. Bấy h nổi bật nhất trên người nó chính là làn da trắng vì nó mặc đồ màu đen hết chỉ duy nhất có cái sợi dây nịch màu đỏ mà thôi, nó cột tóc thật cao, rồi cắt mái để che đi một bên mắt, nó ko thk mang guốc nên chọn 1 đôi bata đá banh cánh cửa. Vừa bước vào đã thấy Shin chạy đi núp cô. Lúc này ms nhớ mk có lần nhờ Shin điều tra tên Tuấn mà lâu quá ko thấy Shin thông báo. Nó cau mày lại rồi nhìn Shin đang núp vs đôi mắt tỏa sát khí rùng rợn. Linh chưa j đã hớn ha hớn hải nhưng khi thấy thì Linh liền cụt hứng. Thấy Shin lấp ló, tò mò Linh bước lại hỏi:

-Em làm j đặc tội vs nó à?

-Hic..Hic...dạ Đại tỷ nhờ em điều tra người tên Tuấn, do bận nên em quên thông báo, nghe tin Tam tỷ vs Tứ tỷ về nên em tính đợi lúc đó ns lun ai ngờ Đại tỷ đến đây. Nhị tỷ giúp em ns vs tỷ ấy như z dc ko...Bla...Bla...nha tỷ!_Shin mở đôi mắt van xin khiến Linh động lòng

-Em điện Lenka bảo cô ấy qua vs tụi kia lun nha!

-Nhưng...

-Ko sao đâu, kệ nó đi, chị bảo kê cho!

Linh bước lại nó thuật lại mọi chuyện nó nhìn Shin vs đôi mắt cảnh cáo rằng ko có lần sau, Shin gật gật đầu rồi chạy đi lấy ns uống.

-Bang của anh tên là j?_nó lắc lắc li nc

-RedBlack!

Nó nhếch môi rồi uống hết cốc nc. Hôn ước đã bị hủy, nó cảm thấy nhẹ nhõm nhưng trong lòng cứ thấy có j đó ko ổn, còn hẳn thì thấy uống. Đang yên bìn bỗng có bên ngoài căn phòng của tụi nó có tiếng ồn ko dứt khiến nó khó chịu, nó quăng cái li xuống sàn rồi khoác áo vào (khoác chứ ko mặc nhá!). Hắc, Tùng, Linh cũng leo đèo theo sau. Shin thấy nó liền lo lắng chạy lại cúi đầu xuống, nó khó chịu nhìn con người vênh mặt nhìn nó. Linh hỏi Shin chuyện j thì Shin ns đó là 1 tên trùm mafia

-Ko biết Đại tỷ phản ứng sao nữa, em lo quá!_Shin lo nó bị tên đó đánh nhập viện

Nó và tên đó nhìn nhau, tên kia thì vênh mặt, nó thì khinh bỉ.

-Em làm z là sai rồi, anh biết em sợ nên bây giờ nếu em làm thỏa mãn anh thì anh sẽ tha!_tên kia cười đều làm nó kinh tởm. Nó cầm li ns hất vào mặt tên đó

-MÀY NGON LẮM, TAO SẼ CHO MÀY GẶP DIÊM VƯƠNG!!!

-Tao ngày nào chả gặp ông ta, bạn thân tao mà. Shin lấy cho chị!

Shin chạy thật nhanh vào lấy thanh kiếm đưa cho nó, tên kia gắn trên áo mk hơn chục con dao, 2 cây súng nhỏ và 1 cái súng trường đang cầm trên tay. Nó nhếch môi cười nhìn cây súng. Tên kia dự trữ khoảng 3 bịch đạn. Chưa j đã bắn liên miên vào nó, thật sự thì bắn đại khả năng trúng nó là 0,000001%. Đến khi hết đạn, tên trùm ko khỏi ớn lạnh, ngạc nhiên, trong khi nó chưa sử dụng kiếm để đánh văng đạn ra. Nó tiến gần lại hắc (tên trùm nhá), hắc 4 con dao phóng, trong tức khắc hắc đổ vài giọt mồ hôi, 2 con ở giữa hai ngón tay nó, một cái ngay miệng và một cái đâm thẳng vào ngực một tên trong bar, mọi người chạy tán loạn hết. Hắc típ tục phóng nhưng ko trúng, nó bắt đầu chán liền làm 1 nhát, 1 cái tai đã rời khỏi đầu, hắc đau đớn ôm lấy vũng máu. Nó chém ngay bụng, chân, cổ, sau đó đâm nhẹ vào ngực trái. Hắc chưa chết nó kêu Shin lấy roi da ra đánh mạnh vào cơ thể hắc. Một vũng máu tràn ra

-Trùm Mafia kiểu j mà yếu thế?!! Shin dọn chỗ này!

Nó vứt thanh kiếm rồi về nhà. Hắc đang đơ trước mọi chuyện, Linh thì lắc đầu bó tay, Tùng thì đổ mồ hôi ướt đầm, có mỗi Shin cười vui vẻ như ko có chuyện j. Haizz...nó thay đồ rồi ngủ luôn.

35. Chương 35

Ngày biểu diễn đã tới, nó lê lét cái thân đến trường. Kịch bản Bee làm cho nó như sau, đơn giản như đang giỡn: Có 1 hoàng tử và nàng công chúa yêu nhau đắm đuối, còn 3 ngày nữa hai người sẽ kết hôn vs nhau, nhưng công chúa bên vương quốc láng giềng ko chấp nhận cuộc hôn nhân này vì nàng ta yêu thầm chàng hoàng tử một cách mù quáng. Công chúa ấy đã cho người bí mật bắt cóc nàng công chúa. Biết tin hoàng tử cho người đi kiếm khắp nơi. Nàng công chúa bị đánh ngất, khi tỉnh dậy nàng thấy mik cô đơn tại khu rừng xa xôi, u ám, rất đáng sợ. Nàng đã cố tìm đường cứu thoát bản thân, nhưng thật ko may khi bị thương ở chân trái do té xuống một con dốc. Trong cái rủi có cái may, nàng té vào ngay một ngôi làng. Mọi người đã giúp đỡ. Ngày hôm sau chàng hoàng tử đã kiếm dc nàng. Kế hoạch của công chúa kia thất bại. Ngay tại lễ cưới, cô ấy đã lao đến giết nàng nhưng bị quân lính bắt vào ngục chờ ngày xét xử. Mọi thứ tiếp tục diễn ra tốt đẹp.

Có cái này là khúc cuối là cái lễ cưới ấy, hần đã hôn “cô dâu” như thật luôn. Cả bọn con gái lẫn con trai té xỉu hết, giáo viên thì đơ toàn tập, Nguyệt, Ân, Lâm tức sôi máu. Vào trong hần dc nó tặng một cái bạt tay in dấu trên khuôn mặt đẹp trai. Hần nhìn nó ngạc nhiên và tay sờ trên má. Nó lạnh lùng bỏ đi trong sự tức giận. Tùng chạy lại hần, Linh thì đi theo nó lo lắng. Nó đến bar, ko thèm nghe kết quả. Nó phá banh cửa còn làm tường nứt nữa, khách hàng sợ quá chạy hết. Shin cúi đầu ko ns nên lời, nó tỏa âm khí, gương mặt nó như một Ác quỷ z, rất đáng sợ. Nó đập hết mọi thứ ở trong bar, đến cả có một kẻ đang chui rúc trong một chỗ do sợ ko di chuyển dc lun nó cũng ko tha. Nó đánh người ta đến khi nào chết ms thụ. Shin bắt đầu lo lắng sợ nó lại trở thành người giống như hồi lớp 7-hồi mà nó hiểu tất cả mọi chuyện trong gia đình. Một con người Ác độc, tàn bạo, ghê gớm (có ns quá ko ta?), Linh đôi lúc còn ko dám ns j luôn mà. Shin đứng lại sau Linh hồi lí do, Linh ns lại tất cả, Shin chạy đi ns vs hần nhưng hần đang trong nhà vệ sinh (trong nhà hần) đập, chửi bới tùm lum trong đó kìa, nhà bếp bị hần làm tan nát, cái giường thì bây giờ như cái nùi giẻ, phòng khách thì bàn ghế, tivi đều ngã, tivi bị hư luôn. Tùng hiện đang bó tay nhìn hần. Shin tính chạy về thông báo vs Linh nhưng tới bar lại ko thấy đâu

-Rồi Đại tỷ về nhà phá đồ giống tên kia rồi!

Hoàng đang ngồi onl face trên ghế sofa thì nghe trong bếp cứ có tiếng vỡ chén, đĩa, nồi rơi xuống sàn. Hoàng chạy vào thì thấy mọi thứ vô cùng bẽ bộn, người hầu ôm nhau run hết, thấy Hoàng thì chạy còn nó thì lấy con dao phóng ngay Hoàng, mém tí nữa anh dc gặp mẹ rồi. Vài phút sau cả cái nhà ko còn j nữa, Hoàng ms kêu ng dọn dẹp. Hết chỗ đập, nó và hần lấy xe đến Trung tâm thương mại, mọi xe trên đường đều né đường ko dám gọi cảnh sát hay ns j. Mọi thứ trong TTTM bị phá, đến quầy mà bán đồ dùng trong nhà bếp thì hai người này gặp nhau. Trên tay cầm 1 con dao chỉ về phía hần

-ANH BIẾN KHỎI MẮT TÔI NGAY!!!

-CÔ CÓ QUYỀN J MÀ RA LỆNH CHO TÔI, CÔ DÁM TÁT TÔI MÀ CÒN DÁM NS Z HẢ?!!

-AI LÀ NGƯỜI GÂY RA ANH NS ĐI, NS TÔI NGHE COIII!!!!!!!

-AI MÀ CHẴNG MUỐN TÔI HÔN!_nghe tới đây tụi con gái chưa chạy hết bay lại nháo nhào hết cả lên

-BIẾN HẾT!!!! HỌ KỆ HỌ NHƯNG TÔI ĐÂY THÌ KHÁC, NỤ HÔN ĐÂU PHẢI HÔN AI CŨNG DC ĐÂU! THÂN THỂ CỦA TÔI LÀ CỦA TÔI VÌ Z ANH KO CÓ QUYỀN LÀM J MÀ TÔI KO ĐỒNG Ý CẢ. ANH NGHĨ ANH LÀ HOTBOY HẢ, TRONG MẮT TÔI ANH KO KHÁC J TÊN ANH TRAI TÔI TỆ KIA CẢ, ANH NGHE RÕ CHƯA??? MỌI LỖI ĐỀU DO ANH, ANH NGHĨ AI CŨNG NHƯ MẤY BỌN HÁM TRAI KIA HẢ??? SAI LẦM RỒI NHÁ!

Hần nghe như z cảm thấy buồn và ko muốn cãi vs nó nữa, phóng viên chạy lại thì bị nó làm bán sống bán chết, vì z tin này ko dc đăng lên mạng. Nó rời khỏi đó và về nhà, hần nặng nề về nhà, kể hết mọi chuyện vừa diễn ra cho Tùng. Linh và Tùng quyết định hẹn nhau giúp hai người hòa lại.

-Mọi thứ tớ nghĩ vô ích hết ấy bởi vì Minh nó ko làm theo mà ko có lí do đâu!

-Hừm z chẳng nhẽ kêu tên Bảo xin lỗi.

-Minh thử thảo luận vs Bảo xem sao!

Linh, Tùng về nhà hần ns cách đó hần đồng ý ngay làm cả hai bất ngờ. Hần đến nhà nó bấm chuông thì Hoàng mở cửa. Bước vào, nhà nó còn khủng hơn nhà hần nữa, thấy hần nó trừng mắt nhìn. Hần miễn cưỡng nói xin lỗi thì...

-BIẾN ĐI!

-Nhưng tôi xin lỗi mà!

-TÔI BẢO BIẾN ĐI!

-Cô ko chịu tôi sẽ xin lỗi mãi!

-Hứ, anh biết sến là j ko về nhà đi!

-Cô tha cho tôi hả?

-Anh ko về thì đừng mơ!

-Tôi về!

Mọi chuyện đã tốt trở lại.

36. Chương 36

Nó và hần đang nhâm nhi li cafe trong yên tĩnh, còn Linh và Tùng chạy đi tình tứ ở đâu mất tiêu rồi thì..tiếng loa phát thanh cả trường vang lên làm cả căn tin im lặng..do nó, nó phun thẳng cafe vào mặt hần rồi quăng khăn cho hần, mặt nó tối sầm, bóp nát li cafe vì câu đó:

-NGỌC MINH VÀ BẢO LINH ĐAU RA SÂN TRƯỜNG ĐÓN KHÁCH LẶN LỘI ĐẾN THĂM!

Linh thì bỏ Tùng chạy cái vù ra ôm mấy người đó, nó vừa đi vừa đóng băng mọi thứ, học sinh ko dám hé một lời. Mấy người đó thấy nó vẫy tay chào thì bị nó chọi điện thoại nhưng né dc nên ng bị dính là ng đứng đằng sau

-Ây da, ms gặp nhau mà chị chọi phone là sao?

-SAO CÁC EM DÁM LÀM Z HẢ???

-Ây da, chị bớt giận!

-HỪ!

Đó chính là Tổng giám đốc cty NHật, Hàn, Anh, người bị dính phone là Kelvin, người hiền nhất. Nó bước lại gần thì bị Nhi ôm chặt ko cho Hân có cơ hội.

-Ừa, Lenka đâu?

-Nó dc nghỉ nên ở nhà nghĩ đến chuyện tương lai ấy mà!_Hân dành chỗ ns của Nhi

-Trời ạ, kêu nó ngày mai qua đi chị giới thiệu cho!

-Ây da Ok lìn!

-Linh kêu Phúc xuống đây chơi giùm!

-Ây da chị yêu kêu Bee, Baby vs Shin đi chơi luôn!

-Ừ!

Nó lấy điện thoại gọi cho Bee, Baby còn Shin chút ghé bar rủ sau. (Hoàng Phúc là bạn của nó ở Hà Nội, chủ tịch cty HB, có kí hợp đồng vs nó). 15' sau, 2 người kia đã bước ra từ chiếc Lamborghini màu vàng, học sinh trong trường hét lên vui sướng vì hai người này là người thiết kế thời trang, make up và sáng tác nhũn thứ cho cty JH nổi tiếng, lần thì tìm người đẹp nhất của trường Baby có đến nhưng che mặt.

-Kia có phải Baby Nguyễn hotgirl ko?_nữ 1

-Trời ơi là Bee Trần đẹp trai của tôi!_nữ 2

-Baby Nguyễn I LOVE U!_nam 1

Mấy cái đó làm hai người này nổi hết cả da gà. À quên từ nãy giờ bơ bọn Nguyệt. Nguyệt, Vy, Ân ko ngờ nó lại quen mấy người này, mà người nào cũng ns tiếng vs đẹp nữa, Trang thì ko ngạc nhiên vì Trang biết lâu rồi. Từng bị Linh cho ăn bơ no nê và hần cũng ko kém. Nó gọi cho quản gia cho 2 chiếc BMW cho Nhi Hân, Kelvin và Trang, nhỏ bị ăn bơ nên chủ động lại chỗ tụi nó, ns thật là Trang thk Kelvin nên dc ngồi chung mà còn dc Kelvin nhỏ sướng lắm. Nó và Linh chạy motor loại xịn nhất hiện nay, hần và Tùng sử dụng Lamborghini, chút Shin ngồi chung vs Nhi và Hân. Máy đùa này chưa hết giờ học thì cúp học đi bar đón Shin, để bao ngơ ngác cho học sinh, có cả Hoàng nữa. Đầu tiên ghé TTTM ăn cái j đó nếu ko nó chém chết hết =.=!

-À bây giờ em thông báo về người tên Tuấn cho tụi nha!

-Ừ!_khuôn mặt nghiêm túc trở lại khiến người khác cũng im lặng

37. Chương 37

-Dạ...._Shin đang tính nói thì...

-Thôi ngừng! Lâu lắm mới có dịp zui, tự nhiên ns chuyện này...chị làm không khí ngọt ngào rồi đó!_Nhi quăng li kem xuống sàn, còn nó nhìn hành động đó liến cau mày lại

-Này Nhi.....cậu làm gì z, như z là thất lễ vs chị ấy đó!_Baby hỏi Nhi một cách hoảng sợ

-Nhi ns đúng quá còn j!_Trang hòa theo

-Câm miệng lại hết đi!_nó tỏ thái độ khiến Tùng và hần đang uống nước liến bị sặc, ko ai dám ns j cả, tất cả cúi đầu xuống còn Trang thì tỏ vẻ như nó ko dám làm j mk vì còn tưởng mk là pn thân nhất của nó (cái này gọi là atsm)

-Nhi từ lúc nào mà em có thái độ đó z? Còn Trang...cậu chỉ là pn thường của tôi mà dám lên tiếng sao trong khi Linh còn chưa ns j.....cậu nên hiểu và câm mồm lại đi chứ!

-Em xin lỗi....

-Cậu...cậu.....dám ns z vs tôi sao! Cậu tưởng cậu là ai mà hử?_Trang đứng dậy hùng hổ lấy li nước lạnh tạt thẳng vào mặt nó khiến Tùng, hần, Bee, Baby, Nhi, Hân, Shin, Kelvin bị đứng tim còn Linh lắc đầu cho hành động ngu ngốc của Trang, nó thì vẫn giữ nguyên khuôn mặt lạnh lùng bao nhiêu năm đi đến một bàn ăn khác lấy chén nc mắm của ng ta đổ từ đầu Trang xuống rồi quăng nó vào bụng Trang

-CÚT ĐI!_nó quát lên...Trang tức quá bỏ về, Kelvin lấy khăn lau cho nó làm hần ghen

-Dạ...em chỉ ns sơ qua là Tuấn là anh trai của Vân và bạn trai của Nguyệt-chị Trân...còn 2 ng đi chung vẫn chưa có thông tin dc!

-Chỉ tìm mỗi tên Tuấn thôi! Đi bar!

Cả đám đồng thanh chạy ra xe phóng vs vận tốc ánh sáng. Mấy ng kia thì quẩy còn nó thì ngồi trong 1 góc khuất, bồng.....

-Quản lí bar đâu ra đây cho tao gặp!_Hoàng đá bàn cầm dao. Shin cho ng ra căn Hoàng thì bị Lâm đánh. Linh cùng vs Tùng ra đánh Lâm làm anh văng vào tường và té trong đồng bàn ghế hỗn độn rồi hai vk ck đập tay....Hoàng típ tục quát lên tìm quản lí chính của quán thì nó lấy áo khoác trùm đầu bước ra

-Có chuyện j?

-Thì ra là m!_Hoàng cầm dao chạy lại chỗ nó bất ngờ làm ko ai kịp trở tay vs con dao nhưng...nó giục cái áo khoác ra làm hoàng ngạc nhiên nhưng ko dừng lại dc thì bị nó ột cước vào bụng văng ra cửa

-Sao kiếm tôi có chuyện j hả “anh trai”_cái từ anh trai của nó khiến ng khác phải ớn lạnh, nó đập Hoàng mấy cái rồi quay lại tính lấy chìa khóa thì Lâm cầm con dao phóng nhưng nó lại dc nằm gọn trong tay Hân

-Ngu xuẩn!_nó nhếch môi cười lấy chìa khóa và lên xe về nhà.

Khoảng 10h tối Hoàng ms về thì thấy nó ngồi đọc báo trên ghế sofa....ôm bụng bước lại gần gạt li nước trên bàn...nó ko hài lòng ngược lên nhìn, Hoàng thì tỏ ra tức giận cuối cùng bị nó làm 1 cái ngay bụng nữa

-Em...em...là ng trong....thế giới...đêm sao..?

-Ừa anh nghĩ z à? Tùy anh thôi, nhưng nếu anh tiết lộ thì sẽ dc gặp mẹ đó!

Nó bước lên phòng, Hoàng hết hồn khi thấy em mk đã trở thành 1 con người ghê gớm đến đáng sợ...tuy z anh vẫn rất thương nó...Hoàng đành lết vào phòng tự lực làm mọi thứ còn nó thì đang cười thỏa mãn vs cái tin nó vừa đọc: *Chủ tịch cty Ngọc Minh tiếp tục bất ngờ khi có 1 cty giúp ông mở một chi nhánh lớn tại Singapore*

38. Chương 38

-Hum nay cô sẽ công bố luật của lớp cho các em..._cô thì nói còn nó và hần ngồi bấm máy, đầu dựa vào cạnh bàn mút kẹo 1 cách tự nhiên đã vậy còn đeo tai nghe mới độc chứ.

-Điều 1: ai nghỉ ngọc không xin phép hay trốn tiết thì sẽ dọn nhà vệ sinh nam và nữ trong 3 ngày không vì bất cứ lí do nào..._lời vừa dứt cách cửa lớp rời khỏi tường ngả xuống, 1 dáng người đập lên cánh cửa và hét lên

-Chị có biết là chúng ta phải ra sân bay ko hả chị Minh *yêu dấu* của em!_nó nghe đến chữ yêu dấu liền bật dậy ngược nhìn người đó vs ánh mắt “ngây ngô”

-Em có cần phá luôn cái cửa ko hả Hân?_giáo viên lẫn học sinh đều ngơ ngác, ai cx ko hiểu tại sao giám đốc chi nhánh 1 cty lại kêu Minh là chị, hần thì thở dài ra, đứng đằng sau Hân là Linh đang vẫy tay chào, còn Tùng thì đang bị Linh giam giữ, Kelvin thì uống cafe thành thơi, Nhi thì giành qua giành lại cái li cafe nhưng chiều cao thấp hơn nên Kelvin ko cần ra tay. nTrang hôm nay ko đi học cùng vs tụi Nguyệt. Nó kéo hần ra ngoài lớp...

-Dụ dọn vệ sinh...ko có đâu cô!

Bước ra ngoài đã thấy mấy chiếc taxi đợi ở ngoài và Bee, Baby. Đến sân bay thì cả chỗ đó náo loạn lên hết vì xuất hiện toàn ng đẹp, nhưng ko đứa nào quan tâm. Đứng đợi 1 chút thì 2 bên Luka và Hoàng Phúc xuất hiện. Nó, hần, Tùng, Linh, Baby ra đón Phúc còn lại đón Luka

-Nhìn cậu đẹp ra nhỉ, còn F.A đứng ko?_Nó vổ vai hỏi

-Tất nhiên rồi...vì vậy nên tớ mới lên đây để cậu giới thiệu bạn gái nè!

Còn bên kia

-Cuối cùng cũng chịu qua đây!_Nhi

-Tại nghe đại tỷ nói giới thiệu nên mới qua nè!

-Thế ng đó là ai z?_Luka và Phúc đồng thanh và nó với Nhi cũng một lượt chỉ...Luka và Phúc quay sang nhìn thì *ĐỪNG!* tiếng sét ái tình trong lần đầu thấy nhau nhưng có lẽ là ko phải...

-Anh Phúc?

-Luka?

-Sao anh/em lại ở đây!?!_đồng thanh, cả bọn đơ ko hiểu j cả

Sau khi nghe giải thk thì hai đứa này thấy nhau trên báo chí và thk nhau lâu rồi ai ngờ lại gặp nhau, kéo quân vào TTTM quẩy banh nơi đó xog thì kéo nhau đi tham quan thành phố Hồ Chí Minh. Vào Aeon Mall mua 1 đồng hồ cho tụi con trai cầm rồi vào quán cafe.

-Này chị sao chị cũng ko kiếm 1 ng đi!_Luka

-Ko, có mệt lắm chị F.A cho rồi!_ban đầu nghe câu hỏi nó phun nước vào mặt hần và hiện là đang vừa nói vừa lau mặt

-Sao cô canh tui mà phun ko z?

-Ai bảo anh ngồi đối diện vs tôi chỉ ráng chịu! Hứ!

-Này Baby có thấy hai người đó thân lắm ko?_Luka hỏi nhỏ nhưng đủ cho nó nghe

-Em có ý gì đây Luka?

-Ấy da em không dám, đúng là chị thính thật!

Uống tới 12h đêm thì lết xác về bar ngủ ở đó tới sáng chưa về, Shin cả buổi tối phải chăm sóc đến mệt và cuối cùng ngủ trên ng Kelvin luôn. Đứa thì chiếm hết cả nguyên cái ghế (nó đó), đầu hần và đó đối diện và 2 bàn tay nắm lấy nhau ko hay. Luka vs Phúc thì ôm nhau ngủ ngon lành, Hân gác chân lên ng Kelvin, Kelvin thì dựa vào ghế ngủ, Nhi thì đầu ở dưới chân ở trên ghế =.” Linh và Tung thì...tay Linh trên mặt Shin, chân trên ng Tùng, Shin nắm tay Baby, tay Bee nắm chính giữa, giống như chia cắt ấy. Do ngủ nên bar chưa mở cửa vì vậy chưa ai phá giấc ngủ của những con người này. Nó dậy đầu tiên thấy tay của mình bị nắm liền làm mọi người tỉnh giấc, nó chọi li, chai rượu, lon bia vào ng hần còn lại chạy ra khỏi phòng né lựu đạn.

39. Chương 39

Bây giờ thì đường ai nấy về, nó cầm áo khoác lê tấm thân vào nhà thì bị hỏi

-Tối qua em đã ở đâu? Lại còn cúp tiết nữa, có tin anh nói về ba không?_Hoàng đứng dựa vào tường cầm li cafe cười vì nghĩ nó sẽ sợ và trả lời thành thật nhưng...nó vác áo trên vai lại gần anh mk đập vào tường, Hoàng giật mình rút li cafe trúng nó, tuy nóng nhưng nó vẫn bình thường

-Anh dám đem ba ra hù dọa tôi sao? Anh dám ko hả? Nói trước là tôi ko nường tay đâu đó!_nó nói rồi bước lên phòng, Hoàng còn đag chưa nhúc nhích dc

-Chỉ có vài năm thôi mà em đã thay đổi như vậy sao?_Hoàng nghĩ

Nó lên phòng nghỉ ngơi nhưng nói vậy thôi nó đang mong ba nó về để có gì dò xét tình hình mà ứng phó. Hôm nay tiếp tục nghỉ học. Đến tối nó đang tình đến thăm mộ mẹ một tí thì Kelvin điện thoại

-Này em đang ở đâu z? (Kelvin pk ns tiếng việt)

-Em đang trên đường đến mộ của mẹ!

-Vậy hả, lâu rồi anh chưa đi thăm bác ấy, để anh rủ mấy đứa kia đi, thăm xong mình đi chơi nha!

-Ok anh!

Nó cầm bó bông hồng trắng và tấm ảnh của mẹ mà nó giấu khi mẹ mất, hồi đó thì nó đã khóc rồi nhưng bây giờ nó không thể khóc được nữa. Bước trên con đường vắng vào buổi tối phải khiến người khác sợ sệt nhưng đối vs nó ma sợ thì đúng hơn. Đứng trc mộ mẹ mình một hồi nó đặt bó hoa lên và nói:

-Mẹ à con sắp làm được điều đó rồi, mẹ sẽ được hạnh phúc ở trên đó và sẽ ko gặp lại người chồng phản bội này. Con lần mẹ sẽ được như mong muốn!

Im lặng 1 phút sau

-Các người tính núp tới chừng nào?

-Ấy da đúng là ko giấu dc chị lâu!_Nhi

-Đến đây đủ luôn à?

-Vâng nhưng chỉ có chị em tụi mình, Tùng và Bảo tụi em ko cho đi!_Bee

-Nếu ko đoán nhầm thì...

-Vâng vâng chị Linh ms đánh em xong!_Bee

-Thăm bác thui đừng ns nữa!

Từng người bước đến nói vài câu, lạy vài cái rồi đứng sang một bên, tới lượt Linh:

-Cô ơi cô pk ko, con Minh nó suốt ngày cứ ản hiếp con hoài! hu..hu_Linh giả khóc và lau nước mắt. Xong Linh quay qua tính cười vs nó thì thấy nó cầm con dao với khuôn mặt nham hiểm vô cùng, nó nhanh chóng phóng dao may là Linh né được....

Chạy qua chạy lại một chút quanh nghĩa trang cuối cùng cũng chịu ngừng và đi chơi. Đầu tiên bị xem phim rồi ghé vào TTTM gần đó. Nó thì chỉ pk kêu bánh kem vài món ăn nhẹ và 1 ly cappuchino (hờ hờ). Uống, ăn, nói chuyện suốt, còn bàn kế đánh bại Ngọc Minh nữa.

-Công ty đó tên của tỷ mà nếu sụp đổ z có s ko?

-Tên chị nhưng ổng làm mà liên quan j nhau!

-Ấy thấy rồi nha...nếu là chị năm xưa sẽ ns là chúng ko liên quan. Chị bắt đầu ns nhieu rồi kìa!_Hân

-Chị vc thấy z!

Ăn uống xong thì kéo nhau đi dạo, Luka vs Phúc đi toàn quần quýt bên nhau nhưng ko ai phản đối.

40. Chương 40

-Này chị Minh tụi em sẽ lại với chị luôn đó!_Hân đang chở tụi nó đến trường

-Z à, thế em ở đâu làm gì ở đây?_vừa hỏi vừa đọc báo vừa uống cafe

-Em làm phụ cho Bee và Baby, ở cùng họ luôn!_Nhi

-Ồm....!

Nó đến trường là bao ánh mắt của học sinh dồn vào nó, Linh thì chỉ pk tìm ck của mình, hân thì đang nhìn nó nhưng nó không thèm để ý, người nó nhìn nãy giờ chính là tụi con Trang. Trang nhìn nó với ánh mắt vô cùng hận, Nguyệt lại gần nó

-Mày dám làm z vs người bọn tao thì sẽ trả với cái giá rất đắt!

-Thế người cứ nghĩ đến việc trả thù đi, chị của Trân...._nó khê cười khinh

-Mày biết rồi à, đúng vậy tao trả thù cho em gái tao vì mày và con Linh đã làm nó đau khổ...._Nguyệt chỉ tay vào mặt nó và đẩy nó ra, nhưng cái đó lại tạo cơ hội cho nó, hân ngay lập tức đỡ nó đằng sau.

-Cô có sao không?

-Rắc rồi!_nó bỏ tay hân ra rồi bước lên lớp. Nó nằm dài ra bàn ngủ ngon lành cho đến khi...

-Cô có thông báo cho các em đây! Nhà trường sẽ chọn ra các học sinh giỏi để tham gia vào cuộc bồi dưỡng học sinh giỏi bên Mĩ. Và cô sẽ đọc tên những em trong danh sách: Minh, Bảo, Nguyệt, Vy, Ân, Tuấn, Trang...các em về chuẩn bị, ngày mai các em sẽ qua Mĩ lúc 7h nên tập trung sớm tại trường! Bây giờ chúng ta bắt đầu bài học!_nghe xong thông báo nó ngồi dậy bước ra ngoài đá cánh cửa mới làm giáo viên giật cả mình

-Nếu em trốn tiết sẽ phải....

-Phải làm gì?_nó tỏa khí làm giáo viên không nói nên lời nên đành miễn cho nó, hân thấy thế cũng đi theo, ai ngờ ra cũng gặp Tùng, Linh trốn tiết

-Mày có đi ko Minh?

-Ngu lắm.

-Biết vậy khỏi hỏi!

Xuống căn tin mua đồ ăn rồi nó chạy về nhà luôn. Trùng hợp tiếp là Lâm, Hoàng cũng giống vậy và đang coi Tv trong nhà. Nó nhìn 1 cái rồi bước lên phòng, thay đồ rồi đóng cửa tiếp tục theo dõi tin tức của công ty.

-Báo cáo.

-“Dạ, thưa chủ tịch, mọi việc như ngài yêu cầu và như ngài mong muốn”

-Tốt!

Tiếp tục điện thoại cho ba

-“Có chuyện gì à?”

-Ngày mai qua Mĩ, trường kêu! Ở lại hay đi chỗ khác?

-“Con cứ ở kí túc xá cho hòa với mọi người”_xem ra ba nó cũng hiểu ý_“Bữa nào ba sẽ qua kí túc xá thăm con”

-Được rồi, cúp!

Nó bước xuống nhà tính lấy bánh kem lên ăn thì thấy Hoàng và Lâm đang đánh chén hết món bánh. Nó tức lên liền....cố tỏ bình tĩnh vào trong bếp, nhưng sau đó lại nghe tiếng chói tai (đập đồ nữa ấy mà =.=) Hoàng chạy vào, miệng còn nhai miếng bánh thì nó phóng dao, miếng bánh dư ngoài miệng rớt ra làm Hoàng đứng tim, Lâm hiểu được tình hình nên ko dám vào. Xả giận xong nó đi TTTM ăn cho sướng. Hoàng hiện tại còn đơ không nhúc nhích, Lâm hiện còn đứng hình ko dám nói gì.

41. Chương 41

Các học sinh giỏi tập trung đầy đủ ở sân trường, nó ngồi ở góc nào đó đợi xe nhưng không một ai thấy được nó cả. Cầm tờ báo sáng nay trên tay, người luôn tỏa sát khí tuy gương mặt ko để bất cứ cảm xúc nào. Nó muốn bóp nát tờ báo nhưng chưa làm, và một việc khiến nó khó chịu nữa. Xe đến, nó bước lên ghế ngồi và không một ai dám ngồi bên cạnh kể cả hân và Linh. Tuy khó hiểu nhưng không ai dám hỏi nó cả. Đợi 15' chuyến bay sẽ bắt đầu, Hân, Nhi, Kelvin, Lenka đã đứng đợi nó từ sáng. Không cần gọi nó kêu những người đó ra nói chuyện

-Có chuyện gì cần dặn dò à chị?_Lenka

-Chuyện người bị công ty Vương Bảo mua chuộc chị nói là kêu hân đến gặp chị sau khi ra tù mà tại sao lại chưa thấy hả?

-Dạ chuyện đó.....khi chị về em nhất định sẽ đưa hân tới ạ!_Lenka cúi đầu, nó quăng tờ báo xuống đất, Kelvin nhặt lên đọc thì cả 4 đều giật mình: Một sản phẩm mỹ nghệ của công ty JH đã được kiểm tra là đồ giả, theo được biết đây là sản phẩm của công ty chi nhánh bên Anh và Hàn. Và một công xưởng nhỏ ở Nhật đã bị đốt bởi một nhân viên công ty. Cảnh sát đã bắt được tội phạm và chờ quyết định của ban lãnh đạo công ty chi nhánh.

-Nói đi, giải thích tại sao lại có chuyện này xảy ra mau!

-Sao lại có chuyện này được....._Hân

-Không lẽ nhân viên bị mua chuộc và tung ra sản phẩm giả...._Kelvin

-Các người đi về và giải quyết những chuyện này cho tôi, bắt những nhân viên đó nộp mạng....còn công xưởng lo mà tính đi...phải phạt kẻ đó bán sống bán chết cho tôi...NGHE RÕ CHƯA?

-Vâng thưa chủ tịch!_đồng thanh

-Còn nữa, dạo này tôi thấy các người lơ là công việc lắm đó! Lo mà tập trung đi, sắp tới đích rồi mà...!_nó lấy tay chạm trán tỏ vẻ khó chịu, còn 4 ng đó thì đang cúi đầu...

Ngay khi chuyến bay của nó khởi hành, 4 người nhanh chóng mua vé máy bay về nước không chờ 1 giây.

-Tớ sẽ bắt những kẻ đó sẽ phải hối hận vì chuyện này!_Kelvin giờ nắm đấm

-Đúng vậy, đã như thế còn dám phản bội chúng ta. Chúng sẽ trả giá cho việc này gấp n lần! (n lần là ko có số miêu tả)

Đầu tiên tất cả sẽ đến trường tham quan rồi đến kí túc xá (KTX) cất đồ chuẩn bị đi ăn. nỐ, Linh, hấn và Tùng chung 1 phòng, Nguyệt, Vy, Ân, Trang chung một phòng, Hoàng, Lâm, Tuấn chung 1 phòng (à Hoàng và Lâm cũng nằm trong top học sinh giỏi nhất trường).

-Sao 2 đứa nó lại có thể vào cùng phòng với Tùng và Bảo chứ?_Trang tức giận quăng đồ xuống

-Bình tĩnh đi, rồi chúng sẽ trả giá cho việc này!_Nguyệt nói một cách chắc chắn

Vừa cất đồ thì có điện thoại

-Tỉ à em biết chuyện sáng nay rồi, tỉ có sao không?_Bee

-Ở đâu?

-Chúng em qua Mĩ phỏng vấn mới dám điện đâu dám dùng điện thoại quốc tế đâu ạ!

-Chị ko sao nhưng ông ta đang rất vui và chính ngày hum nay ông ta sẽ thông báo cho chị việc đó!

-Ý tỉ là ba tỉ?

-Ừ!

-Ông ta...thui em cúp đây ạ!

-Em là Ngọc Minh?_giám thị bước vào

-Sao?

-Ba em tới gặp!

Nó thở dài rồi bước xuống gặp ba. Hai cha con gặp nhau mà nhìn như thể không quen biết, đặc biệt là nó.

-Ta có chuyện vui nên con dẹp khuôn mặt đó đi._ba nó cau mày lại

-Vậy con xin lỗi...thế chuyện vui mà muốn nói là gì?

-Đến công ty với ta!

Nó bước theo ba nó ra xe đang chờ ngoài cổng, Linh nhìn theo nó nãy giờ và hiểu được nó khó chịu đến mức nào. Tới công ty nó và ông ta lên thang vào phòng, ông ta thì ngồi trên ghế nó thì đứng nhìn thẳng vào mặt ông ta với cái suy nghĩ: “Ông chỉ có thể ngồi ở đó vài tháng nữa thôi ông già à, vì vậy mà ráng tận hưởng chứ đừng mà gây oán với tôi!”

-Vậy có nói chuyện vui ấy hay không?

-Con làm j mà hấp tấp thế, lại đây và ngồi uống trà tận hưởng niềm vui của ta đi!_ông ta rót li trà mà nó nhìn ko mún uống tí nào, trông nó quá ô ứ khi mà một người như nó phải uống thứ ghê tởm đó. Miễn cưỡng nhìn li trà

-Được rồi, ta sẽ kể cho con nghe!

-Rất hứng thú!

-Bỗng nhiên có một công ty mở chi nhánh ở Singapore cho ta, khá lớn đây, như vậy ta cũng ko cần đụng tay chân gì. Chỉ cần xem cty đó làm giùm thui há há. Như vậy vài tháng nữa ta sẽ thắng cty JH.

-Chúc mừng!

-Còn nữa, có một số nhân viên ta mua chuộc, nhưng tiếc thay có một người bị phát hiện. Dù gì cũng giảm được một số khoản tin tưởng lớn của công ty JH há há!

-Chắc sẽ tạo cho chủ tịch cty đó một điều khủng khiếp...

-Con nói quả không sai!

Trò chuyện xong nó rời khỏi đó và ngay lập tức không suy nghĩ dùng điện thoại quốc tế điện cho 3 giám đốc

-Nếu như lượng khách hàng giảm xuống và có nhiều tin tức xấu thì đừng trách tôi!

-Vâng thưa chủ tịch!

“Ông đã khiến tôi vừa vui vừa bực đây!”

42. Chương 42

-Mày không xuống ăn à?_Linh đứng ngay cửa còn hần và Tùng đứng ở hành lang đợi câu trả lời

-Mày mua cho tao bánh gì đó mà ly cafe dc rồi.

-Thui thui đi chung luôn cho zui, tao cũng đang thèm đồ ngọt. Ghé vào tiệm đồ ngọt nào đó ha!_Linh kéo nó đi còn 2 tên kia lèo đèo theo sau

Ghé vào tiệm, Linh hỏi nó về cuộc trò chuyện, vừa nói xong Linh đập bàn làm người khác nhìn chằm chằm vào nhưng 4 người lun ko một ai để ý.

-Mày ngồi xuống đi và bình tĩnh lại. Nếu như vậy thì coi chừng đó!

Linh từ từ ngồi xuống. Ăn uống xong thì về KTX lun. Bước tới cửa, Linh dừng lại, nhìn gương mặt hình như có chuyện gì đó, Tùng và hần lại xem còn nó thì đứng nhìn cái j đó.

-Minh, Minh lại đây mau!_Tùng vẫy vẫy tay ra hiệu, nó bước lại xem, gương mặt vẫn ko thay đổi, ko ngạc nhiên, bàng hoàng.

-Sao mày có thể bình thản thế hả?

-Pk hết.

-Cái j, là ai và tại sao???

-Nguyệt, mày pk lí do mà.

-Lại là tụi nó...Sau này chúng sẽ hối hận!

4 người dọn lại đồ đạc bị xối tung và mua mấy bộ đồ mới do đồ cũ bị xé thành từng miếng nhỏ trừ hần và Tùng. Hồi nãy nó nhìn tụi con Nguyệt đang liếc nó và cười tự hào là nó nhận ra rồi. Nghỉ ngơi...nó thì uống cafe và lên mạng xem tin tức, Linh thì nói chuyện vs Tùng ở bên ngoài. Hần thì ko nói chuyện dc với nó đành chat trên facebook và ngồi kế bên nó...Xem tin tức trên ipad, chơi facebook trên điện thoại =.=” (quá giàu). 11h cặp vk ck kia còn đang nói chuyện zui zẻ, thì...nó đang dựa vào vai hần ngủ và hần cũng vậy. Tùng và Linh thấy thế cười nhỏ im lặng cho 2 người “hạnh phúc”. Sáng sớm thì...nó chọi gối hần chạy ra ngoài chụp, nữ sinh thì dậy hết chụp hình hần. Ngày đầu đi nhập lớp thì...đứa nào cũng giành ngồi chung với hần và Tùng, con trai thì giành ngồi chung với nó và Linh. Cuối cùng nó ngồi vs hần, Tùng ngồi vs Linh, các học sinh khác thất vọng về chỗ.

-Tao tặng ày cái phòng đẹp ko hả?_Trang và Nguyệt hẹn nó ra sau trường

-Thật sự thì tao rất cảm ơn mày đó!_vừa dứt lời thì Vy và Ân ở đằng sau tạt cả một xô nước vào người nó. Nó im lặng đi chỗ khác, còn 4 đứa đó thì cười hả hê. Linh chạy đi tìm nó thì giựt mình khi thấy người nó ướt đẫm, vội lấy khăn lau người cho nó, rồi xông vào phòng thầy hiệu trưởng lấy bộ đồng phục mới. Tan học, ba nó đã đợi sẵn trc cổng để chở nó đi gặp vài người bạn. Linh nhìn ba nó với ánh mắt rất là giận, còn nó cố che đi cảm xúc khó chịu. Cứ phải đi theo ông ta rồi chào những ông già khú đế, bọn công tử khác cứ nhìn nó với đôi mắt trái tim khiến nó nổi hết cả da gà. Cuối cùng cũng được tự do, nó lại gần đĩa bánh kem dâu xinh đẹp mà không khỏi long lanh con mắt hạnh phúc. Cắn một miếng bánh là khiến nó như dc giải thoát khỏi sự trả thù vậy (nó thk ăn bánh kem mà). Đang trong thời gian vui sướng thì đến..khiêu vũ..Một thằng công tử bảnh trai lại mời nó..nó đánh chia tay bánh kem và khiêu vũ.

-Cho hỏi tiểu thư đây tên gì?

-Sang thế kỉ XXI rồi mong anh đổi cách xưng hô. Tôi tên là Ngọc Minh!

-Ồ xin lỗi em...“Con nhỏ này kiêu thật!”

Kết thúc bài hát nó nhanh chân lấy hết đĩa bánh đón taxi về...May là ko ai thấy hành động đó. Linh thấy nó vui nhưng cũng pk lí do khi nó cứ từ từ thưởng thức món bánh chôm về từ bữa tiệc. Nửa đêm bỗng nó tỉnh dậy ra ngoài đứng, mơ thấy ác mộng đó. Thì có người ở đằng sau bỏ lên vai nó một cái áo ấm

-Cô ko sợ lạnh à?

-Sao anh ko ngủ đi?

-Tôi gặp ác mộng. Cô cũng vậy à?

-Ừ.

43. Chương 43

-Ba người về trước đi, chút tôi sẽ về sau._Nó

-Ừm nhưng mày nhớ về sớm đó!

Nó ngồi trong lớp suy nghĩ mà không để ý đến việc Nguyệt, Trang, Vy, Ân đang cười, Tuấn thì đi chơi hoài nhưng 4 đứa không quan tâm. Đến khi ra về, Trang lấy tay đẩy mạnh nó từ cầu thang xuống. May là nó học về nên thương tích giảm được một chút (từ bậc 1 đến bậc 12). Nó đứng dậy nhưng liền khụy xuống do chân đã bị thương, Trang bước xuống từ từ còn Vy thì đứng ngay chỗ nó té lâu rồi nên đến nhanh hơn và đá thật mạnh vào nơi cái chân bị đau đó, nhưng nó ko kêu lên 1 tiếng đau nào mà chỉ cố đứng dậy, khuôn mặt cũng không thể hiện sự khó khăn. Điều đó khiến chúng thích thú, Ân lấy chân đá tiếp và bọn chúng cười thỏa mãn với điều đó.

-Mày chịu đựng cũng giỏi ấy chứ!_Nguyệt khoanh tay đứng trc mặt nó đá văng cặp ra một tí.

-Các người tính làm gì?_giọng nói -1000 độ C, lấy tay với tới cái cặp nhưng hai chân đã bị Ân và Vy đạp lên. Trang đạp lên tay của nó rồi xoay chân như đang vò nát cái gì đó. Nguyệt xách tóc nó lên, nó vẫn không nói gì

-Tao đã nói với mày rồi Minh à.

-Chị à mình cho nó để dành sức lực cho lần sau đi!_Ân

-Được!

4 đứa thả ra và đi về cười khinh nó. Nó ráng đứng dậy, dựa vào tường ôm cái chân. Lúc về KTX nó ráng gượng để không ai biết nó bị thương. Sáng hôm sau, Nguyệt đưa cho nó một bức thư hẹn trưa nay gặp ở sau trường, nó chấp nhận mà quên rằng mình đang bị thương. Trưa đó, nó vẫn dặn ba người đi mua đồ ăn cho nó rồi về, nó ở lại trường một lúc. Linh và hân cũng không thắc mắc gì, còn Tùng thì “ngây thơ” không dám hỏi. Đợi khi họ về nó đi cà nhấc xuống sau trường. Đằng sau chỉ có mỗi Nguyệt, Vy, Ân nhưng không thấy Trang đâu nó bắt đầu nghi ngờ chúng đang bày mưu gì đó. Như dự đoán, Vy chỉ tay ra đằng sau nhưng chưa kịp quay lại thì Trang cầm một cây gỗ đập mạnh vào sau gáy nó, nó bị ngất còn bọn chúng lại bỏ về với kế hoạch thành công của mình. Khi tỉnh dậy thì thấy mình đang nằm ở trong phòng ai đó.

-Em tỉnh dậy rồi à?

-Anh là...._nó ôm đầu

-Em không nhận ra anh à?

-Ừa anh Phong sao anh lại ở đây?

-Chủ tịch kêu anh đi theo giám sát em. Anh thấy em bị ngất ở sau trường nên đưa em về nhà anh.

-Nhà anh ở đây sao?

-ỪM_Phong lại gần giường rồi từ từ lại gần nó, vuốt tóc. Ngay lập tức không còn là trạng thái ban đầu mà nó đã xoay qua lạnh lùng.

-Em làm gì ghê vậy? Anh chỉ muốn chơi đùa với em một tí thôi mà..._câu sau Phong kể sát tai nó, nó sờ da gà liền đá Phong văng xuống giường

-Ông Chủ tịch đó thật là...._Phong gỡ bỏ cái cà vạt xuống và cởi nút áo, nó đứng dậy, thì chưa kịp cho hấn đi gặp Diêm Vương do ngu quá tự nhiên đi của nó thì hấn không biết từ đâu xông vào cho Phong một cái bạt tai làm Phong choáng váng

-Ủa anh chui đâu ra vậy?

-Cô hỏi vậy mà được à?

-Tùng thắc mắc nên bọn tớ quyết định quay lại theo dõi.

-Tao cảnh cáo mày lần sau đừng có đụng vào Minh_hấn chỉ ay về phía Phong, nó điện thoại cho ba nó để dọn dẹp tên này. Trước khi có người đến đưa hấn đi thì nó bước lại gần lấy, cầm con dao làm một đường ngay ngực Phong. Rồi cũng cố gượng đi ra ngoài, nào ngờ không chịu được nên té, may là hấn đỡ được

-Cô bị gì vậy?

Không có gì hết_nó gạt tay hấn ra, rồi đi cà nhắc

-Có phải ngày hôm qua có chuyện gì đúng không?

-Đã bảo không có gì mà!_nó lết về KTX, Linh và hấn nhìn nó rồi gạt đầu khiến Tùng chẳng hiểu gì cả. Linh lúi Tùng chạy. Còn nó

-Chết tiệt!

Hấn đến phòng của tụi Nguyệt đập banh cánh cửa khiến chúng giật mình. Linh lại gần Trang xách cổ áo lên

-Mày đã làm gì Minh hả? Chẳng phải chúng mày đã từng là bạn thân của nhau hay sao!

-Mày biết gì mà nói!_Trang gạt tay Linh ra và phủi lại quần áo_Tao với nó không còn là bạn thân nữa, nó đã theo mày mà...với lại tại sao tao lại làm bạn thân của một con nhỏ như mẹ nó chứ, dễ tiện!

-“Chát” Linh tát Trang_Mày mới là kẻ không biết, chính mày là người đã bỏ rơi nó nên nó mới như vậy. Với lại mày không biết gì về mẹ nó thì cảm ơn *** của mày lại đi!

Hấn đánh mạnh vào tường làm tường nứt

-Nếu các người làm gì Minh thì coi chừng tôi!

Rồi cả ba đi về phòng

-Tại sao con nhỏ đó lại..._Ân

-Nó sẽ trả giả đất cho điều này!_Nguyệt, Trang thì quăng đồ

44. Chương 44

Vượt qua kì thi, nó và hấn là người duy nhất được nhận học bổng trong những đàn học sinh giỏi. Ba nó có dự buổi lễ tổng kết.

-Con là niềm tự hào của ta hahaha!!!

-Không hấn. “Vậy thì tôi cũng sẽ là thứ mà ông hối hận nhất!”

-Hôm nay có một bữa tiệc tập trung đầy đủ các Chủ tịch của các công ty, ta muốn con đi chung với ta...Không biết con khôn bên JH có đi hay ko?

-...._nó không biết nói gì, nó chưa có nghe thông báo về chuyện này, nhưng nó chắc sẽ không quan tâm vì nó...không đến

Cả bọn đang chuẩn bị đồ đạc, còn nó theo ba nó sửa soạn đi tiệc. Trong bữa tiệc, nó cứ phải đi theo ba để chào mấy ông già. Nó được nghỉ một chút liền tiến đến bàn ăn chọn lấy 1 li rượu. Đang tỉnh lặng thì...

-Ủa? Chị Minh?

-Hân, Nhi, Kelvin???? Ủa sao....tổng giám đốc lại ở đây???

-Đi thay cho “Chủ tịch” công ty của em?

-Chủ tịch công ty JH à???_nó cười nham hiểm

-Chào Chủ tịch!_câu nói này phát ra thì ngay lập tức bao ánh mắt dồn về phía nó và anh chàng hay báo tin cho nó-được xem là thư kí của Chủ tịch. Nó thì làm giảm nhiệt độ xung quanh anh ta.

-A...a Chào Chủ tịch!_may là ông chủ tịch đứng đằng sau nó, nó thở dài rồi đưa ánh mắt ra hiệu hân sẽ biết tay nó

-Chuyện lúc trc vào rồi 3 ng?_nó hỏi nhỏ

-Mọi chuyện được giải quyết rồi.

-Hừm...tốt!

Nó ngồi uống rượu, nói chuyện tỏ vẻ như mình “ngây thơ” Hân, Linh, Tùng thì chờ nó về cùng với máy bay riêng của ba nó. Về , Luka chờ sẵn nó tại quán bar để xử tội tên bị mua chuộc.

-Ồ...Chủ tịch Minh?_anh ta bị trối và hơi hoảng khi thấy nó

-Mày còn gan để gọi tao là Chủ tịch à!??_nó đâm vào tường, tường nứt còn nó không sao

-Xin Ngài tha mạng....

-Mày mới nói gì chứ...._nó xách cổ áo hân lên và đẩy mạnh vào tường, đầu hân chảy máu và té lộn gộn.

-Dám phản bội tao thì chỉ có chết mới đền mạng được! Shin lấy nó ra!

Shin lấy cho nó một cây sắt được nung lâu, nhìn nó đổ trước khung cảnh hơi tối. Nó nhìn hân cười một cách thỏa mãn, 1 tay cầm roi da, 1 tay cầm thanh sắt, nó quăng cây roi qua cho Linh. Thế là....nó ấn mạnh thanh sắt vào người hân, tiếng la đau đớn lan khắp phòng nhưng người ngoài không nghe được. Linh thì “nhẹ nhàng” quất những nhát roi vào người. Toàn thân chảy máu, trên lưng hân vết nung. Shin lấy súng đồ nhất bắn vào hai bên bàn tay của hân, máu chảy xuống càng lúc càng nhiều

-Eo cái máu của mày ô uế quá!_Linh che mũi

-Thôi mày chết nhanh là được rồi!_nó cầm con dao to dùng chém ngang đầu hân, đầu hân rơi xuống, đôi mắt mở to như chết oan. Nó nhìn rồi đi lên uống vài li rượu mới quay về. Về đến nhà thì...

-Này em mới đi đâu mà mùi máu không vậy?

-Sao có vấn đề gì à? Tôi ngày hôm qua mới tham gia bữa tiệc cùng ba gồm có Chủ tịch các công ty lớn nhưng không thấy anh đâu. Vậy là cái công ty của anh chỉ thuộc dạng bèo thôi!

-Này...sao em dám???

-Không có cái gì mà tôi không dám cả. Với lại anh không là cái gì của tôi thì đừng có mà lên giọng!_nó lườm Hoàng rồi cầm áo lên lau mồ hôi

45. Chương 45

-Minh à, cô có biết không?

-Biết gì?

-Cô lạnh lùng thật đó. Tôi hỏi vậy ý tôi là cô có biết tôi yêu cô từ ngày đầu gặp nhau đấy! Bây giờ tôi tin là có thể yêu ngay từ lần đầu gặp nhau.

-Hả, anh tên gì?

-Cô hỏi lạ vậy tất nhiên là tôi tên Bảo.

-Ừa anh không bị gì mà sao lại kì lạ thế?_nó sờ trán hần. Hần nhanh tay áp nó vào tường và ghì chặt hai tay khiến nó không cử động được.

-Tôi nói thật đó._hần hôn lên môi nó nhưng lần này nó không chống cự, điều đó cho rằng nó chấp nhận lời tỏ tình này

-Tao bảo mày bật qua nghe không hả Linh?

-Chưa chưa, còn phần hẹn hò nữa!

-Mày có biết là nó quá sến và tao đã nổi hết da gà rồi đây này!!!

-Ừi ừi, phim hay mà, tự nhiên trùng tên há há!

-Tắt ngay còn không thì chuyển kênh mau!

-NEVER!

Thế là nó dí Linh chạy quanh nhà nhưng cuối cùng Linh cũng bị nó làm ột trận nhưng vẫn cười toe toét, hần thì đơ từ đầu phim đến cuối phim, Tùng thấy sến quá ngủ trên người hần luôn. Đang yên đang lành (suy nghĩ của nó) thì Lâm và Hoàng đi chơi về, nghe tiếng từ ngoài sân...không chần chừ nó kéo hết nguyên đám lên phòng đóng cửa. Thở được ba nhịp thì...

-Ê Minh, ba mày nhắn là hôm nay ổng về và kêu thằng Hoàng và mày ra đón kìa!_Linh cầm điện thoại lắc qua lắc lại. Nó thì nghe xong tỏa sát khí khắp phòng làm cả đám tưởng đang ở nghĩa trang và được hồn ma bao vây chặn lấy linh hồn. Nó lục trong tủ ra một đồng hồ dành cho nam quăng hết vào người Tùng và hần. Không đỡ kịp nên cả hai được chôn sống với đồng quần áo. Cực khổ ra ngoài...

-Cô muốn giết người à?

-Woa, cái áo bữa tính mua nè thì ra Minh mua mất tiêu!

-Mà cô mua dự trữ lúc nào vậy?

-Hai người nói nhiều quá đấy. Thay đồ mau và rời khỏi đây vì tôi không muốn gặp ông ấy và cũng không muốn giả vờ âu yếm với anh trước mặt ông ta đâu. Với lại mặc bộ đó đến bar thì trông như...

-Như gì...=_Tùng và hần đồng thanh

Sau 1p30s phóng xe đến bar và một cái cửa nữa đã hi sinh, nó vừa cầm điện thoại nói chuyện vừa bước vào

-Hôm nay tôi đi chơi với Bảo rồi không đón ông được, Hoàng sẽ ra đón ông sau!

-Sao mấy tí thích đá cửa quá vậy....thay nhiều cửa rồi đó_Shin

-Ừa vậy hả? Thôi kệ lấy Gin nha em_Linh

-Vâng!

Bước vào tận hưởng không gian cách biệt. Nó vừa mới nhận được tin là các sản phẩm, khoản thu nhập và mọi thứ của công ty Ngọc Minh mọi người đều đã tin là nó đã vượt công ty JH. Và ông ta đưa ra tuyên bố: "Hết năm nay và đầu tháng 2 nếu chủ tịch công ty JH không chịu ra mặt thì công ty JH sẽ bị phá sản ngay lập tức!", sự thật là ngược lại nên nó cảm thấy thư thả lắm nên nó tính tuần sau nghỉ Tết sẽ mời Kelvin, Shin, Hần sang Nhật tắm suối nước nóng thư giãn tí.

46. Chương 46

-Ngày mai..sáng Pháp, chủ nhật.

-Con sang đó làm gì?

-Bạn.

-Tùy con nhưng nhớ về đúng ngày!

-Không nói dối.

Ngày mốt là đám giỗ mẹ nó, may là trùng Chủ nhật nên nó có thể sang đó phụ giúp làm đám. Nó giấu ba nó để làm và tất cả những người kia cũng tham dự và ai cũng nhớ ngày giỗ, không cần nhắc họ cũng làm đúng ngày vì ai cũng rất quý mẹ nó. Tối đến nó đến thăm mộ mẹ cùng với Linh.

-Sắp đến ngày đó rồi, lần này con với Minh có thể làm cho dì rồi dì ạ!

-Mẹ à, ngày đó mẹ về chung vui với chúng con nha mẹ, ngày đó làm sinh nhật ẹ luôn. Xin lỗi vì con quên mất!

Một cơn gió thổi qua nhưng nó không lạnh, nó có cảm giác như mẹ nó nghe hết tất cả. Quỳ xuống mộ, cả hai ngồi niệm hết 5' mới chịu đứng lên đi về, nhưng không..hai người đi đến quán bar vì có hẹn hân và Tùng ở đó. Lần này tại nó không đá cửa nữa khiến cho Shin cảm thấy rất nhẹ nhõm.

-Năm nay em tham dự luôn đó Shin!_nó

-Ôi thật vinh hạnh cho em quá đi. Mà mấy tí đi thăm chẳng bao giờ rủ em theo hết à!

-Hử?_nó tỏ thái độ sau khi nghe Shin “trách mắng”

-Ấy ấy bình tĩnh nào. Lần sau sẽ rủ em, ok?

-Dạ! Gin nữa hả tỷ?

-Ừ.

Bước vào phòng vip, mọi thứ cứ im lặng vì chẳng ai lên tiếng mà chỉ uống, thở dài, nhìn qua nhìn lại rồi uống, thở dài, nhìn qua nhìn lại,...cứ tiếp tục như thế. Thời gian trôi qua trên bàn đã xuất hiện 40 chai, nói tóm lại là mỗi đứa đã uống hết 10 chai...nhưng gương mặt thì vẫn tỉnh bơ không tỏ ra say gì cả, chỉ hồng hồng một tí thôi. Shin thấy không ổn nên cố ý đổi Gin thành cocktail. Ban đầu không đứa nào phát hiện vì không quan tâm nhưng khi uống thì...quen với vị Gin từ nãy giờ thì bị đổi vị, ngay lập tức phun hết ra.

-Em dám đổi..?

-Tại em thấy không ổn nên làm cho bớt bầu không khí thôi mà...tí đừng trách em!

-Thôi lấy Cognac ra rồi chị em mình cùng uống!

Shin lấy 10 chai Cognac ra rồi cả 5 cùng zô rồi uống tới 12h đêm. Ai cũng gần đến cực hạn (gần xỉn) có mỗi nó còn hơi hơi chưa tới thôi..

-Thôi về chuẩn bị đồ, 7h45 phải ra sân bay sang Pháp rồi đó!

-Vậy về! Uống nữa chắc không về được!_hắn

Phóng xe như bay trên con đường bóng người nhưng có thì cũng đành chịu bị tông thôi. Về nhà, nó nằm dài trên giường ngủ không biết trời trăng gì cả. Ba nó thì lắc đầu bó tay

-Ngày mai sang Pháp mà say xỉn kiểu này...!

-Ba lo gì, nó không như người ta đâu!_Hoàng

-Ừ, đúng thật. Thôi mình đi ngủ thôi con à!

Sáng nó dậy lúc 6h và nhanh chóng gọi điện cho Linh, hấn và Tùng với Shin kêu dậy soạn đồ. Bee với Baby thì chờ ở dưới nhà rồi. Nó lết từng bước từng bước vào nhà vệ sinh do còn nồng rượu và buồn ngủ. Bất cẩn, nó té đúng lúc Bee lên xem thử.

-Trời ơi Honey ơi là Honey, ngày hôm qua đi bar sao không rửa để có gì Bee can..Bó tay! Dậy đi Honey!

-Ờ ờ dậy liền!

Chuẩn bị đồ đạc xong, nó không quên cầm theo ảnh của mẹ mình nhưng ba nó không biết.

-Ủa vậy mấy người đến trước mình rồi hả Bee?_Linh

-Ừm đến ngày hôm qua đó Darling.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dong-doi-thay-doi-duoc-con-nguoi>